

KONTRA

Επίσημη αίτηση για
Μνημόνιο-3 υπέβαλε
ο Τσίπρας

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Ετσι προέγραψε την
Κοινωνική Ασφάλιση
ο ΣΥΡΙΖΑ

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 829 - 4 Ιούλη 2015

www.eksegersi.gr

Δωσίλογοι με και χωρίς κουκούλα υφαίνουν
τον ιστό της ιμπεριαλιστικής αράχνης

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΑΠΟΧΗ
ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΛΠΙΚΟ
ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Scripta... Verba...

Το δημοψήφισμα που εξήγγειλε ο πρωθυπουργός είναι φανερό ότι στην ουσία αφορά την παραμονή ή όχι της χώρας μας στην Ευρωζώνη. Επειτα από μήνες ψευδών προσδοκιών για την επικείμενη επίτευξη συμφωνίας, ήλθε ο αιφνιδιασμός σε μια χρονική στιγμή που τα περιθώρια χειρισμών είναι ελάχιστα. Τώρα πια οφείλουν όλοι να αντιληφθούν ότι επρόκειτο για μια καλοστημένη παγίδα έτσι ώστε να καταστεί μονόδρομος η έξοδος από την Ευρωζώνη.

Καθημερινή
(editorial 27.6.15)

Η ναυαρχίδα του αστικού Τύπου έδωσε αμέσως τη γραμμή, χωρίς μεσοβέζικες προσεγγίσεις.

Υπήρχε συναντίληψη όλων των εμπλεκόμενων πλευρών ότι η σύνοδος του Eurogroup θα πετύχαινε μια συνολική συμφωνία για την Ελλάδα, η οποία όχι μόνο θα είχε συμπεριλάβει μέτρα προς μια κοινή συμφωνία αλλά θα κάλυπτε και τις μελλοντικές χρηματοδοτικές ανάγκες, όπως και τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους.

Ζαν Κλοντ Γιούνκερ

Αρχιψευταράς μεν, αλλά αριστοτέχνης στη δημιουργία κλίματος και στην τακτική «μαστίγιο και καρότο». Τζάμπα νομίζετε είναι τόσα χρόνια σε κορυφαία ευρωενωσιακά όργανα, ενώ εκπροσωπεί απλώς το Λουξεμβούργο;

Η πορεία της χώρας στην Ευρώπη και την Ευρωζώνη πρέπει να μείνει αδιατάρακτη. Αυτό το διακύβευμα το γνωρίζει πολύ καλά ο ελληνικός λαός. Και έχω εμπιστοσύνη ότι την άλλη Κυριακή ο λαός μας θα αποδείξει για μία ακόμη φορά, ότι στις κρίσιμες ώρες δείχνει τη μεγαλύτερη ωριμότητα και αποφασιστικότητα.

Προκόπης Παυλόπουλος

Ο πρόεδρος Πάκης είναι... ουδέτερος στο δημοψήφισμα.

Η επιλογή του πρωθυπουργού, είναι επιλογή του πρωθυπουργού. Ανήκω σε μία κυβέρνηση και ακολουθώ προφανώς τις αποφάσεις της. Όλα αυτά τα ζητήματα θα τα λύσει ο ελληνικός λαός και θα τα καταγράψει ο ιστορικός του μέλλοντος.

Ιωάννης Πανούσης

Αυτός έβγαλε δημόσια τη διαφωνία του. Άλλοι (λέγε με Δραγασάκη, λέγε με Σταθάκη) απλώς μουγκάθησαν.

Αν παρ' όλα αυτά η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μακρομερεύσει ακόμα λίγο, θα έλθει η τελευταία επίπτωση. Ο κλονιζόμενος Ερντογάν που ξέρεi ότι αργά ή γρήγορα θα αποδεχθεί έναν δικό του εθνικό ακρωτηριασμό με το ανεξάρτητο Κουρδιστάν στα ανατολικά του, θα επεκταθεί στο Αιγαίο και στη Θράκη στα δυτικά του.

Πέτρος Ευθυμίου

Επάνοδος με ΚΥΠίτικο τύπου προπαγάνδα.

ΡΙΠΕΣ

◆ Η στήλη παραδίδεται Τρίτη, οπότε κλείνει με τη μεγάλη απορία ◆ Θα γίνει δημοψήφισμα ή όχι; ◆ Μια υποτίμηση νομίσματος δεν ανακοινώνεται προτού γίνει ◆ Πόσο μάλλον μια διαδικασία capital controls ◆ Αυτό μπορεί να ισχύει για μια κανονική αστική κυβέρνηση, όχι όμως για την «παιδική χαρά» του Μαξίμου ◆ Ετσι, ο Μπαρουφάκης βγήκε στο ραδιόφωνο του BBC και ανακοίνωσε από το πρωί της Κυριακής ότι επίκεινται capital controls ◆ Μετά, προσπαθούσε να τα μαζέψει μέσω twitter ◆ Μόνο που η ζημιά είχε γίνει και οι ουρές μπροστά από τα ΑΤΜ των τραπεζών ξανάγιναν τεράστιες ◆ Εμείς, βέβαια, το καταλαβαίνουμε το... ανήλικο ◆ Για να βγεις στο BBC, πρέπει να δώσεις ειδήση ◆ Αλλιώς δε σε βγάζουν, κι αν σε βγάλουν δεν κάνεις ντόρο ◆ Τι σημασία έχει ο πανικός όταν πρόκειται για την επικοινωνιακή προβο-

λή του συζύγου της Δανάης; ◆ Εντάξει τώρα, γιατί ν' ασχολούμαστε με τα «Αρχίδια» (με κεφαλαίο το Α ειδικά σ' αυτή τη λέξη) του Τσίπρα που φτάνουν «από εδώ έως τη Σιγκαπούρη», όπως απεφάνθη ο προεδρικός σύζυγος; ◆ Αυτός είναι απλώς σύζυγος, ενώ η προεδρική φίλη Ραχήλ, που φώναζε στον Σαμαρά και τους νεοδημοκράτες βουλευτές «έξω ξεφτίλες» είναι βουλευτίνα ◆ Ο διάλογος του μήνα μεταξύ ζεύγους Μπουμπούκου από το twitter ◆ Μπουμπούκα (σε έξαψη): ΝΑΙ, ΝΑΙ, ΝΑΙ!!! Δεν θα σας κάνω το χατήρι!!! Βρίστε όσο θέλετε... ◆ Μπουμπούκος (ανήσυχος): Μην ακούς, αγάπη, τώρα δίνουμε μάχη, δεν θα μας σταματήσουν οι χυδαίοι! ◆ (Ακολουθεί μουσική: Storia di due innamorati) ◆ Μπορείς να φτιάξεις τέτοια πατοσκοιλία χωρίς να τρως μακαρόνια; ◆ Ιδού η μεγάλη πολιτική απορία των ημερών, μετά τη γνωστή

δήλωση Φίλη ◆ Εμείς θέλαμε να πιστέψουμε ότι πραγματικά ο άνθρωπος δεν ξέρει τη συμμετοχή των ζυμαρικών στο διατροφικό μοντέλο της ελληνικής οικογένειας ◆ Δε θέλουμε να πιστέψουμε ότι μπορεί να είναι ΤΟΣΟ γαϊδούρι ◆ Η εξίσωση, όμως, δεν μας έβγαине με τίποτα ◆ Τέτοιο πάχος χωρίς πιατέλες με καρμπονάρες, αστακομακαρονάδες, γαριδομακαρονάκι, παστίτσιο κτλ. δε φτιάχνεται ◆ Οπότε η εξήγηση είναι άλλη ◆ Όταν είσαι πλούσιος, ποτέ δε ρωτάς πόσο κάνουν τα μακαρόνια που χλαπακιάζεις ◆ Σε κάθε περίπτωση, ο ΣΥΡΙΖΑ απέκτησε τη Μαρία Αντουανέτα του ◆ Ο Θεοχάρης «ανακάλυψε» ότι στο Μαξίμου γινόταν σύσκεψη για επιστροφή στη δραχμή ◆ Ας του πει κάποιος πως ακόμη και η προβοκάτσια θέλει τον τρόπο της ◆ Αλλά ποιος να του το πει; ◆ Ο επικεφαλής Σταύρος, ειδι-

κευμένος μόνο στην τηλεοπτική παραπληροφόρηση, που είναι το ίδιο με την πολιτική προβοκάτσια; ◆ Ετσι και γίνει το δημοψήφισμα, θα έχει μεγάλη πλάκα καθώς οι ψηφοφόροι θα προσπαθούν να συλλαβίσουν το «Reforms for the completion of the Current Program and Beyond» και το «Preliminary Debt sustainability analysis» ◆ Μιλάμε για πολύ γέλιο στα καφενεία ◆ Τι να κάνουν και οι μαξιμάνθρωποι, όμως; ◆ Τελευταία στιγμή τους ήρθε η φαινή ιδέα του δημοψηφίσματος, δεν είχαν φροντίσει να μεταφράσουν τα κείμενα, οπότε το υπουργικό συμβούλιο αποφάσισε επί αγγλικών κειμένων ◆ Μετά τα μετέφρασαν, αλλά το τυπικό απαιτούσε να μείνουν οι αγγλικοί τίτλοι ◆ Το μεγάλο κέρδος του δημοψηφίσματος, βέβαια, είναι ότι έκανε πολιτική δήλωση ο Σάκης Ρουβάς! ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ανακοίνωση της Διοίκησης του ΙΚΑ, ναρρίς το απόγευμα της προηγούμενης Δευτέρας: «Λόγω των προβλημάτων που προέκυψαν εξαιτίας της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η πληρωμή των συντάξεων του τ. ΤΑΠ-ΟΤΕ μηνός Ιουλίου δεν θα πραγματοποιηθεί την 30-6-2015. Η Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θα ενημερώσει για την ημερομηνία πληρωμής των εν λόγω συντάξεων με νέο Δελτίο Τύπου! Αυτό δεν είναι capital control, αυτό σημαίνει «δεν έχουμε λεφτά και ψάχνουμε να βρούμε». Τελικά, στις 8:30 το βράδυ, το ΙΚΑ ανακοίνωσε ότι οι συντάξεις του ΤΑΠ-ΟΤΕ θα πληρωθούν κανονικά στις 30 Ιούνη. Με κόπο σίγουρα τα λεφτά βρέθηκαν.

Κ Τι ανωμαλίες είναι αυτοί του ΔΝΤ; Ο προηγούμενος κυνηγούσε καμαριέρες, η τωρινή επιχειρεί δημόσια αποπλάνηση ανηλίκου (πρόσφατη είναι η φωτογραφία).

Κ «Παραμετρικά μέτρα ύψους 2,87% του ΑΕΠ» ήταν το ευμεγέθες «χτύπημα», σε κόκκινο φόντο, που συνόδευε τον πίνακα στην «Αυγούλα», η οποία πήρε εντολή να δημοσιοποιήσει με μια βδομάδα καθυστέρηση την κυβερνητική πρόταση, το Μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ. Προφανώς, η «Αυγούλα» απευθύνεται σε αναγνώστες που δεν

ξέρουν ούτε πρόσθεση ούτε διαίρεση. Γιατί αν προσθέσει κανείς τα ποσοστά των επιμέρους μέτρων ή αν διαιρέσει τα 8 δισ. των νέων μέτρων που προτείνει η κυβέρνηση με τα 180 δισ. που είναι το ΑΕΠ, θα βρει ότι το Μνημόνιο της κυβέρνησης περιλαμβάνει παραμετρικά μέτρα ύψους 4,4% του ΑΕΠ! Κατά τα άλλα αυτοί οι ψευταράδες παριστάνουν

τους φορείς της αδέσμευτης και αντικειμενικής δημοσιογραφίας.

Κ Φιλολογία ότι ο Τουσκ θα συγκαλέσει έκτακτη σύνοδο κορυφής της ΕΕ αναπτύχθηκε την Κυριακή (τη Δευτέρα πρώτα έβαλε τέλος στη φιλολογία η Μέρκελ και μετά βγήκε το σκυλάκι ο Τουσκ και ανακοίνωσε επίσημα ότι δε θα συκληθεί έκτακτη σύνοδος κορυφής). Ο πρώτος που έσπευσε να χαιρετίσει τη θρυλούμενη πρωτοβουλία Τουσκ ήταν ο Παπαδημούλης που έγραψε στο twitter: «Η έκτακτη σύνοδος κορυφής την Τετάρτη μπορεί να οδηγήσει σε έντιμο συμβιβασμό και αποφυγή του Grexit. Οπου υπάρχει βούληση υπάρχει και τρόπος». Εμμέσως

πλην σαφώς, ο Παπαδημούλης τάχθηκε κατά του δημοψηφίσματος, συνδέοντάς το με την προοπτική του Grexit.

Κ Ξεκατίνιασμα on air Ζωής Κωνσταντοπούλου και Σίας Κοσιώνη με υπαινιγμούς της πρώτης για τη σχέση της δεύτερης με την οικογένεια Μητσοτάκη. Λογικές τις βρίσκουμε αυτού του τύπου τις μπηχτές από την «καλύτερη φίλη της Ραχήλ», που όταν ήταν στου Καμμένου είχε γράψει εκείνο το ιστορικό tweet για τον «τρελό του Αιγίου, τον ξάδελφο γυμνοσάλιαγκα, την όρκα και την ερωμένη αεροσυννοδό». Οχι όμως και να διαμαρτύρεται η Κοσιώνη για ανηθικότητα της Κωνσταντοπούλου.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τούτη την ώρα είμαστε αντιμέτωποι με την ιστορία. Τούτη την ώρα πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, να πούμε λόγια σταράτα και ειλικρινή.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

4/7: ΗΠΑ: Διακήρυξη ανεξαρτησίας (1776), Ιταλία: Ημέρα Garibaldi (1807), Φιλιππίνες: Ημέρα φιλιππινοαμερικανικής φιλίας (1946) 4/7/1848: Εκδίδεται το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο» 4/7/1976: Ισραηλινοί κομάντος απελευθερώνουν περισσότερους από εκατό ομήρους παλαιστίνιων αεροπειρατών, νεκροί τρεις όμηροι, όλοι οι αεροπειρατές, ο ισραηλινός επικεφαλής της αποστολής και σαράντα στρατιώτες της Ουγκάντα 5/7: Βενεζουέλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811), Ρουάντα, Μπουρούντι: Ημέρα εθνικής ενότητας-ειρήνης 5/7/1975: 32 βασιανιστές της δικτατορίας παραπέμπονται στο στρατοδικείο 5/7/1988: Βόμβες στη Νομαρχία Δυτικής Αττικής και σε γραφεία ΠΕΡΠΑ (ΕΛΑ) 6/7: Ημέρα συνταξιοδότησης 6/7/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) στην πλα-

τεία Συντάγματος 6/7/1971: Βόμβα στην είσοδο οικονομικών υπηρεσιών υπουργείου Προεδρίας («20 Οκτώβρη») 7/7/1939: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υπογράφει δήλωση μετανοίας ενώπιον του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου 7/7/1979: Δύο βόμβες στις αποθήκες Πετζετάκι (ΕΛΑ) 7/7/2004: Βομβιστικές επιθέσεις στο Λονδίνο, 56 νεκροί, εκατοντάδες τραυματίες 8/7: Ημέρα κατά αλλεργίας 8/7/1968: Δώδεκα καταδίκες μελών ΔΑ 8/7/1970: Βαριές καταδίκες εννιά στελεχών ΚΚΕ 9/7: Αργεντινή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1816), Μαρόκο: Ημέρα νεολαίας 9/7/1943: Αντιστασιακοί φοιτητές σκεπάζουν με μαύρα πέπλα όλα τα αγάλματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης, επεισόδια και συλλήψεις 9/7/1947: Μαζικές συλλήψεις

στελεχών της Αριστεράς (Αθήνα) **9/7/1949: Ανακαλύπτονται σε κρύπτη στην παλαιά Κοκκινιά τα τυπογραφεία της ΚΕ του ΚΚΕ, συλλήψεις στελεχών 9/7/1970: Καταδίκη πέντε στελεχών Αντιδικτατορικού Αγροτικού Μετώπου Υπαίθρου 9/7/1971: Βόμβα σε βυτιοφόρο «Εσσο Πάππας» από την πρωτοεμφανιζόμενη ΛΕΑ 9/7/1971: Βόμβα στις σιδηροτροχιές ηλεκτρικού στο Θησείο («20 Οκτώβρη») 9/7/1986: Εκτέλεση πυρηνικού επιστήμονα της Siemens Καρλ Χάιντς Μπέκουτς (RAF) 10/7: Μπαχάμες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1973), Αλβανία: Ημέρα στρατού 10/7/1974: Συλλαμβάνονται πολλά μέλη του ΠΑΚ και κλιμάκιο του ΠΑΚ Μεγάλης Βρετανίας 10/7/1985: Βυθίζεται το πλοίο «Rainbow Warrior» (Greenpeace) από γάλλους πράκτορες.**

Δωσίλογοι με και χωρίς κουκούλα υφαίνουν τον ιστό της ιμπεριαλιστικής αράχνης

Η πρώτη κατηγορία δεν αισθάνεται την ανάγκη να κρυφτεί καθόλου. Φόρεσαν τις κουκούλες και φωνάζουν «οι Γερμανοί είναι φίλοι μας», όπως φώναζαν οι δωσίλογοι της Κατοχής.

Ο Σαμαράς βρήκε την ευκαιρία που περίμενε. Έχει ελλπίδες πλέον ακόμη και να «δει» την «αριστερή παρένθεση», θεωρία για την οποία τόσο τον κατηγορήσαν οι εσωκομματικοί του αντίπαλοι.

Ο Θεοδωράκης συμπεριφέρεται σαν απατημένη ερωμένη. Αυτός που δήλωνε σε όλους τους τόνους ότι στηρίζει τον Τσίπρα και ότι θα υπογράψει όποια συμφωνία πάει στη Βουλή με τις υπογραφές της κυβέρνησης και των δανειστών, πήρε εντολή από τ' αφεντικά του ν' ανέβει στα κεραμίδια και να ξεπεράσει σε δωσιλογικά κηρύγματα ακόμα και τους παραδοσιακούς ακροδεξιούς της ΝΔ.

Η Φώφη (μαριονέτα, τα νήματα της οποίας εμφανώς κινεί πλέον ο Σκανδαλίδης), προσπάθησε να το παίξει ανεξάρτητη: ενάντια στην κυβέρνηση και στο δημοψήφισμα, όχι όμως σε μέτωπο με τη ΝΔ, για να μη συμβάλουμε στο διχασμό του λαού. Τα βενιζελικά στελέχη, όμως, δεν κρατούνται με τίποτα και η συμμετοχή στο μέτωπο του «ναι» έχει εξαφανίσει κάθε διαφοροποίηση που στην αρχή πήγε να βάλει η Φώφη.

Ξύπνησαν ακόμη και τα ορφανά του κυρ-Φώτη, εκτιμώντας ότι τώρα είναι η ευκαιρία για... επανέκκίνηση. Εβάλαν στη μπάντα τον ιδρυτή τους (ο κυρ-Φώτης έκανε μια πολύ προσεκτική δήλωση, χωρίς αντι-ΣΥΡΙΖΑ υστερίες), του φόρτωσαν ευθύνες για προεκλογική στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ και βούτηξαν με τα μούτρα στο δωσιλογικό μέτωπο του «ναι».

Το μέτωπο των κουκουλοφόρων έχει στο πλευρό του όλα τα ασιτικά ΜΜΕ, που κάνουν καθημερινή πλήση εγκεφάλου στον ελληνικό λαό. Όχι μόνο εκείνα που είχαν δώσει ρέστα στην υποστήριξη της μνημονιακής πολιτικής, αλλά και εκείνα που κρατούσαν μια ήπια «αντιμνημονιακή» στάση (π.χ. συγκρότημα Χατζηνικολάου). Ακόμη και το «Ποντίκι» εμφανίζεται ουδέτερο, αντιπαλεύοντας το... διχασμό και χαρακτηρίζοντας τον Τσίπρα εγκλωβισμένο. Οι πολιτικοί εκπρόσωποι του ανοιχτού δωσιλογισμού μιλούν για «κρυφή ατζέντα του ΣΥΡΙΖΑ» και «λόμπι της δραχμής», ενώ τα ΜΜΕ που τους στηρίζουν παίζουν με τρομολαγνικά σενάρια και μεγεθύνουν τα περιστατικά έξω και μέσα στις τράπεζες, για τα οποία βέβαια ευθιβάται ο ΣΥΡΙΖΑ. Από την Τετάρτη άρχισε να παίζει και η προπαγάνδα για επικείμενο κούρεμα καταθέσεων. Η διάψευση που έκαναν πρώτα ο Τσίπρας και μετά ο Μπαρουφάκης κάθε άλλο

παρά καθησυχάζει τον κόσμο. Αντίθετα, εντείνει το φόβο (σ' αυτές τις περιπτώσεις η διάψευση απλά επιβεβαιώνει ότι «υπάρχει θέμα», άσε που υπάρχει και το προηγούμενο της Κύπρου).

Το μέτωπο των κουκουλοφόρων έχει στο πλευρό του όχι μόνο τα συνδικάτα των καπιταλιστών, αλλά και τους μεγάλους επιστημονικούς συλλόγους, όπως το ΤΕΕ και τον ΔΣΑ, την ΚΕΔΕ και άλλους φορείς που ελέγχονται από γαλαζοπράσινες πλειοψηφίες. Έχει μαζί του ακόμη και τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, που εξέδωσαν ανακοίνωση καλώντας την κυβέρνηση να ακρώσει το δημοψήφισμα και τους εργαζόμενους να ψηφίσουν «ναι στην Ευρώπη»!

Η δεύτερη κατηγορία υπηρετεί το δωσιλογισμό διά του... ρεαλισμού. Αδίστακτοι εξουσιολάγνοι, οι συριζαίοι προσπαθούν να εργαλειοποιήσουν τον ελληνικό λαό, σε μια προσπάθεια να κρατηθούν στην εξουσία, καθώς διαπίστωσαν ότι αυτοπαγιδύτηκαν. «Εγώ προσωπικά αναλαμβάνω την ευθύνη της άμεσης λύσης αμέσως μετά τη δημοκρατική διαδικασία» δήλωσε ο Τσίπρας στο διάγγελμα της Τετάρτης. **Μ' άλλα λόγια, δώστε μου τη δύναμη να παραμείνω την εξουσία κι αμέσως θα υπογράψω το νέο Μνημόνιο!** Όσοι γνωρίζουν από θέατρο είδαν σ' αυτό το διάγγελμα έναν ηθοποιό που δεν πιστεύει αυτά που λέει και επειδή δεν έχει κάνει πολλές πρόβες η αστάθεια στο λόγο είναι εμφανέστατη. Λέει τα λόγια σαν να του είναι εντελώς ξένα.

Ο πανικός τους είναι απόλυτος. Και οι κινήσεις τους κινήσεις «παιδικής χαράς». Τη μια μέρα είναι έτοιμοι να συμφωνήσουν με την τρόικα και την άλλη καταλήγουν σε δημοψήφισμα. Δυο μέρες μετά συμφωνούν στην πιο απεχθή εκδοχή της πρότασης των ιμπεριαλιστών δανειστών (αυτή που είχαν απορρίψει), αλλά δεν ακυρώνουν το δημοψήφισμα, εγκλωβισμένοι στην ίδια την τακτική τους.

Κάποιοι ζητούν να τελειώσουν τα παιχνίδια και να ακυρωθεί το δημοψήφισμα, για ν' ανοίξει ο δρόμος για την υπογραφή της συμφωνίας άμεσα. Ο αντιπρόεδρος Δραγασάκης το είπε καθαρά την Τρίτη το βράδυ, χωρίς να διασαλεύσει την κομματική ή κυβερνητική ενότητα. Όπως φάνηκε από το διάγγελμα του Τσίπρα, δεν πέρασε η άποψη Δραγασάκη, Σταθάκη και πολλών βουλευτών. Πέρασε η άποψη της τριανδρίας Τσίπρα-Παππά-Φλαμπουράρη. Το κοφτό μήνυμα της Μέρκελ («από Δευτέρα τα ξαναλέμε») απαιτούσε απ' αυτούς να αποσύρουν ντροπιασμένοι το δημοψήφισμα, χωρίς να έχουν εγγυήσεις ότι το

Eurogroup θα καταλήξει οπωσδήποτε σε συμφωνία την ίδια μέρα. Τρεις ώρες καθυστέρησε το διάγγελμα. Αυτές τις τρεις ώρες αναζητούσαν προφανώς ένα συμβιβασμό: «εμείς αποσύρουμε το δημοψήφισμα, εσείς μας δίνετε καταρχήν συμφωνία απόψε». Δεν τον πέτυχαν κι έτσι εκτίμησαν πως δεν έχουν άλλη λύση από το να κάνουν το δημοψήφισμα, επιδιώκοντας μέσω της λαϊκής ψήφου την παραμονή τους στην εξουσία (ή την «ηρωική έξοδο», αν χάσουν).

Εκτίμησαν ότι μπορούν να παραμυθιάζουν τον κόσμο με τη δήθεν διαπραγματευτική χρησιμότητα του άνευ καμιάς σημασίας δημοψηφίσματος. Νομίζουν ότι μέσω του «όχι» μπορούν να κρύψουν την άνευ όρων παράδοσή τους στους ιμπεριαλιστές δανειστές και να χρησιμοποιήσουν μια επικράτηση του «όχι» ως εργαλείο, όχι για να εκβιάσουν τους ιμπεριαλιστές (αυτό έχει λήξει μετά τις δύο επιστολές Τσίπρα το βράδυ της Τρίτης 30 Ιούνη), αλλά για να μείνουν στην κυβέρνηση, μολονότι οι Γερμανοί έχουν διαμηνύσει ανοιχτά ότι δε γουστάρουν να τους βλέπουν στα μάτια τους. Παίζουν τα ρέστα τους, γιατί έτσι και νικήσουν οι ανοιχτά δωσίλογοι με το «ναι», θα την κάνουν αμέσως με ελαφρά πηδημάκια, μπας και μπορέσουν να επανακάμψουν στο μέλλον.

Απ' όσα είπε ο Δραγασάκης το βράδυ της Τρίτης σημειώνουμε ένα από τα βασικά επιχειρήματά του υπέρ της άμεσης υπογραφής συμφωνίας. Οι ευρωπαϊκοί λαοί, είπε, έχουν πειστεί -κακώς- ότι οι Έλληνες μόνο λεφτά ζητάνε και δεν τηρούν τις υποχρεώσεις τους! Αρα, οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν τη στήριξη των λαών τους, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει συμμάχους όχι μόνο σε επίπεδο κυβερνήσεων αλλά και σε επίπεδο λαών (δέχτηκε χαστούκι ακόμη και από τους Ροδένους!). οπότε δεν έχει άλλη επιλογή από το να υπογράψει τη συμφωνία που του υπαγορεύουν οι δανειστές.

Ο Τσίπρας, βέβαια, στο διάγγελμα της Τετάρτης, είχε το θράσος να ισχυριστεί ότι δήθεν το δημοψήφισμα απέδωσε και θ' αποδώσει περισσότερο από Δευτέρα. Τι απέδωσε, αλήθεια; Τη συμφωνία της κυβέρνησης με την πρόταση της τρόικας (γράψουμε αναλυτικά στις σελίδες 8-9), που θα εξαπολύσει αμέσως έναν Αρμαγεδδώνα μνημονιακών μέτρων ενάντια στον ελληνικό λαό; Ή μήπως το αίτημα για νέο δάνειο, το τρίτο στη σειρά, που θα συνοδεύεται από το Μνημόνιο-3; Το μόνο που μπορεί να αποδώσει η εξαπάτηση της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού (περισσότερο «για το γαμώτο» θα ψηφίσει ο κό-

σμος «όχι») είναι η παραμονή της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου στην εξουσία. Κι αυτό δεν είναι σίγουρο, όμως το να επιλέξεις ποια κυβέρνηση θα υπογράψει το νέο Μνημόνιο δεν είναι λαϊκή νίκη. Αντίθετα, είναι αυτοπαγίδευση του λαού στον ιστό της ιμπεριαλιστικής αράχνης. Για πρώτη φορά ένα Μνημόνιο θα εμφανιστεί σα να έχει την έγκριση του λαού!

Είναι προφανές ότι το δημοψήφισμα είναι πλέον άνευ αντικειμένου, αφού **ο λαός καλείται να πει «όχι στην πρόταση των δανειστών», την οποία όμως επισήμως η κυβέρνηση ζητά να υπογράψει**, έχοντας αποσύρει από το τραπέζι τη δική της μνημονιακή πρόταση (δείτε την επιστολή Τσίπρα στις σελίδες 8-9). Το κυριότερο, όμως, είναι πως **το νομοσχέδιο είναι κάλπικο, αφού ό,τι και να ψηφίσει κανείς, το αποτέλεσμα θα είναι Μνημόνιο**.

Με το κάλπικο δημοψήφισμά της, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου κατ'εφευρε να προκαλέσει κλείσιμο τραπεζών, εικόνες μαζικής υστερίας από συνταξιούχους που ζημεροβραδιάζονται έξω από τις τράπεζες και πάγωμα της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας, το οποίο οι καπιταλιστές φορτώνουν στους εργαζόμενους (μη πληρωμή μισθών, υποχρεωτικές αργίες, άτυπα lock out κτλ.).

Φταίνε οι δανειστές, λέει ο Τσίπρας και επαναλαμβάνουν εν χορώ οι υπόλοιοι συριζαίοι. Οι ιμπεριαλιστές αυτοί είναι και ήταν αναμενόμενο ότι θα αντιδράσουν με την τακτική του γκάνγκστερ. Εσείς τι προετοιμασία κάνετε για ν' αντιμετωπίσετε αυτό το ενδεχόμενο; Επί πέντε μήνες τους πληρώνετε κανονικά, ξύνοντας τον πάτο κάθε κρατικού ταμείου, με αποτέλεσμα να στεγνώσει το Δημόσιο από ρευστό. Κλείσατε τις τράπεζες και βάλσατε ημερήσιο όριο ανάληψης τα 60 ευρώ. Στους συνταξιούχους όμως, που δεν έχουν κάρτα (και δεν μπορούν να βγάλουν, όπως τους κοροϊδεύετε, γιατί χρειάζονται κάποιες μέρες για την έκδοση), ρίξατε το όριο ανάληψης στα 17 ευρώ την ημέρα, αφού τους επιτρέπετε να βγάζουν μόνο 120 ευρώ τη βδομάδα, μια φορά. Λέτε να μην καταλαβαίνει ο κόσμος γιατί το κάνετε αυτό; Από τη στιγμή που η ΕΚΤ πάγωσε τον ΕΛΑ στα επίπεδα της Παρασκευής 26 Ιούνη, η ρευστότητα είναι άκρως περιορισμένη και τελειώνει. Ετσι, τις επόμενες μέρες θα μειώσετε στα 20 ευρώ όλα τα ημερήσια όρια αναλήψεων.

Γ' αυτό και από Δευτέρα θα προσκυνήσετε ακόμη περισσότερους τους ιμπεριαλιστές και θα υπογράψετε ό,τι σας ζητήσουν. Αλλιώς, θα σας πετροβολούν κι αυτοί που μέχρι τώρα σας εμπιστευόταν.

Προβοκάτορας μόνο;

Ακόμα και ένας Μπαρουφάκης αποκλείεται να αγνοεί πως άμα ένας υπουργός (και μάλιστα ο των Οικονομικών) βγει σε ένα ξένο ραδιόφωνο και δηλώσει πως η κυβέρνηση εξετάζει την επιβολή κεφαλαιακών ελέγχων, θα προκληθεί πανικός. Και όμως, το έκανε την περασμένη Κυριακή, προκάλεσε πανικό και πρόσφερε και στα ελληνικά και στα ξένα ΜΜΕ εντυπωσιακές εικόνες από τις τεράστιες ουρές που άρχισαν να σχηματίζονται στα ΑΤΜ των τραπεζών, **μετά τη δήλωσή του**. Γιατί το έκανε, άραγε; Μόνο χάριν της προσωπικής του προβολής στο BBC.

Μια μέρα μετά, έδωσε συνέντευξη στην Telegraph, προαναγγέλλοντας ότι η Ελλάδα θα προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κατά των οργάνων της ΕΕ. Η Telegraph έβγαλε την είδηση την Τρίτη και ο Μπαρουφάκης την επιβεβαίωσε με ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του υπουργείου Οικονομικών: *«Η Ελλάδα θα κάνει χρήση όλων των νομικών δικαιωμάτων της»,* *είπε ο Υπουργός Οικονομικών κ. Βαρουφάκης. “Λαμβάνουμε νομικές συμβουλές και ασφαλώς θα σκεφτούμε την περίπτωση δικαστικών μέτρων στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια. Οι Συνθήκες της ΕΕ δεν προβλέπουν έξοδο από το ευρώ, την οποία αρνούμαστε να διανοηθούμε. Η θέση μας στην Ευρωζώνη είναι αδιαπραγμάτευτη”,* *είπε στην Telegraph».*

Η δήλωση αυτή δημοσιεύτηκε και επιβεβαιώθηκε με υπουργική ανακοίνωση σε μια στιγμή που ο Τσίπρας προσπαθούσε απεγνωσμένα να «πιάσει γραμμή» με τον Γιούνκερ, τη Μέρκελ και τον Ολάντ μπας και πετύχει μια συμβιβαστική συμφωνία. Μόνο ένας προβοκάτορας θα ήγειρε ένα ζήτημα (χρήση δικαστικών μέσων κατά των οργάνων της ΕΕ) που ποτέ άλλοτε δεν εγέρθηκε -ούτε καν υπαινικτικά- από τον πρωθυπουργό ή άλλο υπουργό. Την ώρα που ο πρωθυπουργός και οι άλλοι υπουργοί διαβεβαίωναν ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος Grexit λόγω της υπερψήφησης του «όχι» στο δημοψήφισμα, ο υπουργός Οικονομικών θεωρούσε την απόπειρα Grexit σίγουρη και ανήγγειλε προετοιμασία για αντιμετώπισή της με δικαστικά μέσα!

Την ίδια μέρα, ο γνωστός Γ. Παπαχρήστος των «Νέων» υποστήριζε ότι ο αντιπρόεδρος Δραγασάκης, τέσσερις υπουργοί (Σταθάκης, Παππάς, Τσακαλώτος, Αντωνοπούλου) και τέσσερα υψηλόβαθμα κυβερνητικά στελέχη (ο γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου Σαγιάς, ο διευθυντής του πολιτικού γραφείου του πρωθυπουργού Τζανακόπουλος, ο επικεφαλής της τεχνοκρατικής διαπραγματευτικής ομάδας Χουλιαράκης και ο σύμβουλος του πρωθυπουργού για ευρωπαϊκά θέματα Παυλόπουλος) ζητούν την άμεση αποπομπή του Μπαρουφάκη από το υπουργικό συμβούλιο, στολίζοντάς τον με κατηγορίες όπως ότι «υπονόμευσε ενσυνείδητα και βάσει σχεδιασμού τη διαπραγμάτευση»! Ο Παπαχρήστος περιγράφει επεισόδιο στο υπουργικό συμβούλιο με τον Παππά να ωρύεται ότι «εγώ δεν κάθομαι ποτέ ξανά στο ίδιο δωμάτιο με αυτόν εδώ τον τύπο».

Ο Παπαχρήστος έδειχνε τόσο σίγουρος για τις πληροφορίες του που προειδοποίησε: «Προειδοποιώ να μην αποτολμηθεί κανενός είδους απόπειρα διάψευσης γιατί θα πω τα πράγματα με το όνομά τους». Εμείς, φυσικά, δεν μπορούμε να διαψεύσουμε ή να επιβεβαιώσουμε τον «ειδικών αποστολών» Παπαχρήστο, σημειώνουμε όμως πως αυτό το ρεπορτάζ δένει απόλυτα με τη συμπεριφορά του Μπαρουφάκη την ίδια μέρα (έριχνε συνεχώς λάδι στη φωτιά με δηλώσεις του), ενώ κάθε άλλο παρά διαψεύδεται από τον ανόρεχτο και εμφανώς «κουρασμένο» τρόπο με τον οποίο ο Τσίπρας υπερασπίστηκε τον υπουργό του το προηγούμενο βράδυ στην ΕΡΤ. Ήταν υποχρεωμένος να τον υπερασπιστεί από τη στιγμή που δεν τον έχει διώξει.

Το παιχνίδι, όμως, χοντραίνει πια. Ο Μπαρουφάκης δεν επιλέγεται απλώς ως ο αποδιοπομπαίος τράγος για να του φορτωθούν όλες οι ευθύνες, αλλά κατηγορείται ότι λειτούργησε «βάσει σχεδιασμού». Τι είδους σχεδιασμού και για λογαριασμό τίνων; Πρακτορεύει συγκεκριμένα συμφέροντα; Αν ναι, ποια είναι αυτά και τι ακριβώς επιδιώκουν; Το ρεπορτάζ των «Νέων» αναφέρεται ονομαστικά σε υπουργούς και κορυφαίους κυβερνητικούς παράγοντες οι οποίοι υπό κανονικές συνθήκες θα έπρεπε να απαντήσουν αμέσως, για να μην σέρνεται μια τόσο σοβαρή κατηγορία σε βάρος ενός υπουργού. Κι όμως, ουδείς απάντησε τις ώρες που ακολούθησαν. Αν την Τρίτη είχαν τη δικαιολογία ότι γίνονταν κρίσιμες παρασκευιακές διαπραγματεύσεις, θα πρέπει να το κάνουν τις μέρες που ακολουθούν.

Μέχρι τώρα ο Μπαρουφάκης κατάφερε, ορισμένες φορές με εκβιαστικό τρόπο, να αποσπά στήριξη από τον Τσίπρα. Δεν ξέρουμε για πόσο ακόμη θα τα καταφέρει. Το χόντρεμα των κατηγοριών δείχνει ότι κάποιοι δίπλα στον Τσίπρα είναι αποφασισμένοι να τον τελειώσουν, φορτώνοντάς του όλη την ευθύνη για το πολιτικό στραπάτο που υπέστη η ηγετική ομάδα της κυβέρνησης, έτσι που να βγάλουν κάθε ευθύνη από πάνω τους. Γι' αυτό και του πετούν την κατηγορία ότι έδρασε «ενσυνείδητα υπονομευτικά», με στόχο να τον αναγκάσουν να αποσυρθεί ήρεμα στη γωνιά του και να μην επιχειρήσει να το παίξει ήρωας. Αν δεν έχουν στοιχεία σε βάρος του, δύσκολα θα τα καταφέρουν.

Οι «αγορές» δε χορεύουν πεντοζάλη!

Αν δούμε την πραγματικότητα με συριζαϊκά γυαλιά, θα πρέπει να πιστέψουμε ότι αυτή τη στιγμή τα διεθνή χρηματιστήρια καταρρέουν και ένα νέο παγκόσμιο ΚΡΑΧ βρίσκεται προ των πυλών (βλ. http://iskra.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=4350:fed-&catid=38:di-kosmos&Itemid=173 του υπουργού Λαφαζάνη και <http://tvxs.gr/news/eyropi-eop/megali-ptosi-anoiksan-ta-eyropaika-xrimatistiria> του κυβερνητικού ευρωβουλευτή Κούλογλου). Για να είμαστε δίκαιοι, στο δεύτερο δημοσίευμα τηρούνται τα προσχήματα αφού γίνεται λόγος για «μινι κραχ», σε αντίθεση με το δημοσίευμα της Ισκρα που γράφει τα εξής εκπληκτικά: «Πριν αλέκτωρ λαλήσει επιβεβαιώνεται η εκτίμηση της Ισκρα, πως τα έκτακτα, πρωτοφανή και ληστρικά μέτρα της ΕΚΤ και της FED, δεν πρόκειται να συγκρατήσουν το κατακύλισμα των χρηματιστηρίων ανά τον κόσμο, πόσω μάλλον να αποτρέψουν, μια **λίαν πιθανή παγκόσμια υφεσιακή υποτροπή!**»!

Ας δούμε όμως το «κραχ» (ή το «μινι κραχ», αν προτιμάτε) που υποτίθεται ότι συντελείται, υπό το φως όλων των στοιχείων και όχι μόνο με βάση τις πτώσεις των δεικτών που σημειώθηκαν τις τελευταίες μέρες. Πτώσεις που ήταν αναμενόμενες ενόψει μίας πιθανής εξόδου από το ευρώ μιας χώρας της ευρωζώνης. Ας συγκρίνουμε τα σημερινά νούμερα των δεικτών με τα επίπεδα που βρίσκονταν όταν είχαν κατακυλίσει την περίοδο του μεγαλύτερου κραχ της τελευταίας δεκαετίας, αυτού που ακολούθησε μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers στις 15 Σεπτεμβρίου του 2008, και του ντόμινο που ακολούθησε, με το σκάσιμο της φούσκας των ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων στις ΗΠΑ.

Άλλο μείωση κι άλλο κατακύλα

Από την πληθώρα των χρηματιστηριακών δεικτών θα εξετάσουμε την πορεία των τριών βασικότερων: του Λονδίνου (FTSE 100), της Φρανκφούρτης (DAX) και του Παρισιού (CE40), που όπως μας ενημερώνει η Ισκρα, κατακυλούν λόγω της ελληνικής κρίσης. Θα εξετάσουμε επίσης τον δείκτη STOXX Europe 600 (SXXP, βλ. http://www.stoxx.com/indices/index_information.html?symbol=SXXP), που είναι ο δείκτης που αντιπροσωπεύει την οικονομική πορεία των εταιριών μεγάλης, μεσαίας και μικρής κεφαλαιοποίησης (χρηματιστηριακής αξίας) σε 18 χώρες της ΕΕ (μεταξύ των οποίων Γερμανία, Γαλλία, Ολλανδία, Βρετανία, Ιταλία, Ισπανία κ.ά. και φυσικά Ελλάδα). Τα στοιχεία για την εξέλιξη των παραπάνω δεικτών μπορεί να τα βρει κανείς στο διαδίκτυο, δεν είναι κρυφά. Βάσει των στοιχείων αυτών, φτιάξαμε τον Πίνακα που δημοσιεύουμε.

Στον πίνακα αυτό έχουμε καταγράψει τις τιμές των χρηματιστηριακών δεικτών σε τέσσερις ημερομηνίες. Η μία είναι η 30ή Ιούνη, η μέρα δηλαδή που εκπνέει το μνημονιακό πρόγραμμα που έχει δέσει χειροπόδαρο τον ελληνικό λαό. Η δεύτερη είναι έξι μή-

Πίνακας 1: Εξέλιξη Ευρωπαϊκών Χρηματιστηριακών Δεικτών

Δείκτες	30/6/2015	30/12/2014	Ποσοστό μεταβολής στο εξάμηνο (30/12/14-30/6/15)	3/3/2009	3/9/2008	Ποσοστό μεταβολής στο εξάμηνο (3/9/08-3/3/09)
STOXX 600 (Ευρωπαϊκός)	381,31	341,02	11,81%	161,34	285,58	-43,50%
DAX (Φρανκφούρτης)	10944,97	9805,55	11,62%	3690,72	6467,49	-42,93%
FTSE 100 (Λονδίνου)	6520,98	6547	-0,40%	3512,1	5499,7	-36,14%
CE 40 (Παρισιού)	4790,2	4245,54	12,83%	2554,55	4447,13	-42,56%

Πηγές:

<http://www.bloomberg.com/markets/stocks/world-indexes/europe-africa-middle-east>

<http://finance.yahoo.com/q/hp?s=FCHI+Historical+Prices>

<http://finance.yahoo.com/q/hp?s=GDAXI+Historical+Prices>

<https://uk.finance.yahoo.com/q/hp?s=FTSE&a=0&b=3&c=1984&d=5&e=30&f=2015&g=d&z=66&y=0>

νες πριν (30/12/14), προκειμένου να φανεί η πορεία των δεικτών το τελευταίο εξάμηνο. Η τρίτη είναι η 3η Μάρτη 2009, ημέρα της μεγάλης βουτιάς στα παγκόσμια χρηματιστήρια λόγω των τεράστιων ζημιών που ανακοίνωσε η AIG (American International Group), που αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες ασφαλιστικές εταιρίες στον κόσμο (<http://www.eksegersi.gr/issue/547/Διεθνή/2305.Πιο-βαθιά-στο-βάλτο-της-κρίσης-η-αμερικανική>). Οι ζημιές καταγράφηκαν ως η μεγαλύτερη μείωση κερδών που έχει ποτέ αναφερθεί από αμερικανική εταιρία και η AIG τσέπωσε ζεστό χρήμα της τάξης των 170 δις. δολαρίων για να κρατηθεί στη ζωή, πράγμα που έγινε με την εθνικοποίησή της κατά 80%, όχι για να γίνει... σοσιαλιστική, αλλά για να επανέλθει δριμύτερη στο προσκήνιο σαν μία πολυεθνική «πολύ μεγάλη για να πεθάνει» (σύμφωνα με την φρασεολογία που χρησιμοποιούν οι αμερικάνικες κυβερνήσεις για τις πολυεθνικές που μπαίνουν στην προστασία του κράτους). Η τέταρτη ημερομηνία του πίνακα είναι έξι μήνες πριν από αυτή την κατακύλα. Η 3/9/2008 είναι λίγο πριν από την κατάρρευση της Lehman Brothers, που έγινε στις 15/9/08.

Τι βλέπουμε από τον πίνακα αυτό; Οτι οι τιμές των χρηματιστηριακών δεικτών, παρά τις πρόσφατες μειώσεις τους λόγω της ελληνικής κρίσης, εξακολουθούν να βρίσκονται γενικά πάνω από 10% ψηλότερα από τα επίπεδα που βρίσκονταν πριν από ένα εξάμηνο, με εξαίρεση τον FTSE 100 του Λονδίνου (εκτός Ευρωζώνης), που βρίσκεται περίπου στα ίδια επίπεδα.

Βλέπουμε, επίσης, ότι η βουτιά που είχαν κάνει οι χρηματιστηριακοί δείκτες το εξάμηνο που επακολούθησε της πτώχευσης της Lehman Brothers, ήταν της τάξης του 40% και τα επίπεδα στα οποία έφτασαν στις 3 Μάρτη 2009 οι δείκτες αυτοί ήταν δραματικά χαμηλότερα από τα σημερινά: 161.34 μονάδες για το STOXX Europe 600, αντί των 381.31 που ήταν στις 30/6/15 (δηλαδή περίπου στο 40% του σημερινού), 3690.72 μονάδες για το γερμανικό DAX (Φρανκφούρτης) αντί 10944.97 που ήταν στις 30/6/15 (δηλαδή περίπου στο 34% του σημερινού), 3512.1 μονάδες για το FTSE 100 του Λονδίνου, αντί 6520.98 που ήταν στις 30/6/15 (δηλαδή περίπου στο 54% του σημερινού) και 2554.55 μονάδες για το γαλλικό CE 40, αντί του

4790.2 που ήταν στις 30/6/15 (δηλαδή περίπου στο 53% του σημερινού)!

Δημιουργική λογιστική

Το παιχνίδι με τα νούμερα έχει πολλές «αναγνώσεις». Το να πετάξει κανείς απλά κάποια ποσοστά μπορεί να είναι καλό για εντυπωσιασμό, με την επιστράτευση της «δημιουργικής λογιστικής», δεν αρκούν όμως για να καταλήξει σε συμπεράσματα που να αποτυπώνουν την πραγματικότητα σε όλο της το μέγεθος.

Ετσι, μπορεί π.χ. ο ευρωπαϊκός δείκτης STOXX Europe 600 να υποχώρησε κατά 1,34%, στις 381 μονάδες, σημειώνοντας -όπως μας ενημερώνει το Euro2day (βλ. <http://www.euro2day.gr/markets/europe/article-market/1345238/nees-varies-apoleies-stis-evroagores-me-ellhnikh.html>)- τη χειρότερη πτώση του σε τριμηνιαία βάση εδώ και τρία χρόνια (πτώση κατά 4%), αυτό όμως αποκρύπτει το γεγονός ότι ο δείκτης το τελευταίο εξάμηνο έχει αυξηθεί κατά 11.8% (παρά την τελευταία μείωσή του). Και σίγουρα, μία μείωση της τάξης του 4% δεν έχει καμία σχέση με την κατακύλα την περίοδο της κρίσης που επακολούθησε όχι μόνο μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers, αλλά και μετά την κατακύλα και άλλων αμερικανικών εταιριών όπως η AIG.

Ο ρόλος των χρηματιστηρίων

Τα χρηματιστήρια δεν εμπορεύονται κυρίως υλικές αξίες που έχουν πραγματοποιηθεί στην παραγωγή, αλλά υποσχέσεις σε μελλοντικές αξίες, που οι διάφοροι επενδυτές μεγαλοκαπιταλιστές, που αποτελούν το χρηματιστηριακό κεφάλαιο, προσδοκούν να παραχθούν από τις εταιρίες που εισάγονται στο χρηματιστήριο.

Επομένως, τα χρηματιστήρια αντανακλούν μια πραγματικότητα, ορισμένες φορές μεγεθύνοντάς την, και δεν μπορεί να βασιστεί κανείς σε αυτά για να εξαγει ασφαλή συμπεράσματα για τη θέση της κάθε καπιταλιστικής οικονομίας στην παγκόσμια αγορά. **Αυτό που κρίνει τη θέση της είναι η παραγωγή μέσων παραγωγής και η εξαγωγή κεφαλαίου που ξεζουμίζει την εργατική δύναμη σε τρίτες χώρες.** Η Ελλάδα είναι «καμένη» και στους δύο τομείς. Δεν διαθέτει ούτε ισχυρή παραγωγική

βάση, ούτε έχει μονοπώλια που με τη δύναμη του κεφαλαίου τους μπορούν να διεκδικήσουν περισσότερο χώρο στην παγκόσμια σκακιέρα. Αυτή είναι η αδιαμφισβήτητη αλήθεια που έχει τις ρίζες της στη βαθιά εξάρτηση από τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Η αστική τάξη της χώρας έχει από γεννησιμιού της πουλήσει στην αμερικανική και ευρωπαϊκή κεφαλαιοκρατία αυτό που ονομάζει «εθνική κυριαρχία», και ζει και βασιλεύει μέσα σε αυτό το πλαίσιο που το υπερασπίζεται με νύχια και με δόντια.

Ραγιαδισμός, ονειροφαντασίες ή επανάσταση;

Αυτό δε σημαίνει ότι τασσόμαστε με τη θεωρία της «ψωροκώσταινας»

και του ραγιαδισμού των υποστηρικτών του Μνημονίου και των Νενέκων, που γλύφουν τα αστεράκια της «ευρωπαϊκής οικογένειας» υπό την πατρική «στοργή» των τοκογλύφων του Βερολίνου, του Παρισιού και των λοιπών «δημοκρατιών» που κάνουν κουμάντο στην ΕΕ. Σημαίνει ότι οι μαρπούφες για τον υποτιθέμενο «τρόμο των αγορών μπροστά σε ένα ενδεχόμενο GREXIT» που μπορεί να προκαλέσει παγκόσμιο κραχ(!), είναι καλές για τους πολιτικάντηδες που πέντε μήνες τώρα κάνουν συνεχείς κωλοτούμπες, ικανοποιώντας τη μία μετά την άλλη τις δυσβάσταχτες απαιτήσεις των δανειστών, για να πετάξουν τώρα τη μπάλα στην εξέδρα και να δώσουν στους δανειστές τη δυνατότητα να εκβιάσουν αυτοί τον ελληνικό λαό. Αυτές οι μαρπούφες, όμως, εγκλωβίζουν το λαό σε μία λογική αναμονής και όχι αγώνα για την ανατροπή της βαρβαρότητας που όλοι βιώνουμε.

Πολλές φορές έχουμε γράψει σε αυτή την εφημερίδα ότι η λύση θα είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει. Η Ελλάδα της «ψωροκώσταινας» θα πεθάνει μόνο με επαναστατικό τρόπο, όταν οι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου δε θα ζητούν ένα κομμάτι ψωμί, αλλά όλο το καρβέλι. Τότε θα δοθεί η δυνατότητα για αυτοδύναμη και ανεξάρτητη ανάπτυξη, χωρίς ξένους και ντόπιους αφέντες πάνω από τα κεφάλια αυτών που παράγουν τον κοινωνικό πλούτο.

Χιλή Σε απεργία διαρκείας οι εκπαιδευτικοί

Σε απεργία διαρκείας βρίσκονται από την 1η Ιούνη δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί στη Χιλή ενάντια στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης Μπασελέτ, που προβλέπει αλλαγές στη μισθολογική κλίμακα, αυξάνει υποχρεωτικά το εξωδιδακτικό ωράριό τους και εισάγει σύστημα αξιολόγησης των εκπαιδευτικών που συνδέεται με την αύξηση του μισθού τους. Το νομοσχέδιο προβλέπει επίσης ότι όποιος εργαζόμενος δε δεχτεί τα νέα μέτρα απολύεται αυτομάτως. Ωστόσο, το πιο επίμαχο σημείο του νομοσχεδίου είναι ότι εισάγει μια διαδικασία προεπιλογής των εκπαιδευτικών, που σημαίνει ότι δεν αρκεί το πτυχίο τους για να εργαστούν, αλλά απαιτείται πιστοποίηση των προσόντων τους μέσω αυτής της διαδικασίας.

Στο πλευρό των απεργών βρέθηκε από την πρώτη στιγμή το φοιτητικό κίνημα, οι μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά και οι μεγαλύτερες τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις της χώρας.

Η απεργία των εκπαιδευτικών εντάσσεται στο ευρύτερο κίνημα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, που εφαρμόστηκε κατά τη διάρκεια της φασιστικής δικτατορίας του Πινοσέτ. Το εκπαιδευτικό σύστημα στη Χιλή είναι από τα πιο ακριβά και ταξικά εκπαιδευτικά συστήματα στον κόσμο και η μεταρρύθμισή του βρίσκεται στο επίκεντρο του φοιτητικού και του ευρύτερου εκπαιδευτικού κινήματος από το 2011, με τεράστιες και μαχητικές διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις της χώρας. Παρά την πρόσφατη κυβερνητική υπόσχεση για δωρεάν δευτεροβάθμια εκπαίδευση μέχρι το 2016, οι φοιτητικές διαδηλώσεις συνεχίζονται. Στις 25 Ιούνη, κατά τη διάρκεια μιας ακόμη μαχητικής διαδήλωσης δεκάδων χιλιάδων φοιτητών και εκπαιδευτικών, οι φοιτητικές ενώσεις κατέθεσαν στην κυβέρνηση ένα ντοκουμέντο εννιά σημείων. Τα τρία βασικά αιτήματα είναι η ελεύθερη και δωρεάν εκπαίδευση, η προτεραιότητα στο δικαίωμα της εκπαίδευσης και οι καλύτεροι μισθοί και συνθήκες εργασίας των εκπαιδευτικών.

Κάτω από την πίεση της απεργίας διάρκειας των εκπαιδευτικών και των μαζικών μαχητικών διαδηλώσεων, η πρόεδρος Μισέλ Μπασελέτ αναγκάστηκε να αντικαταστήσει τον υπουργό Παιδείας στις 27 Ιούνη, σε μια προσπάθεια εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης με τους απεργούς. Παρολαυτά, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (1η Ιούλη), η απεργία συνεχίζεται, ενώ έχει ανακοινωθεί και νέα πανεκπαιδευτική διαδήλωση στο τέλος της βδομάδας, γιατί η νέα υπουργός Παιδείας Αντρίανα Ντελπιάνο θέτει ως όρο για την έναρξη διαπραγματεύσεων την αναστολή των κινητοποιήσεων, ενώ οι απεργοί απαιτούν διαφανή και χωρίς όρους διαδικασία.

Αίγυπτος

Εκτέλεσαν το Γενικό Εισαγγελέα

Από επίθεση με αυτοκίνητο-βόμβα έχασε τη ζωή του την περασμένη Δευτέρα, 29 Ιούνη, ο Γενικός Εισαγγελέας της Αιγύπτου Χισάμ Μπαρακάτ. Το αυτοκίνητο-βόμβα ήταν παρκαρισμένο στη διαδρομή που ακολουθούσε η αυτοκινητοπομπή που συνόδευε τον εισαγγελέα στην περιοχή Ηλιόπολις του Καΐρου και ανατινάχτηκε με τηλεχειρισμό, προκαλώντας επίσης τον τραυματισμό επτά μελών της συνοδείας του, σοβαρές καταστροφές σε 35 αυτοκίνητα και ζημιές σε γειτονικά κτίρια.

Η εκτέλεση του Γενικού Εισαγγελέα έγινε, προφανώς όχι τυχαία, μια μέρα πριν από τη δεύτερη επέτειο των μεγάλων αντικυβερνητικών διαδηλώσεων που χειραγωγήθηκαν από το στρατό και οδήγησαν στην ανατροπή του εκλεγμένου προέδρου Μοχάμεντ Μόρσι της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, παρόλο που είχαν αναπτυχθεί 120.000 αστυνομικοί και στρατιώτες σε διάφορα επικίνδυνα σημεία της χώρας για την αποτροπή «τρομοκρατικών» επιθέσεων ενόψει της επετείου στις 30 Ιούνη. Μετά το θάνατο του εισαγγελέα, η στρατιωτική χούντα ανακοίνωσε την ακύρωση όλων των επετειακών εκδηλώσεων, την απαγόρευση των αντικυβερνητικών διαδηλώσεων που είχαν ανακοινωθεί και ανακήρυξε εθνική εορτή την 30ή Ιούνη.

Ο Χισάμ Μπαρακάτ τοποθετήθηκε στο πόστο του Γενικού Εισαγγελέα μετά την ανατροπή Μόρσι από τον προσωρινό πρόεδρο Αντλι Μανσούρ και ήταν από τους πρωταγωνιστές της πρωτοφανούς εκστρατείας καταστολής της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και όλων των πολιτικών αντιπάλων της στρατιωτικής χούντας. Διέταξε τις συλλήψεις, την ταξιδιωτική απαγόρευση και το πάγωμα των περιουσιακών στοιχείων μεγάλου αριθμού ηγετικών και μεσαίων στελεχών της Αδελφότητας και προώθησε τις δίκες – παρωδία, στις οποίες, χωρίς να τηρούνται και οι πιο στοιχειώδεις νομικές διαδικασίες, επιβάλλονταν μα-

ζικά πολύχρονες ποινές και θανατικές καταδίκες με κατασκευασμένες κατηγορίες.

Κατά συνέπεια, ήταν επόμενο, οι δικαστές, που χρησιμοποιούνται ως βασικά εργαλεία σ' αυτό το πρωτοφανές όργιο καταστολής να στοχοποιηθούν από το «Κράτος του Σινά», όπως αποκαλείται το αντάρτικο ισλαμικό κίνημα που έχει τη βάση του στη Χερσόνησο του Σινά, το οποίο τον περασμένο μήνα κάλεσε τους οπαδούς του να κάνουν επιθέσεις εναντίον δικαστών. Σημειωτέον ότι λίγες ώρες πριν από την εκτέλεση του εισαγγελέα το «Κράτος του Σινά» είχε αναρτήσει βίντεο στο διαδίκτυο, με τίτλο «η εξόντωση των δικαστών», που διαδόθηκε ευρύτατα και παρουσιάζει την εκτέλεση τριών δικαστών τον περασμένο Μάη.

Παρολαυτά, η στρατιωτική χούντα έσπευσε να αποδώσει για μια ακόμη φορά την ευθύνη της εκτέλεσης του Γενικού Εισαγγελέα στη Μουσουλμανική Αδελφότητα, γιατί την εξυπηρετεί προπαγανδιστικά για να δικαιολογήσει την παραπέρα κλιμάκωση της κρατικής καταστολής. Κατά τη διάρκεια της κηδείας του εισαγγελέα, ο υπουργός Δικαιοσύνης ανακοίνωσε ότι αποφάσισε να ακυρώσει την καλοκαιρινή άδεια των δικαστών προκειμένου να τελειώσουν τις υποθέσεις που έχουν αναλάβει, ενώ ο στρατηγός Σίσι ανακοίνωσε την επόμενη μέρα ότι θα τροποποιήσει τον ποινικό κώδικα στα σημεία που θέτουν εμπόδια στο έργο των δικαστών και θα τροποποιήσει τους νόμους προκειμένου να επιτρέπουν στα

δικαστήρια να επιταχύνουν την ακροαματική διαδικασία και να περιορίζουν δραστικά τη διαδικασία των εφέσεων, ώστε να εξασφαλίζεται και να επιταχύνεται η εκτέλεση των θανατικών ποινών. Οι αλλαγές αυτές θα γίνουν με προεδρικά διατάγματα, αφού μετά την ανατροπή Μόρσι και τη διάλυση της βουλής δεν έχουν γίνει βουλευτικές εκλογές.

Η εκτέλεση του Γενικού Εισαγγελέα Χισάμ Μπαρακάτ είναι η πρώτη εκτέλεση ανώτατου κρατικού αξιωματούχου από το 1990, όταν εκτελέστηκε μέσα στο αυτοκίνητό του ο πρόεδρος της αιγυπτιακής βουλής Ριφάτ Αλ-Μαχγκούμπ. Γεγονός που δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα στη στρατιωτική χούντα, γιατί επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά την αδυναμία του στρατού, παρά τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις που έχει πραγματοποιήσει, να καταστείλει το ισλαμικό αντάρτικο, ενώ ταυτόχρονα θέτει υπό σοβαρή αμφισβήτηση την ικανότητά της να αποκαταστήσει την τάξη, την ασφάλεια και την οικονομική σταθερότητα που είχε υποσχεθεί προεκλογικά ο στρατηγός Σίσι. Αντίθετα, η κατάσταση αναμένεται να επιδεινωθεί, παρά την παραπέρα κλιμάκωση της καταστολής, που έχει ήδη οδηγήσει σε πολύχρονες ποινές φυλάκισης ακόμη και 14χρονων παιδιών, με την κατηγορία της συμμετοχής σε διαδηλώσεις ή σε παράνομη οργάνωση, και σε 40.000 πολιτικούς κρατούμενους, μεταξύ των οποίων τουλάχιστον 600 είναι ανήλικοι.

Στο μεταξύ, σε μια προσπάθεια επίδειξης πυγμής, αλλά ουσιαστικά ένδειξη απώλειας της

ψυχραιμίας του, ο στρατηγός Σίσι ανακοίνωσε την 1η Ιούλη τη μετονομασία της πλατείας Ραμπάα σε πλατεία Χισάμ Μπαρακάτ. Πρόκειται για άκρως διχαστική και εμπρηστική κίνηση και ταυτόχρονα ύβρι και προσβολή της μνήμης εκατοντάδων νεκρών. Γιατί η πλατεία, που είχε πάρει το όνομά της από το ομώνυμο τζαμί, έχει βαφτεί με το αίμα τουλάχιστον 800 νεκρών διαδηλωτών από τις ορδές του στρατού και της αστυνομίας που επιτέθηκαν να διαλύσουν την καθιστική διαμαρτυρία των οπαδών της Μουσουλμανικής Αδελφότητας μετά την ανατροπή από το στρατό του προέδρου Μόρσι τον Ιούλιο του 2013.

Είναι βέβαιο ότι η απάντηση θα δοθεί σύντομα στην πρόκληση αυτή από το ισλαμικό αντάρτικο και θα είναι σκληρή. Είναι επίσης βέβαιο ότι ούτε οι πολύχρονες ποινές ούτε οι θανατικές καταδίκες ή οι εκτελέσεις μπορούν να λειτουργήσουν αποτρεπτικά σε ανθρώπους που έχουν πάρει τα όπλα παλεύοντας για το δικίο τους και ρισκάρουν καθημερινά τη ζωή τους. Γιατί το μεγάλο πρόβλημα για τη στρατιωτική χούντα, αυτό που προκαλεί αστάθεια, ανασφάλεια και οικονομική αποσταθεροποίηση στη χώρα, είναι κυρίως το ισλαμικό αντάρτικο στο Σινά, που έχει επεκτείνει τη δράση του στο μεγαλύτερο μέρος της χώρας και έχει προκαλέσει το θάνατο τουλάχιστον 600 στρατιωτών και αστυνομικών. Και όχι η Μουσουλμανική Αδελφότητα, ένα μετριοπαθές ρεύμα του πολιτικού Ισλάμ, το οποίο κινείται και δρα στα όρια της αστικής νομιμότητας. Είναι επίσης βέβαιο ότι στις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στην Αίγυπτο όσο θα κλιμακώνεται η κρατική καταστολή τόσο θα ενισχύονται οι γραμμές του ισλαμικού αντάρτικου ή άλλων μαχητικών ριζοσπαστικών πολιτικών ομάδων που υπάρχουν ήδη ή θα προκύψουν στο μέλλον, ενδεχομένως ακόμη και ένοπλων ομάδων που θα προέλθουν από τις γραμμές της Μουσουλμανικής Αδελφότητας.

Νικητής ο Χαντέρ Αντνάν

Ο παλαιστίνιος πολιτικός κρατούμενος Χαντέρ Αντνάν σταμάτησε την απεργία πείνας ύστερα από 55 μέρες, μετά την υποχώρηση των σιωνιστών και την ικανοποίηση του αιτήματος για αποφυλάκισή του, η οποία θα γίνει στις 12 Ιούλη, αφού πρώτα ακολουθήσει θεραπεία για να συνέλθει ο οργανισμός του από την πολυήμερη απεργία πείνας, σύμφωνα με δηλώσεις του δικηγόρου του.

Ισραηλινός αξιωματούχος επιβεβαίωσε τη δήλωση του δικηγόρου του Αντνάν, δηλώνοντας επίσης ότι η συμφωνία επετεύχθη ύστερα από την υποχώρηση του Αντνάν στο αίτημά του να μη συλληφθεί εκ νέου στο μέλλον μετά την αποφυλάκισή του.

Η περίπτωση του Αντνάν είναι χαρακτηριστική για το πώς το Ισραήλ επιχειρεί να απαξιώσει την απεργία πείνας ως μέσο διεκδίκησης. Ο Αντνάν απελευθερώθηκε από τους σιωνιστές το 2012, ύστερα από 66 μέρες απεργίας πείνας. Ήταν από τους πρώτους που συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν ξανά το καλοκαίρι του 2014, μαζί με πολλούς άλλους πρώην κρατούμενους. Το 2012, όπως και τώρα, έπρεπε να ματώσει προκειμένου να πάρει λίγες ανάσες ελευθερίας πριν κλειστεί για δεύτερη φορά στα ισραηλινά κάτεργα υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης.

Από τη στιγμή που το Ισραήλ δεν μπορεί να αποτρέψει με κατασταλτικά μέσα τους παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους να κάνουν απεργία πείνας για να διεκδικούν τα δικαιώματα που τους αρνούνται οι σιωνιστές, αλλά ούτε και να ρισκάρει το θάνατο κρατούμενου, που μπορεί να λειτουργήσει καταλυτικά στο ξέσπασμα μια εξέγερσης του παλαιστινιακού λαού της Δυτικής Οχθης, επιχειρεί να περάσει στο κίνημα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων το φόβο ότι θα καταλήγουν βιολογικά και ψυχολογικά ερείπια μέχρι οι σιωνιστές να κάνουν την παραμικρή υποχώρηση, την οποία θα την παίρνουν πίσω όποτε θέλουν.

Συνεχίζεται η απεργία των γάλλων ναυτεργατών

Η απεργία των γάλλων ναυτεργατών ενάντια στις απολύσεις των συναδέλφων τους στη MyFerryLink, θυγατρική της Eurotunnel, κλείνει για δεύτερη φορά το λιμάνι του Καλέ αυτή τη βδομάδα, μπλοκάροντας τα δρομολόγια των πλοίων μεταξύ Αγγλίας και Γαλλίας. Η πώληση της MyFerryLink στην ανταγωνίστριά της δανέζικη DFDS θα οδηγήσει στην ανεργία παραπάνω από τους μισούς ναυτεργάτες της MyFerryLink.

Σε μια μαχητική κίνηση, οι απεργοί εργάτες μπλόκαραν το τούνελ της Μάγχης με φλεγόμενα λάστιχα διακόπτοντας τα δρομολόγια των τρένων μεταξύ Γαλλίας και Βρετανίας από το πρωί της Τρίτης 30 Ιούνη μέχρι το απόγευμα της ίδιας μέρας, προκαλώντας απώλειες εκατομμυρίων λιρών στην εταιρία διαχείρισης του τούνελ.

Ατιμώρητοι οι υπεύθυνοι της δολοφονίας 3.000 πολιτών στην Κολομβία

Στις 25 Ιούνη δόθηκε στη δημοσιότητα έκθεση 95 σελίδων της γνωστής αμερικάνικης ΜΚΟ «Human Rights Watch» για την υπόθεση της δολοφονίας από τον κολομβιανό στρατό 3.000 πολιτών που παρουσιάζονταν ως αντάρτες φονευθέντες στη μάχη, καθώς και για τις νομικές διαδικασίες εναντίον του στρατιωτικού προσωπικού που εμπλέκεται στις δολοφονίες αυτές. Πρόκειται για την πιο εκτενή μέχρι τώρα έρευνα αυτού του εγκλήματος, το οποίο θεωρείται από τις χειρότερες φρικαλεότητες που έχουν διαπραχθεί στη Λατινική Αμερική.

Σύμφωνα με την έκθεση, στις δολοφονίες, που διαπράχθηκαν την περίοδο 2002-2008, εμπλέκονται περισσότερες από 180 μονάδες

του στρατού από όλες σχεδόν τις μεραρχίες, γεγονός που οδηγεί στην εκτίμηση ότι επρόκειτο για συστηματική και ευρέως διαδεδομένη πρακτική του στρατού, με στόχο να φουσκώσει τις απώλειες των αντιπάλων του και συνεπώς τις δικές του επιτυχίες, οι οποίες οδηγούσαν σε προαγωγές και χρηματικές αμοιβές. Και ενώ έχουν καταδικαστεί για τις δολοφονίες αυτές περισσότεροι από 800 στρατιώτες, δεν έχουν απαγγελθεί κατηγορίες εναντίον ανώτερων αξιωματικών που ήταν διοικητές των μονάδων που εμπλέκονται στις δολοφονίες. Αντίθετα, αυτοί πήραν κανονικά προαγωγές και κάποιοι έφτασαν στα ανώτατα στρατιωτικά αξιώματα, ενώ όσοι τόλμησαν να κάνουν καταγγελίες ή να

καταθέσουν στους εισαγγελείς ζουν με το φόβο για τη ζωή τους.

Ανάμεσα σ' αυτούς που κατονομάζει ως υπεύθυνους η έκθεση είναι ο σημερινός αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων της Κολομβίας στρατηγός Χουάν Πάμπλο Ροδρίγες και ο αρχηγός του στρατού στρατηγός Χάιμε Λασπρίγια. Και οι δύο ήταν διοικητές ταξιαρχιών σε διαφορετικά τμήματα της χώρας, οι οποίες κατηγορήθηκαν ότι διέπραξαν τουλάχιστον 76 δολοφονίες. Μόλις μια μέρα πριν από τη δημοσιοποίηση της έκθεσης, ο Γενικός Εισαγγελέας κάλεσε τον απόστρατο στρατηγό Μάριο Μοντόγια, πρώην αρχηγό του στρατού, μαζί με δύο ακόμη στρατηγούς, να καταθέσουν για τις δολοφονίες.

στο ψαχνό

Εξωνημένη ψευτοαριστερά

Την ώρα που γράφεται αυτό το σχόλιο, στο ζήτημα της πραγματοποίησης ή μη του κάλπικου δημοψηφίσματος δεν έχει δοθεί ακόμη οριστική απάντηση. Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης το άφησε ανοιχτό, άλλα στελέχη ζητούν να ακυρωθεί, κανένα στέλεχος δεν το υπερασπίζεται με θέρμη, ενώ ο Τσίπρας βγήκε με διάγγελμα και είπε ότι θα γίνει, πετώντας το μπαλάκι στο Eurogroup.

Δεν ξέρουμε ποια θα είναι η κατάληξη (θα εξαρτηθεί και από το παζάρι με τους ιμπεριαλιστές δανειστές), ούτε μας απασχολεί το αν η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου θα σώσει την παρτίδα, παραμένοντας στην εξουσία, ή θα επιχειρήσει «ηρωική έξοδο» μπας και μπορέσει να ανασυνταχθεί στην επόμενη κάληψη.

Εκείνο που ξέρουμε σίγουρα είναι πως η καλπία αυτού του δημοψηφίσματος είναι πλέον ορατή σε όλους. Είναι ένα δημοψήφισμα άνευ σημασίας, όχι επειδή τυπικά η πρόταση της τρόικας έχει αποσυρθεί, αλλά γιατί έχουν μεσολαβήσει δύο γεγονότα.

Πρώτο, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έχει υποβάλει επίσημο αίτημα, με την υπογραφή του πρωθυπουργού της, για τη σύναψη νέου δανείου, το οποίο θα συνοδεύεται από νέο Μνημόνιο, όπως ρητά αναφέρεται στα άρθρα του Κανονισμού του ESM, που επικαλείται στην αίτησή του ο Τσίπρας.

Δεύτερο, όπως αποκάλυψε ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Δραγασάκης, το βράδυ της Τρίτης στάλθηκε στις Βρυξέλλες νέο κείμενο της κυβέρνησης για το κλείσιμο της αξιολόγησης του προηγούμενου Μνημονίου, με το οποίο η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου «περιορίζει τα σημεία της διαφωνίας», μένοντας μόνο σε έξι σημεία (που μπορεί στο τέλος να φύγουν κι αυτά και να μείνει μόνο ένα, όπως με... γενναιοδωρία πρότεινε ο Γιούνκερ).

Αν γίνει το δημοψήφισμα, από τη μεριά του «ΝΑΙ» θα συνταχθεί ο εσμός του σύγχρονου δωσιλογισμού, ενώ από τη μεριά του «ΟΧΙ» θα συνταχθούν οι πολιτικοί απατεώνες και όσοι θα καταπιούν αμάσητο το συριζαϊκό παραμύθι και δε θα καταλάβουν πως ρίχνοντας «ΟΧΙ» ψηφίζουν υπέρ της τελευταίας πρότασης του Γιούνκερ και υπέρ του Μνημονίου-3 που θα συνοδεύει το νέο δάνειο.

Μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού θεώρησε το δημοψήφισμα, όταν αυτό προκηρύχτηκε, ασπίδα αντίστασης στους αδιάστακτους ιμπεριαλιστές γκάνγκστερ. Αυτές τις λαϊκές μάζες ο ΣΥΡΙΖΑ τις πούλησε εν ψυχρώ μέσα σε δυο μέρες. Τις χρησιμοποίησε με τον πιο χυδαίο εργαλειακό τρόπο, όχι για να εκβιάσει τους ιμπεριαλιστές (αυτοί δεν είναι... γατάκια), αλλά για να αντιμετωπίσει η παιδική χαρά του Μαξίμου τα ενδοσυριζαϊκά προβλήματα.

Αυτή η αδιάστακτη εξουσιαστική συμμορία δεν έχει καμιά σχέση με αυτό που στη λαϊκή συνείδηση είναι αποτυπωμένο ως ηθική και παράδοση της Αριστεράς. Είναι μια ψευτοαριστερά όχι μόνο αστικοποιημένη, αλλά και εξωνημένη. Εξαπάτησε με τον πιο αισχρό τρόπο τον ελληνικό λαό, προκειμένου να αναρριχηθεί στην εξουσία. Αυτό είναι το μόνο που την ενδιαφέρει.

Δε θα χαρίσουμε σ' αυτή τη συμμορία το όνομα Αριστερά. Αυτό που οι λαϊκές μάζες αντιλαμβάνονται ως ηθική και παράδοση της Αριστεράς πρέπει να ξαναλάμψει. Κι αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος που βαραίνει την αναγκαιότητα για την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης σ' έναν αυτοτελή επαναστατικό φορέα, ικανό να αντιπαρεταθεί στα «μικρά» και στα «μεγάλα» με τον αστισμό.

KONTRES

Κρυφά χαρτιά

Στη λίστα που έδωσε στη δημοσιότητα ο Γιούνκερ (μεταφρασμένη στα ελληνικά μάλιστα) και ανεξάρτητα από το αν αυτή η λίστα είναι πραγματική (όπως λέει ο Γιούνκερ) ή κατασκευασμένη για λόγους προπαγάνδας (όπως λέει η κυβέρνηση), υπάρχει εισαγωγικά μια σημείωση που λέει: «(26 Ιουνίου ώρα 20:00) Κατάλογος που λαμβάνει υπόψη τις προτάσεις των ελληνικών αρχών που ελήφθησαν στις 8, 14, 22 και 25 Ιουνίου».

Αυτή η σημείωση έχει τη δική της ξεχωριστή σημασία, γιατί επιβεβαιώνει ότι έχει υπάρξει και τέταρτο κείμενο της ελληνικής πλευράς, το οποίο δε γνωρίζουμε ούτε από διαρροή (όπως γνωρίζουμε τα προηγούμενα). Ο Γιούνκερ αναφέρει τα κείμενα με βάση τη χρονολογία κατάθεσής τους. Στις 8 Ιουνίου κατατέθηκε το κείμενο των 47 σελίδων. Στις 14 Ιουνίου προστέθηκαν άλλες 8 σελίδες. Στις 22 Ιουνίου κατατέθηκε το κείμενο των 11 σελίδων, που υποχρεώθηκε να υπογράψει ο ίδιος ο Τσίπρας. Τι κείμενο κατατέθηκε στις 25 Ιουνίου (μέρα Πέμπτη);

Το σημειώσαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», αναφερόμενοι σε δήλωση του Μπαρουφάκη την ίδια μέρα, ο οποίος είπε: «Το Eurogroup είχε δύο κείμενα, των θεσμών και το ελληνικό, το οποίο ήταν **προσαρμογή της τελευταίας εκδοχής των θεσμών** που πήραμε αργά χτες το βράδυ. Εγινε συζήτηση και για τα δύο κείμενα. Αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι ότι αρκετοί συνάδελφοι διαφώνησαν και άσκησαν κριτική και στο κείμενο των θεσμών. Οπότε συμφωνήσαμε ότι η συζήτηση θα συνεχιστεί σήμερα και αύριο **με στόχο τη σύγκλιση τόσο μεταξύ των κειμένων** όσο και γενικότερα στο Eurogroup». Αυτό το κείμενο, που προσάρμοζε την πρόταση της κυβέρνησης στο τελευταίο κείμενο της τρόικας, όπως ο ίδιος ο Μπαρουφάκης δήλωσε, ποτέ δε δόθηκε στη δημοσιότητα από τη συγκυβέρνηση, για να μην μάθει ο ελληνικός λαός σε ποιο μνημονιακό σχέδιο καλείται να δώσει λευκή επιταγή με το «ΟΧΙ» στο δημοψήφισμα.

Διαγωνισμός ψεύδους

Το μόνο βέβαιο είναι πως διεξάγεται ένας διαγωνισμός ψεύδους και από τις

δυο πλευρές. Όταν ο Μπαρουφάκης βγήκε από το Eurogroup του Σαββάτου 27 Ιουνίου (αυτό που τον απέβαλαν οι υπόλοιποι υπουργοί για να συζητήσουν μόνοι τους!), έκανε αναφορά σε «συνολική πρόταση που μας έγινε πριν από δυο μέρες, την 25η Ιουνίου». Μια μέρα μετά, ο Γιούνκερ έδωσε στη δημοσιότητα (μεταφρασμένη στα ελληνικά μάλιστα) λίστα με τα προκαταρκτικά μέτρα που προτείνει η τρόικα, σημειώνοντας και την ημερομηνία: «26 Ιουνίου ώρα 20:00». Είναι προφανές ότι αναφέρονται σε διαφορετικά κείμενα. Είναι αληθινά και τα δύο; Αν είναι έτσι, τότε ο Μπαρουφάκης και οι άλλοι υπουργοί λένε ψέματα. Αν το τελευταίο κείμενο κατασκευάστηκε εκ των υστέρων για προπαγανδιστικούς λόγους, τότε ψέματα λέει ο Γιούνκερ.

Υπάρχει και μια άλλη λεπτομέρεια. Το πρωί της Παρασκευής συναντήθηκε ο Τσίπρας με τους Μέρκελ-Ολάντ, οι οποίοι τον παρότρυναν να δεχτεί τη συμφωνία, την οποία απεκάλεσαν «γενναιοδωρή προσφορά» των δανειστών. Ποια συμφωνία; Την πρόταση της προηγούμενης μέρας ή την πρόταση που κατατέθηκε (αν κατατέθηκε) στις 8 το βράδυ της ίδιας μέρας;

Όταν η διπλωματία είναι μυστική και κανένα έγγραφο δε δίνεται στη δημοσιότητα στην ώρα του, κάθε πλευρά κάνει το προπαγανδιστικό της παιχνίδι και το μόνο βέβαιο είναι πως μεταξύ τους διεξάγεται ένας διαγωνισμός ψεύδους.

Ξεφτίλα

Οχι θα άφηνε η Κωνσταντοπούλου να εξελιχθεί η συζήτηση επί της πρότασης της κυβέρνησης για δημοψήφισμα χωρίς ένα δικό της σόου. Το οποίο εξελίχθηκε σε ξεφτίλα του ΣΥΡΙΖΑ (η ίδια αγνοεί την έννοια, οπότε δεν κατάλαβε τίποτα). Αυτή η μέχρι αηδίας τυπολάτρισσα δε δίστασε να παραβιάσει τον Κανονισμό της Βουλής και ν' ανέβει στην έδρα, ενώ δε δικαιούνταν γιατί είχε μιλήσει ως βουλευτής. Αντί, όμως, να διορθώσει αμέσως το λάθος της, έλεγε στους βουλευτές της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ που την καλούσαν να κατέβει «κύριοι, σεβαστείτε τον πρόεδρο του κόμματός σας»! Κι όταν ο Σαμαράς της θύμισε το άρθρο 66 του Κανονισμού, του είπε με το γνωστό ατάραχο ύφος της:

Εμείς μπερδευτήκαμε. Δεν πρόκειται για κάποιο παιχνίδι του φακού. Υπάρχει σωρεία ολόκληρη φωτογραφιών που δείχνουν τον Τσίπρα και τον Ρέντσι να λύνονται στα γέλια παρέα με την Μέρκελ, να σκουντάνε ο ένας τον άλλο, να συμπεριφέρονται γενικά σαν φιλαράκια που λένε μεταξύ τους «σόκιν» αστεία. Αυτά συνέβησαν το βράδυ της Πέμπτης 25 Ιουνίου. Ο Τσίπρας γνώριζε ήδη το κείμενο της τρόικας, το οποίο -όπως λέει η κυβέρνηση, κατατέθηκε με τελεσιγραφικό τρόπο από το Eurogroup. Πώς μπορούσε να καλαμπουρίζει με τέτοιο τρόπο, να συμπεριφέρεται σαν να έχει απέναντί του μια καλή του φίλη;

Το πρωί της επομένης συναντήθηκε με Μέρκελ και Ολάντ οι οποίοι του είπαν να δεχτεί την πρόταση της τρόικας, γιατί είναι πολύ γενναιοδωρή. Και το βράδυ της ίδιας μέρας γύρισε στην Αθήνα και ανακοίνωσε το δημοψήφισμα (αφού πρώτα ενημέρωσε τηλεφωνικά τους Μέρκελ και Ολάντ για την απόφασή του). Να πιστεύει ότι κάνοντας καραγκιοζιλίκια μπροστά στην Μέρκελ θα έφτιαχνε καλό κλίμα, ώστε το επόμενο πρωί να μπορούσε να αποσπάσει τη βοήθειά της για τη μνημονιακή συμφωνία που παζάρει; Από τη μια σκεφτόμαστε ότι δεν μπορεί να είναι τόσο αφελής, από την άλλη όμως σκεφτόμαστε πως βρισκόταν σε τόση απελπισία και με τους συμβούλους «παιδικής χαράς» που έχει μπορεί να νόμιζε ότι το πράγμα μπορεί να «δουλέψει» και σε επίπεδο καλών προσωπικών σχέσεων.

Δεν μπορούμε να πούμε τι ακριβώς ισχύει, ξέρουμε όμως σίγουρα ότι οι άνθρωποι αυτοί, οι αστοί πολιτικοί, έχουν τη συνείδηση (άρα και τη συμπεριφορά του επαγγελματία). Ο επαγγελματίας παθαίνει ανοσία σε έννοιες όπως φιλότιμο, λαϊκή αξιοπρέπεια, ταξικό μίσος κτλ.

«Κύριε Σαμαρά, συνεχίστε την ομιλία σας. Γνωρίζω πολύ καλά τον Κανονισμό της Βουλής»! Κι όταν το πατριντί συνεχίστηκε, γύρισε στους δεξιούς και τους επιτίμησε: «Κύριοι της ΝΔ, καθίστε στις θέσεις σας, διότι η συμπεριφορά όλων σας παραβιάζει τον Κανονισμό»!

Τη συνέχεια την ξέρετε. Ο Σαμαράς αποχώρησε μαζί με τους βουλευτές της ΝΔ, υπό την ιαχή της Ραχήλ Μακρή «Εξω, ξεφτίλες!» (είναι γραμμένη στα πρακτικά), ο Τσίπρας αναγκάστηκε να παρέμβει ζητώντας διάλειμμα για να τη μαζέψει κι αυτή, αφού για μια ακόμη φορά δικαίωσε τον εαυτό της, κατέβηκε από την έδρα παραχωρώντας τη θέση της στον Μητρόπουλο που έπλεε σε πελάγη ευτυχίας. Κι όταν προς το τέλος, στην ένταση με τα στελέχη του Περισού που ζητούσαν να μπει σε ψηφοφορία και η δική τους πρόταση, η Κωνσταντοπούλου ζήτησε δυο φορές το λόγο επί της διαδικασίας, ο Μητρόπουλος όχι μόνο δεν της τον έδωσε, αλλά απαξίωσε και να της απαντήσει. Μόλις, όμως, ο αντιπρόεδρος κήρυξε περαιωμένη τη συζήτηση, η Κωνσταντοπούλου έτρεξε να κατσικωθεί στην έδρα για να είναι αυτή που θα κάνει την ψηφοφορία και θα ανα-

κοινώσει το αποτέλεσμα.

Ομορφιές

Το μεσημέρι της περασμένης Κυριακής, όλα τα ΜΜΕ αναμεταδίδουν τη δήλωση Μπαρουφάκη στο ραδιόφωνο του BBC, ότι επίκεινται capital controls, δηλαδή έλεγχοι επί των τραπεζικών συναλλαγών. Πίνεται σάλος κι ο κόσμος εγκαταλείπει τις παρλίες κι αρχίζει να στήνει ουρές έξω από τα ΑΤΜ των τραπεζών. Ο Μπαρουφάκης αναδιπλώνεται. Πρώτα γράφει στο αγαπημένο του twitter (μεταφράζουμε από τα αγγλικά): «Οι έλεγχοι στις τραπεζικές συναλλαγές μέσα σε μια νομισματική ένωση είναι αντίφαση εν τοις όροις. Η ελληνική κυβέρνηση αντιτίθεται ολοκληρωτικά σ’ ένα τέτοιο σχέδιο». Μετά, εξέδωσε δελτίο Τύπου: «Ο υπουργός Οικονομικών Γιάννης Βαρουφάκης ποτέ δεν δήλωσε ότι η ελληνική κυβέρνηση προκρίνει την επιβολή capital controls. Αντίθετα, επανειλημμένως έχει δηλώσει ότι η κυβέρνηση θεωρεί ότι τα capital controls δεν είναι συμβατά με την έννοια της νομισματικής ένωσης».

Λίγο αργότερα, δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου για την επιβολή αυστηρότατου ελέγχου στις τραπεζικές συναλλαγές, με κλείσιμο των τραπεζών για μια ολόκληρη εβδομάδα μάλιστα. Και τι έκανε έκτοτε ο Μπαρουφάκης; Συσκέψεις και έκδοση εγκυκλίων και non paper για το πώς θα εφαρμοστούν τα capital controls!

Δεν μπορείς να πεις, ήταν... άκρως προετοιμασμένη για όλα η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου.

Ποιος μας δουλεύει περισσότερο;

Αντιπροσωπία της Επιτροπής Αγώνα για το Μητροπολιτικό Πάρκο του Ελληνικού αποτελούμενη από τους Χρ. Κορτζίδη, Γ. Καμπούρη, Α. Μπαδογιάννη, Τ. Ταστάνη και Π. Τότσικα, συναντήθηκε την περασμένη Παρασκευή με τον υπουργό ΠΑΠΕΝ Π. Λαφαζάνη. «Η αντιπροσωπία εξέφρασε στον υπουργό την ανησυχία της για τις πρόσφατες εξελίξεις στις διαπραγματεύσεις με τους δανειστές, καθώς το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού σύμφωνα με δημοσιεύματα προωθείται προς εκποίηση», ο δε υπουργός «εξέφρασε τη συμπάράστασή του στο κίνημα των πολιτών για το Μητροπολιτικό Πάρκο του Ελληνικού και επαναβεβαίωσε την πάγια θέση του -η οποία είναι και προεκλογική δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ- για την ανάγκη να αξιοποιηθεί ο χώρος του Ελληνικού ως δημόσιος χώρος, σύμφωνα με τις προτάσεις των κατοίκων, των κινημάτων της περιοχής και της Αυτοδιοίκησης».

Οι συριζαίοι αλληλοδουλεύονται και όλοι μαζί νομίζουν ότι μπορούν να δουλέψουν όλους εμάς τους υπόλοιπους. Η αντιπροσωπία των συριζαίων που ασχολούνται με το Ελληνικό ανησυχεί για όσα διαβάζει στον Τύπο. Την πρόταση των 47 σελίδων της κυβέρνησης, στην οποία το Ελληνικό φιγουράρει πάνω-πάνω στη λίστα με τις ιδιωτικοποιήσεις προφανώς δεν τη διάβασαν. Σαν τον Χρυσοχοΐδη κι αυτοί, δεν πρόλαβαν. Για τον Λαφαζάνη τι να πει κανείς; Έχει ξεπεράσει κάθε όριο ξεδιαντροπιάς.

Πυρά εκ των έσω

Ο Παπαδημούλης έγραψε την Κυριακή ένα tweet που προειδοποιούσε για κίνδυνο Grexit και μετά κήρυξε σιγή ασυρμάτου. Ο Κούλογλου έγραψε άρθρο και έδωσε συνέντευξη, καλώντας τον Τσίπρα να αναζητήσει άμεσα συμβιβασμό, γιατί ο συσχετισμός δυνάμεων είναι αρνητικός. Και ο Χρυσόγονος έδωσε στη δημοσιότητα επιστολή που είχε στείλει τον Μάρτη στον Τσίπρα, στην οποία του έγραφε πως «έχει ήδη διαφανεί ότι η προεκλογική μας ρητορική, περιλαμβανομένου και του “προγράμματος της Θεσσαλονίκης”, βρισκόταν σε μεγάλη απόσταση από τη δυσάρεστη πραγματικότητα, την οποία υποχρεωνόμαστε τώρα να αντιμετωπίσουμε» και χτυπούσε το καμπανάκι για μια ενδεχόμενη στάση πληρωμών, που θα προκαλούσε από τους δανειστές αντίποινα που θα μπορούσαν να μετατρέψουν την Ελλάδα «σε κάτι ελαφρώς χειρότερο από τη Ζιμπάμπουε». Κατά τον Χρυσόγονο, «η ρήξη με τους δανειστές είναι μια ανέφικτη επιλογή και αν επιμνησθεί, η κατάληξη θα είναι η χώρα να επιστρέψει στον μνημονιακό εγκλωβισμό υπό χειρότερους όρους».

Δεν μπορείς να πεις, η ευρωβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται στην πρωτοπορία του αγώνα για το... «όχι».

Παπαγαλάκια και ουρές

Εμείς τώρα ποιον να πιστέψουμε; Το NAP, που κραυγάζει «δεν θα επιτρέψουμε την όποια ερμηνεία του ΟΧΙ σε αποδοχή της συνέχισης των διαπραγματεύσεων με το σφαγείο και για άλλοθι σε νέα μνημόνια»; Ή το στέλεχος του NAP Γ. Δελαστίκ, που με την ιδιότητα του αρθρογράφου διαβεβαιώνει από τις στήλες του «Εθνους»: «Αν νικήσει το “Όχι” την Κυριακή, τίποτα δραματικό δεν θα συμβεί. Από τη Δευτέρα, έχοντας το “Όχι” στο χέρι του, ο Αλέξης Τσίπρας θα καλέσει τους Γερμανούς και πάλι στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και θα επιδώξει τη συνολολόγηση μιας λιγότερο επαχθούς συμφωνίας»; Και τους δύο πρέπει να τους πιστέψουμε. Οι μεν ακολουθούν μια πολιτική ουράς του ΣΥΡΙΖΑ, ο δε λειτουργεί σαν παπαγαλάκι του ΣΥΡΙΖΑ. Μικρή ή διαφορά, όπως αντιλαμβάνεστε.

ZOOM

Λενινιστές του... λαχανόκηπου

«Πιστεύουμε ότι η δυναμική της σύγκρουσης θα είναι τέτοια που θα ξεπεράσει κάθε σχέδιο ενσωμάτωσης του ΟΧΙ σε μια νέα διαπραγμάτευση με τους δυνάστες μας, θα τροφοδοτήσει μια νέα λαϊκή αυτοπεποίθηση, θα είναι ένα ΟΧΙ που θα εμπεριέχει μέσα του το ΝΑΙ της νίκης των αγώνων μας, το ΝΑΙ σε ένα άλλο δρόμο, χωρίς ευρώ και ΕΕ, χωρίς χρέος και μνημόνια, το δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής» (η έμφαση δική μας).

Η παράγραφος αυτή περιλαμβάνεται σε ανακοίνωση της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η οποία αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της στις 13:48 της περασμένης Τρίτης (30 Ιούνη). Σημειώνουμε ιδιαίτερα τη μέρα και την ώρα της ανάρτησης, γιατί από το πρωί της ίδιας μέρας είχε γίνει σαφές ότι η κυβέρνηση παζάρευε παρασκηνακά με τον Γιούνκερ και τους Γερμανούς για να υπογράψει μια νέα μνημονιακή συμφωνία, πριν καν γίνει το δημοψήφισμα, εξετάζοντας το ενδεχόμενο ακύρωσης του δημοψηφίσματος ή της πρόκλησης των ψηφοφόρων να ψηφίσουν «ναι».

Είχε ήδη κυκλοφορήσει non paper από το μέγαρο Μαξίμου, που έλεγε τα εξής: «Από την πρώτη στιγμή είχαμε ξεκαθαρίσει πως η απόφαση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος δεν αποτελεί το τέλος αλλά τη συνέχεια της διαπραγμάτευσης με καλύτερους όρους για τον ελληνικό λαό. Η Ελλάδα παραμένει στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης. Η ελληνική κυβέρνηση πρότεινε σήμερα διετή συμφωνία με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (ESM) για την πλήρη κάλυψη των χρηματοδοτικών της αναγκών και με ταυτόχρονη αναδιάρθρωση του χρέους. Η ελληνική κυβέρνηση μέχρι τέλους θα διεκδικήσει βιώσιμη συμφωνία εντός του ευρώ. Αυτό θα είναι και το μήνυμά του ΟΧΙ σε μια κακή συμφωνία στο δημοψήφισμα της Κυριακής» (οι εμφάσεις δικές μας).

Κατόπιν των παραπάνω, θα μπορούσαμε ν’ αφιερώσουμε στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ τη γνωστή κινέζικη παροιμία για το δάχτυλο, το φεγγάρι και τον ηλίθιο, όμως η τραγικωμωδία είχε και συνέχεια. Την Τετάρτη (1 Ιουλίου) τα πάντα είχαν ξεκαθαρίσει. Είχαν κυκλοφορήσει και η επιστολή Τσίπρα για νέο δάνειο 29,1 δισ. (και νέο Μνημόνιο) και η δεύτερη επιστολή με την οποία δήλωνε στ’ αφεντικά της τρόικας (Γιούνκερ-Ντράγκι-Λαγκάρντ) ότι προτίθεται να υπογράψει την τελευταία πρόταση της τρόικας, ζητώντας κάποιες ανεπαίσθητες αλλαγές. Παρά ταύτα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν το σκέφτηκε δεύτερη φορά. «Με το ΟΧΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ στο δημοψήφισμα, ενάντια στην υπογραφή τρίτου Μνημονίου», ήταν ο τίτλος νεότερης ανάρτησης (Τετάρτη, 1.7.15, 14:20). Ελάχιστες ώρες μετά, ο Τσίπρας έδινε την απάντηση: «Εγώ προσωπικά αναλαμβάνω την ευθύνη της άμεσης λύσης αμέσως μετά τη δημοκρατική διαδικασία!» Και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ στα κανάλια εξηγούσαν αναλυτικά ότι το δημοψήφισμα είναι μέρος της διαπραγμάτευσης και έφερε ήδη τα πρώτα αποτελέσματά του, αφού ο Γιούνκερ κατέθεσε κυριακάτικα νέα πρόταση (η οποία δε διαφέρει από την προηγούμενη παρά μόνο στο ζήτημα του ΦΠΑ των ξενοδοχείων) κτλ. κτλ.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όμως, δε μάσησε: «Το ΟΧΙ στην μαύρη πρόταση της τρόικας για ένα νέο βαρύτερο γύρο μνημονιακής λεηλασίας, αποτελεί ταυτόχρονα και ένα βαρύ ΟΧΙ στον κατήφορο των συνεχών “προτά-

σεων» της κυβέρνησης που αποδέχονται ολόενα και περισσότερους αντιλαϊκούς μνημονιακούς όρους και στην πραγματικότητα εξυπηρετούν τους υποστηρικτές του ΝΑΙ. Να σταματήσουν τώρα οι διαπραγματεύσεις υποταγής κυβέρνησης και τρόικας. ΟΧΙ σε νέο τρίτο μνημόνιο. ΟΧΙ σε κάθε μνημονιακή συμφωνία. ΟΧΙ και ΕΞΩ από ευρωζώνη και ΕΕ. ΟΧΙ στην πληρωμή του ληστρικού χρέους»!

Υπάρχουν τέτοια ερωτήματα στο δημοψήφισμα; Δεν υπάρχουν αλλά τα βάζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ (και διάφοροι άλλοι μαϊντανοί της «εξωκοινοβουλευτικής», ου μην και του αντιεξουσιαστικού χώρου!, που κινούνται με τη λογική της άτυπης συνιστώσας του ΣΥΡΙΖΑ)! Με τη συμμετοχή στις εκλογές υπάρχει τουλάχιστον ένα άλλοθι. Οποιος συμμετέχει εκθέτει μια πολιτική πλατφόρμα και ζητά ψήφο σ’ αυτή την πλατφόρμα. Η συμμετοχή σ’ ένα εμφανώς φαλκιδευμένο δημοψήφισμα εξαφανίζει αυτό το άλλοθι. Η θέση υπέρ της οποίας καλείς το λαό να ψηφίσει έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο και δεν μπορείς εσύ να του βάλεις κάποιο άλλο, ακόμη κι αν έχεις ένα ειδικό βάρος που μετράει κάπως στους πολιτικούς συσχετισμούς. Όταν δεν έχεις καν αυτό το ειδικό βάρος, τότε οι φλυαρίες σου περί «διαφορετικού νοήματος» μιας ψήφου, η οποία όμως θα είναι ενιαία και θα τη διαχειριστεί συγκεκριμένος πολιτικός φορέας, σε μετατρέπουν απλώς σε αριστερό μαϊντανό, ο οποίος προσπαθεί να αρωματίσει ένα φαγητό που ζέχνει.

Το «ναι» στο δημοψήφισμα ξέρουμε ότι θα οδηγήσει στην πτώση της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου και στην υπογραφή του νέου Μνημονίου, κατά πάσα πιθανότητα, από κάποια κυβέρνηση τεχνοκρατών (γιατί δεν μπορούν να πάνε σε εκλογές χωρίς προηγουμένως να έχουν υπογράψει μια μνημονιακή συμφωνία που θα αποτρέψει την επίσημη χρεοκοπία του ελληνικού κράτους). Το «όχι» στο δημοψήφισμα θα είναι ψήφος υπέρ της παραμονής της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου στην εξουσία (το αν θα τα καταφέρει είναι άλλης τάξης ζήτημα). Αυτή η συγκυβέρνηση το έθεσε και το ζητά, αυτή η συγκυβέρνηση θα διαχειριστεί την επικράτηση του «όχι», και θα τη διαχειριστεί με τον τρόπο που ευθέως δηλώνει: θα υπογράψει μια νέα μνημονιακή συμφωνία, αποδεχόμενη πλήρως την τελευταία πρόταση της τρόικας και ζητώντας ένα νέο δάνειο ύψους 29,1 δισ. ευρώ (μέχρι το 2017), με αποκλειστικό σκοπό -όπως αναφέρεται στην επιστολή Τσίπρα προς τον Ντεϊσελμπλουί ως πρόεδρο του ΔΣ του ESM- την αποπληρωμή των προηγούμενων δανείων. (Το αν οι δανειστές θα αποδεχτούν αυτό το επίπεδο υποταγής της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου ή θα απαιτήσουν περισσότερα, όπως δηλώνουν χαιρέκακα οι Σόμπλε και Ντεϊσελμπλουί, είναι επίσης άλλης τάξης ζήτημα. Αυτό που έχει σημασία σε σχέση με το δημοψήφισμα είναι το περιεχόμενο του «όχι» και η δεδηλωμένη πρόθεση της συγκυβέρνησης για τη διαχείρισή του).

Όσοι τρέχουν ως αριστεροί μαϊντανοί του «όχι» να μαζέψουν ψήφους υπέρ της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου και του Μνημονίου-3 (γιατί μόνο αυτό το νόημα έχει πια το «όχι») βρίσκονται πολλά βήματα πίσω από τον Περισσό που καλεί σε «άκυρο», κάνοντας μια αυτόνομη πολιτική σε σχέση με τα υπόλοιπα αστικά κόμματα,

βγαίνοντας έξω από το μνημονιακό κάδρο και προσδοκώντας ενίσχυση της εκλογικής του επιρροής. Στην προσπάθειά τους να δικαιολογήσουν την πολιτική ουράς του ΣΥΡΙΖΑ, τη μετατροπή τους σε «χρήσιμους ηλίθιους» αυτής της εξωνημένης ψευτοαριστεράς, επιστρατεύουν ακόμη και τον... Λένιν και τη στάση των μπολσεβίκων όταν εκδηλώθηκε το πραξικόπημα του Κορνίλοφ! Το πολιτικό θέαμα είναι επεικώς γελοίο, αλλά θα ξεπεράσουμε την τάση εμετού και θα κάνουμε ένα μόνο σχόλιο: πρώτο, να διαβάσουν καλύτερα τι έλεγε ο Λένιν για το πραξικόπημα του Κορνίλοφ και την κυβέρνηση Κερένσκι και δεύτερο να μην ξεχνούν ότι σ’ ένα δίμηνο οι μπολσεβίκοι είχαν εξαπολύσει την Οκτωβριανή Επανάσταση, που ήδη οργάνωναν.

Ας σταματήσουν, λοιπόν, να μπερδεύουν τις βούρτσες με κάτι άλλο και ας μας πουν με ποια συγκεκριμένη ανάλυση τάσσονται στο πλευρό της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου στο συγκεκριμένο δημοψήφισμα (συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης δεν συστήνει ο Λένιν!).

Υπάρχουν, βέβαια, και οι πιο τολμηροί ανάμεσα στους «αντικαπιταλιστές» οπαδούς του «όχι». Αυτοί που φαντασιώνονται ότι άλλαξαν ήδη οι κοινωνικοί συσχετισμοί και πως το «όχι» θα δημιουργήσει νέα κύματα λαϊκής αντίστασης που θα ακυρώσουν κάθε προσπάθεια της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να υπογράψει τη νέα μνημονιακή συμφωνία! Μόνο ότι βρισκόμαστε στα πρόθυρα επαναστατικής κατάστασης δεν έχουμε διαβάσει, αλλά δεν παίρνουμε και όρκο ότι δεν έχει γραφτεί κι αυτό στα «μέσα κοινωνικής δικτύωσης». Θα υπενθυμίσουμε απλώς ότι τα ίδια έλεγαν και έγγραφαν και την περίοδο του «κινήματος γων αγανακτισμένων». Κι όταν τους λέγαμε πως αυτό το κίνημα, εξαιτίας του αυθορμητου χαρακτήρα του, της ιδεολογικής φενάκης στο οποίο είναι κλεισμένο και της απουσίας στοιχειώδους επαναστατικής πολιτικής συγκρότησης της εργατικής τάξης, το μόνο που θα κάνει θα είναι να μετατραπεί σε εκλογικό καύσιμο των αντιπολιτευόμενων «αντιμνημονιακών» κομμάτων (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, σε κάποιο βαθμό και ΧΑ), μας απαντούσαν ότι είμαστε... ελιτιστές, ότι μένουμε «έξω» και ότι «κουνάμε το δάχτυλο» στο λαό. Τώρα πια γνωρίζουμε ποιος δικαιώθηκε στην εκτίμησή του.

Σε κάθε περίοδο πολιτικής κρίσης, οι αστικές δυνάμεις διαμορφώνουν ψευτοδιλήμματα, μέσω των οποίων προσπαθούν από τη μια να εγκλωβίσουν απόλυτα τις εργαζόμενες μάζες και από την άλλη να ανακατανείμουν την εκλογική επιρροή, στο πλαίσιο αυτού του εγκλωβισμού. Το ίδιο συμβαίνει και τώρα. Οποιος θέλει να εκφράσει μια πραγματικά ανεξάρτητη εργατική πολιτική δεν προσανατολίζεται στον «πλησιέστερο» πόλο του ψευτοδιλήμματος, αλλά βγαίνει έξω απ’ αυτό και προσπαθεί να απεγκλωβίσει τις εργαζόμενες μάζες. Αυτό σημαίνει λενινιστική στρατηγική και τακτική. Όταν αποδέχεται το ψευτοδιλήμμα και πολώνει στη θέση που θεωρείς πλησιέστερη ή χρησιμότερη, αγνοώντας την πραγματικότητα, τους κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς, δεν έχεις απλά λάθος τακτική, αλλά έχεις ήδη μετατραπεί σε λενινιστή του... λαχανόκηπου, δηλαδή σε αριστερό μαϊντανό της αστικής πολιτικής.

Πέτρος Γιώτης

Ποιος αποθράσυνε τους ιμπεριαλιστές;

«Θα ήθελα να ζητήσω από τον ελληνικό λαό να ψηφίσει "ναι" ανεξάρτητα από το ερώτημα που θα τεθεί υπόψη του. Ένα "όχι" θα σήμαινε ότι η Ελλάδα λέει όχι στην Ευρώπη». Μ' αυτό τον αποκάλυπτο και ωμό τρόπο, ο χριστιανοδημοκράτης πρόεδρος της Κομισιόν Ζαν Κλοντ Γιούνκερ παρενέβη σε μια συνταγματικά προβλεπόμενη διαδικασία μιας ώρας-μέλους της ΕΕ και της Ευρώζωνης, υπαγορεύοντας αυτούς -ως ύπατο αρμοστή του ιμπεριαλιστικού διευθυντήριου- ποιο είναι το περιεχόμενο του δημοψηφίσματος που αποφάσισε η ελληνική Βουλή (μετά από πρόταση της κυβέρνησης) και τι πρέπει να ψηφίσει ο ελληνικός λαός.

Μια μέρα πριν, ο «έτερος Καπταδόκης», ο σοσιαλδημοκράτης πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς, θυμίζοντας διοικητή σε ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης, αφού πέρασε «γενεές δεκαετίες» τον Τσίπρα και τον κατηγορήσε ότι «ποτέ δεν ήθελε συμφωνία», ανακοίνωσε ότι «με τον Γιούνκερ θα κάνουμε εκστρατεία υπέρ του "ναι" στο δημοψήφισμα της Κυριακής».

Ακολούθησε ένα μπαράζ δηλώσεων από τους ηγέτες των βασικών ιμπεριαλιστικών χωρών της ΕΕ.

Ο «φιλος» Ματέο Ρέντσι τιτίβισε: «Το θέμα είναι: Το ελληνικό δημοψήφισμα δεν θα είναι ένα ντέρμι ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τον Τσίπρα, αλλά στο ευρώ και τη δραχμή. Αυτή είναι η επιλογή».

Ο «φιλιτατος» Φρανσουά Ολάντ συγκάλεσε το γαλλικό υπουργικό συμβούλιο και τελειώνοντας ξεκαθάρισε με ναπολεόντειο ύφος: «Οι Έλληνες αποφάσισαν να κάνουν δημοψήφισμα, είναι επιλογή τους, ωστόσο, το δημοψήφισμα θα είναι για την παραμονή ή όχι της χώρας στο ευρώ».

Μίλησε ακόμη και ο Κάμερον, που πολύ πρόσφατα κέρδισε τις εκλογές στη Βρετανία με βασικό προπαγανδιστικό του όπλο την υπόσχεση να κάνει δημοψήφισμα για τη μελλοντική σχέση της Βρετανίας με την ΕΕ! Η ιμπεριαλιστική Βρετανία δικαιούται να κάνει δημοψήφισμα, ή εξαρτημένη Ελλάδα όχι. «Αν οι Έλληνες ψηφίσουν "όχι", δυσκολεύονται να αντισταθούν πως αυτό θα είναι συμβατό με παραμονή στο ευρώ, διότι νομίζω ότι θα υπάρχει μια πολύ σημαντική χρεοκοπία και ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα», δήλωσε ο Κάμερον.

Ετσι, η Μέρκελ είχε όλη την άνεση να εμφανιστεί σαν η πιο... δημοκρατική απ' όλους τους ιμπεριαλιστές ηγέτες. «Δεν θέλω να υπάρξει ούτε καν υποψία ότι ασκούμε κάποια πίεση στην κρίση του. Ο ελληνικός λαός θα διαμορφώσει την άποψή του»,

Matteo Renzi | @matteorenzi 16m
The point is: greek referendum won't be a derby EU Commission vs Tsipras, but euro vs drama. This is the choice.

είπε. Δεν παρέλειψε, βέβαια, να σημειώσει με νόημα ότι «εμείς απλά λέμε ότι η Ελλάδα είναι, ώστε «ο ελληνικός λαός να γνωρίζει τις συνέπειες».

Οι ρόλοι μοιράστηκαν (δε χρειάζονται να κάνουν καμία συνάντηση, αυτά τα πράγματα τα ξέρουν καλά). Η Μέρκελ πήρε το ρόλο της «καλής» (της «μπετο-λάας», όπως την αποκαλούν οι αυτοκράτες της στα γερμανικά ΜΜΕ), διότι τα μνημονιακά χρόνια έχει στοχοποιηθεί προσωπικά στην Ελλάδα, οπότε μια επιθετική παρέμβαση της θα ενεργοποιούσε αντανakaστικά υπέρ του «όχι». Ο Ολάντ με τον Ρέντσι, οι «φιλοι του Αλέξη», πήραν τους ρόλους των «κακών». Δικές τους ήταν οι σκληρές δηλώσεις, στο ίδιο μήκος κύματος με τον Γιούνκερ. Ίέρουν που το «μέτωπο του Νότου», στο οποίο ηγέτριες δυνάμεις θα ήταν η Γαλλία και η Ιταλία; Ποιος αναγόρευσε τον Ντράγκι σε πρωτομάχο ενάντια στη λιτότητα και αντίπαλο της Μέρκελ και του Σόιμπλε; Ήταν ο Τσίπρας και τα υπόλοιπα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ;

Ποιος έψαλε προεκλογικά και μετεκλογικά ύμνους στον Σουλτς, επειδή δέχονταν να τον συναντήσει κάθε φορά που πήγαινε στις Βρυξέλλες; Ποιος έφτιαξε το προφίλ του «φιλέλληνα» Γιούνκερ που πασχίζει για να υπάρξει μια «αμοιβαία επωφελής συμφωνία»; Πάλι ο Τσίπρας. Ποιος φτιάχνει υφαιροποιημένα πορτρέτα αυτής της λυκοφωλιάς που ονομάζεται Ευρωπαϊκή Ένωση; Ποιος μιλάει, ακόμη και τώρα, για την «ιστορική παράδοση» της ΕΕ, που είναι η ισότητα και η αλληλεγγύη; Ο Τσίπρας. Χωρίς ποτέ να μιν δώσει ένα παράδειγμα που η ΕΕ συμπεριφέρθηκε με βάση αυτές τις αρχές.

Οι γνωστοί Νενέοι της αστικής πολιτικής είχαν ήδη απεύσει από το Σάββατο να διατυπώσουν την ίδια γραμμή. ΝΔ, Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ (και υπάρχει ακόμη η ΔΗΜΑΡ και ελπίζει) είχαν βάλει τη γραμμή: «όχι» σημαίνει «όχι στο ευρώ». Οπότε, οι ιμπεριαλιστές ηγέτες δεν είχαν να κάνουν τίποτ' άλλο από το να ρίζουν την απειλή στην πίστα για να στρίψουν αυτή την κατεύθυνση. Γιατί είναι άλλο να λένε κάτι ο τελειωμένος Σαμαράς, ο αφαριστός Θεόδωρος Κωστής, η «αλλού-νταλλού» Φώφη και ο απίθανος Θεοχαρόπουλος, που δύσκολα μπορούν να φοβίσουν ακόμη και τον μπαρμπα-Μήτσο που έχει χίλια ευρώ στην τράπεζα, και άλλο να πετάνε την απειλή του «φιλου» Ολάντ και Ρέντσι, η «κακία» Μέρκελ και ο «φιλέλληνας» Γιούνκερ. Αυτοί πείθουν.

Πάει πολύ, όμως, να προσπαθεί να οχυρωθεί η συρι-

ζαϊκή προπαγάνδα πίσω από τις απειλές των ιμπεριαλιστών, προσπαθώντας να σύρει τον ελληνικό λαό πίσω από το «όχι στην πρόταση των θεσμών», που είναι «να στην πρόταση της κυβέρνησης», δηλαδή στο Μνημόνιο των 48+9+11 σελίδων με τον Αρμαγεδδώνα των μνημονιακών αντιλαϊκών μέτρων.

Ποιος παζαρεύει τόσο καιρό τώρα μ' αυτούς τους ίδιους ιμπεριαλιστές, διολισθαίνοντας κάθε βδομάδα σε συμφωνία που περιλαμβάνει ολόένα και περισσότερα μνημονιακά μέτρα; Ποιος παζαρεύει στον παρασκηνίο, ακόμη και μετά την προκήρυξη του δημοψηφίσματος, αναζητώντας μια συμφωνία που θα συνοδεύεται από ακύρωσή του;

Ποιος μιλούσε προεκλογικά για το «μέτωπο του Νότου», στο οποίο ηγέτριες δυνάμεις θα ήταν η Γαλλία και η Ιταλία; Ποιος αναγόρευσε τον Ντράγκι σε πρωτομάχο ενάντια στη λιτότητα και αντίπαλο της Μέρκελ και του Σόιμπλε; Ήταν ο Τσίπρας και τα υπόλοιπα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ;

Ποιος έψαλε προεκλογικά και μετεκλογικά ύμνους στον Σουλτς, επειδή δέχονταν να τον συναντήσει κάθε φορά που πήγαινε στις Βρυξέλλες; Ποιος έφτιαξε το προφίλ του «φιλέλληνα» Γιούνκερ που πασχίζει για να υπάρξει μια «αμοιβαία επωφελής συμφωνία»; Πάλι ο Τσίπρας. Ποιος φτιάχνει υφαιροποιημένα πορτρέτα αυτής της λυκοφωλιάς που ονομάζεται Ευρωπαϊκή Ένωση; Ποιος μιλάει, ακόμη και τώρα, για την «ιστορική παράδοση» της ΕΕ, που είναι η ισότητα και η αλληλεγγύη; Ο Τσίπρας. Χωρίς ποτέ να μιν δώσει ένα παράδειγμα που η ΕΕ συμπεριφέρθηκε με βάση αυτές τις αρχές.

Οι γνωστοί Νενέοι της αστικής πολιτικής είχαν ήδη απεύσει από το Σάββατο να διατυπώσουν την ίδια γραμμή. ΝΔ, Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ (και υπάρχει ακόμη η ΔΗΜΑΡ και ελπίζει) είχαν βάλει τη γραμμή: «όχι» σημαίνει «όχι στο ευρώ». Οπότε, οι ιμπεριαλιστές ηγέτες δεν είχαν να κάνουν τίποτ' άλλο από το να ρίζουν την απειλή στην πίστα για να στρίψουν αυτή την κατεύθυνση. Γιατί είναι άλλο να λένε κάτι ο τελειωμένος Σαμαράς, ο αφαριστός Θεόδωρος Κωστής, η «αλλού-νταλλού» Φώφη και ο απίθανος Θεοχαρόπουλος, που δύσκολα μπορούν να φοβίσουν ακόμη και τον μπαρμπα-Μήτσο που έχει χίλια ευρώ στην τράπεζα, και άλλο να πετάνε την απειλή του «φιλου» Ολάντ και Ρέντσι, η «κακία» Μέρκελ και ο «φιλέλληνας» Γιούνκερ. Αυτοί πείθουν.

Πάει πολύ, όμως, να προσπαθεί να οχυρωθεί η συρι-

μέρους του χρέους», υπέγραψε συμφωνία για παράταση του Μνημονίου και ολοκλήρωση της αξιολόγησης του από την τρόικα, και έφτασε στο παραπέντε μιας νέας μνημονιακής συμφωνίας με Αρμαγεδδώνα αντιλαϊκών μέτρων.

Δε δικαιούνται να μιλούν, λοιπόν, ούτε οι του ΣΥΡΙΖΑ, που δέχονται την επίθεση των ιμπεριαλιστών. Άλλωστε, αυτοί είναι έτοιμοι να υπογράψουν μια μνημονιακή συμφωνία, φτάνει να είναι ελαφρώς «βελτιωμένη», για να μπορούν να την «πουλήσουν» στον ελληνικό λαό.

Οι υπόλοιποι καλούμαστε για μια φορά ακόμη να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας για το χαρακτήρα αυτής της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας που ονομάζεται ΕΕ. Είναι μια συμφωνία ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις για την αποικιακού τύπου εκμετάλλευση των εξαρτημένων χωρών, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα. Γ' αυτό δεν ανέχονται την παραμικρή διαφοροποίηση από την πολιτική που υπαγορεύουν, ακόμη κι όταν αυτή η διαφοροποίηση αφορά δευτερεύουσες πλευρές ή ακόμη και το «φαίνεσθαι», όπως συμβαίνει στην περίπτωση της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου.

Η ελληνική αστική τάξη έχει κάνει εδώ και δεκαετίες τις επιλογές της. Η θέση της στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας περνάει μέσα από την ένταξη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη. Γ' αυτό και έχουν ξεσηκωθεί τα συνδικάτα των καπιταλιστών, τα ΜΜΕ τους, οι άνθρωποι τους, σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής. Αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ το γνώριζε και το σέβεται. Έδωσε και εξακολουθεί να δίνει διαβεβαιώσεις ότι θα τον υπηρέτησει πιστά. «Το δημοψήφισμα εντάσσεται στη διαδικασία της διαπραγματεύσεως» προβλέπει ρητά και κατηγορηματικά η απόφαση του υπουργικού συμβουλίου και η απόφαση της Βουλής.

Αν θέλουμε να απαλλαγούμε από την ιμπεριαλιστική επιβολή και υπαγόρευση, πρέπει να απαλλαγούμε από τον ελληνικό καπιταλισμό και το πολιτικό του σύστημα. Μόνο έτσι μπορεί να οικοδομηθεί μια Ελλάδα ανεξάρτητη, κυρίαρχη, περήφανη, με το λαό αφέντη στον τόπο του, με τον πλούτο να περνάει στα χέρια αυτών που τον παράγουν.

Το κάλπικο δημοψήφισμα της ερχόμενης Κυριακής δεν αποτελεί ούτε μισό βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση. Το κυβερνητικό «όχι» οδηγεί στη εκχώρηση λευκής επιταγής στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου για να συνεχιστεί το παζάρι για την υπογραφή μιας ακόμη μνημονιακής συμφωνίας. Η μόνη αγωνιστική απάντηση, αυτή που εγγυάται υποθήκης για ένα μέλλον προς όφελος του ελληνικού λαού, είναι η ΑΠΟΧΗ απ' αυτό.

Επίσημη αίτηση για Μνημόνιο-3 υπέβαλε ο Τσίπρας

Μέχρι τώρα γνωρίζαμε πως ο ελληνικός λαός καλείται από την κυβέρνηση να ψηφίσει την Κυριακή σε δημοψήφισμα «ΟΧΙ» στην πρόταση που υπέβαλαν οι δανειστές στο Eurogroup της 25ης Ιούνη. Από την Τρίτη 30 Ιούνη, ξέρουμε κάτι άλλο. Ξέρουμε πως η ελληνική κυβέρνηση:

Πρώτο, αποδέχεται την πρόταση που ο Γιούνκερ ανήρτησε στην ιστοσελίδα της Κομισιόν την περασμένη Κυριακή (έχει ημερομηνία 26 Ιούνη) και προτείνει διορθώσεις σε έξι σημεία. Πρόκειται για την πρόταση που η ίδια η κυβέρνηση έλεγε πως δεν έχει καμιά διαφορά από την πρόταση της 25ης Ιούνη (πλήρη της μείωσης του ΦΠΑ των ξενοδοχείων). Η πρόταση αυτή των ιμπεριαλιστών δανειστών αφορά την ολοκλήρωση από την τρόικα της «τρέχουσας αξιολόγησης», δηλαδή της τελευταίας επιθεώρησης του Μνημονίου-2.

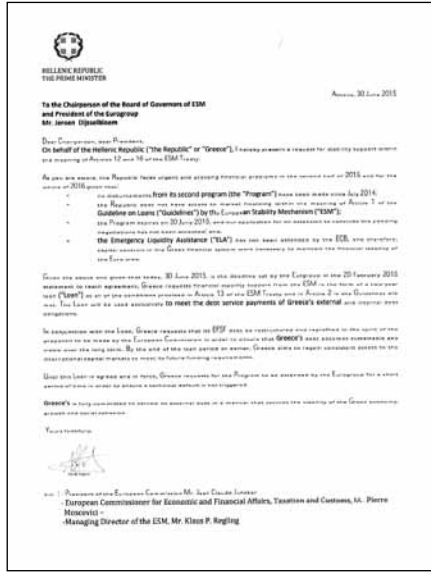
Δεύτερο, ζητά με επίσημο αίτημα, με την υπογραφή του πρωθυπουργού Τσίπρα, ένα νέο δάνειο ύψους 29,1 δισ. ευρώ, το οποίο θα συνοδεύεται από το Μνημόνιο-3.

Παράδοση άνευ όρων

Παράδοση άνευ όρων χαρακτηρίσαμε τη στάση της συγκυβέρνησης των Τσίπρα-Καμμένου την περασμένη εβδομάδα, μετά την κατάθεση (τη Δευτέρα 22 Ιούνη) της «τελικής» πρότασης της κυβέρνησης (κεείμενο 11 σελίδων) και τις «προσαρμογές» που αυτή η πρόταση υπέστη στα ολόκληρα και ολονύκτια παζάρια την Τετάρτη και την Πέμπτη. Φάνηκε προς στιγμή ότι, μετά την εμπλοκή που υπήρξε, το τηλεσίγαφο «πάρτε το ή αφήστε το που έδωσε το Eurogroup την Πέμπτη και την ανάλογη στάση των Μερκλολάντ στη συνάντηση που είχαν με τον Τσίπρα το πρωί της Παρασκευής, γεγονός που οδήγησαν στη μεταμενομήνυχια απόφαση του κυβερνητικού συμβουλίου για το δημοψήφισμα, δεν υπάρχει παράδοση άνευ όρων, αλλά διάθεση γ' αγώνα μέχρις εσχάτων.

Πολύς κόσμος έχαψε αυτό το παραμύθι. Εμείς δεν ανήκουμε σ' αυτούς. Από το πρωί του Σαββάτου ακόμη μίλησαμε για δημοψήφισμα-παγίδα, με το οποίο η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ζητά εν λευκώ εξουσιοδότηση για να υπογράψει το νέο Μνημόνιο. Κι ενώ στη χώρα ξεσπάσε σάλο, όχι μόνο λόγω των δωολόγων του «να» που έβγαλαν στις τηλεοπτικές οθόνες, στις σελίδες των εφημερίδων, στους δρόμους και τις πλατείες το αποκρουστικό πρόσωπο των «κουκουλοφόρων», το πρόσωπο των ραγιαδών που μια ζωή θέτουν εν εαυτού τους στην υπηρεσία του εκάστοτε κατακτητή, αλλά και λόγω του απέραντου μπάχαλου που προκάλεσε το κλείσιμο των τραπεζών και το συνακόλουθο πάγωμα της καπιταλιστικής αγοράς, οι συριζο-ψεκασμένοι έκαναν γοργά το τελευταίο βήμα προς την πλήρη υποταγή: μετά από έντονο παρασκηνιακό παζάρι με τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες, έστειλαν την Τρίτη τα δύο κείμενα, με τα οποία **παροδοθήκαν άνευ όρων** στους δανειστές και κατέστησαν το δημοψήφισμα μια εσωτερική πολιτική διαδικασία, που αφορά μόνο τη δική τους παραμονή στην εξουσία.

Ετσι, μέσα σε ένα τετραήμερο, ο Τσίπρας και η κλίκα του ξαναβρέθηκαν στη θέση που βρίσκονταν πριν την προκήρυξη του δημοψηφίσματος και με χειρότερους όρους. Με χαρακτηριστικό τρόπο ο Σόιμπλε και ο Ντεϊσελμπλουμ, εκφράζοντας τους πιο επιθετικούς (σε ύψος, γιατί στην ουσία όλοι ίδιοι είναι) ιμπεριαλιστικούς κύκλους, κατέστησαν σαφές ότι το προηγούμενο «πρόγραμμα» εξέπνευσσε και η διαπραγμάτευση θα γίνει για ένα νέο «πρόγραμμα», που θα έχει «κληρότερος όρους». Μέχρι τη στιγμή που γράφονταν αυτές οι γραμμές, η διαπραγμάτευση τοποθετείται για την ερχόμενη Δευτέρα, αφού το Eurogroup της Τρίτης απλώς παραβέλει τις επιστολές Τσίπρα, το δε Eurogroup της Τετάρτης (και τα δύο με

τηλεδιάσκεψη) διαπίστωσε μέσα σε λίγη ώρα ότι δεν μπορεί να γίνει καμιά συζήτηση όσο εκκρεμεί το δημοψήφισμα.

Όμως, όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, είτε η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου παραμένει στην εξουσία είτε πέσει, το μόνο βέβαιο είναι πως υπάρχει αποδοχή της τελευταίας πρότασης της τρόικας για το κλείσιμο της τελευταίας αξιολόγησης και αίτημα για νέο δάνειο ύψους 29,1 δισ. ευρώ από τον ΕΣΜ. Αυτή είναι η αφετηρία των διαπραγματεύσεων.

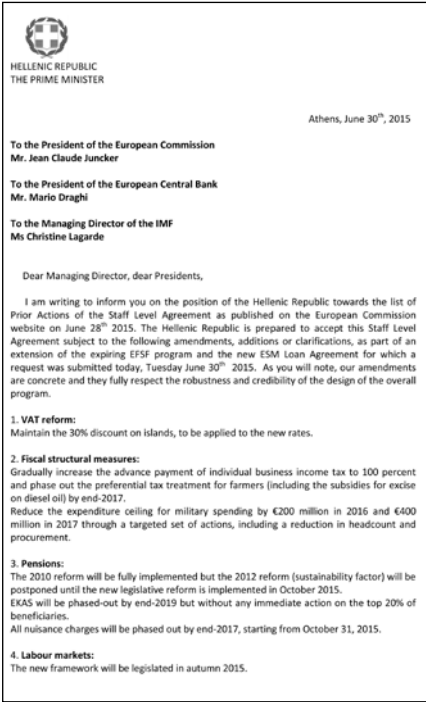
Νέο δάνειο - νέο Μνημόνιο

Η πρώτη επιστολή που έστειλε ο Τσίπρας απευθύνεται στον Ντεϊσελμπλουμ, ως πρόεδρο του ΕΣΜ και του Eurogroup, και κοινοποιείται στους Γιούνκερ, Μοσκοβισί και Ρέγκλινγκ και λέει: «Εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας, σας παρουσιάζω μία πρόταση για στήριξη με βάση τα άρθρα 12 και 16 του κανονισμού του ΕΣΜ». Περιγράφει τις ασφυκτικές οικονομικές συνθήκες που αντιμετωπίζει η Ελλάδα και συνεχίζει: «η Ελλάδα ζητά οικονομική στήριξη από τον ΕΣΜ υπό τη μορφή **μίας διетуής δανειακής συμφωνίας**, και βάσει των συνθηκών που ισχύουν σύμφωνα με το Άρθρο 13 του ΕΣΜ και των όρων στο Άρθρο 2. **Το δάνειο θα χρηματοδοτεί αποκλειστικά για την αποπληρωμή του χρέους της Ελλάδας είτε προς το εξωτερικό είτε προς το εσωτερικό**.

Σε συνδυασμό με το δάνειο, η Ελλάδα ζητά την αναδιάρθρωση των χρεών της στον ΕΦΣΦ βάσει των προτάσεων που έγιναν από την Κομισιόν και προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το ελληνικό χρέος θα καταστεί βιώσιμο σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα. Μέχρι το πέρας του δανείου ή ναίτερα η Ελλάδα έχει στόχο να κερδίσει εκ νέου την πρόσβαση προς τις διεθνείς αγορές, ούτως ώστε **να καλύψει τις μελλοντικές χρηματοδοτικές της ανάγκες**. Εως ότου αυτό το δάνειο συμφωνηθεί η Ελλάδα ζητά από το Eurogroup την **παράταση για ένα μικρό διάστημα του υπάρχοντος προγράμματος, ούτως ώστε να μην υπάρξει τεχνική χρεοκοπία της χώρας**.

Η Ελλάδα **δεσμεύεται πλήρως να εξυπηρετήσει το εξωτερικό της χρέος** με τέτοιο τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα της ελληνικής οικονομίας, η ανάπτυξη της αλλά και η κοινωνική συνοχή».

Αυτοί που διαβεβαίωναν ότι δεν πρόκειται να ξαναπάρουν νέα δάνεια για να αποπληρώσουν τα παλιά, ζητούν το πρώτο απ' αυτά τα νέα δάνεια **αποκλειστικά για την αποπληρωμή προηγούμενων δανείων**. Όχι δηλαδή να αναπτύξει, κοινωνική πολιτική και άλλα τέτοια φούμαρα που ταιγαν (και εξακολουθούν να ταιγούν) τον ελληνικό λαό. Δηλώνουν, παρ'όλη, ότι δεσμεύονται να αποπληρώσουν όλα τα παλιά δάνεια και πως ελπίζουν ότι για τις μελλοντικές ανάγκες αποπληρωμής των

δανείων θα βρουν δάνεια από τις «αγορές».

Το περιβόητο swap του Μπαρουζάκη, σύμφωνα με το οποίο ο ΕΣΜ θα αναλάμβανε τα ομόλογα που κατέχει η ΕΚΤ και λίγους την επόμενη διετία, πετιέται στα σκουπίδια. Τα ομόλογα της ΕΚΤ θα αποπληρωθούν κανονικά το 2015, 2016 και 2017, όπως περιγράφεται στον πίνακα που συνοδεύει την επιστολή Τσίπρα.

Ζητάει, βέβαια, και αναδιάρθρωση του χρέους ο Τσίπρας, όμως δεν κάνει καμιά συγκεκριμένη πρόταση. Ούτε καν το χρόνο που θα πρέπει να γίνει η σχετική συζήτηση. Το αφήνει στην... καλή θέληση των ιμπεριαλιστών δανειστών.

Ας δούμε, τώρα, τι προβλέπουν τα άρθρα του Κανονισμού του ΕΣΜ, βάσει των οποίων ο Τσίπρας ζητάει το νέο (τρίτο κατά σειρά) δάνειο).

Το Άρθρο 12 προβλέπει ότι «ο ΕΣΜ μπορεί να προσφέρει υποστήριξη σταθερότητας σε ένα μέλος του ΕΣΜ υποκειμένη σε **αυστηρούς όρους**, ανάλογα με το εργαλείο χρηματοτικής βοήθειας που επελέγη. Αυτοί οι όροι μπορούν να ποικίλουν από ένα πρόγραμμα μακρο-οικονομικής προσαρμογής μέχρι συνεχή υποστήριξη σε προ-εγκαθιδρυμένους όρους καταλληλότητας».

Το Άρθρο 16 προβλέπει ότι «οι όροι που επισυνάπτονται στα δάνεια του ΕΣΜ πρέπει να περιλαμβάνουν σε ένα μακρο-οικονομικό πρόγραμμα προσαρμογής που περιγράφεται λεπτομερώς στο MoU (Memorandum of Understanding: Μνημόνιο Κατανόησης), σύμφωνα με το άρθρο 13(3)».

Το Άρθρο 13(3) προβλέπει ότι «το ΔΣ πρέπει να αναθέσει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή - σε συνεργασία με την ΕΚΤ και, όπου είναι δυνατό, **μαζί με το ΔΝΤ** - το καθήκον της διαπραγμάτευσης με το ενδιαφερόμενο μέλος του ΕΣΜ ενός **μνημονίου κατανόησης (νέος MoU)** που θα περιλαμβάνει τις λεπτομέρειες που θα επισημασθούν στη συμφωνία χρηματοδοτικής βοήθειας. Το περιεχόμενο του MoU πρέπει να **αντανακλά την αυστηρότητα των προβλημάτων που πρέπει να αντιμετωπιστούν** και το εργαλείο χρηματοδοτικής βοήθειας που επελέγη (...) Το MoU πρέπει να είναι σε πλήρη συμφωνία με τα μέτρα οικονομικής συνεργασίας που προβλέπονται στη Συνθήκη της ΕΕ, ιδιαίτερα με κάθε νόμο της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων κάθε γνώμης, προειδοποίησης, σύστασης ή απόφασης που απευθύνεται στο ενδιαφερόμενο μέλος του ΕΣΜ».

Ο Τσίπρας, λοιπόν, με την έγκριση του υπουργικού του συμβουλίου, ζήτησε **νέο δάνειο**

νέο που θα συνοδεύεται από νέο Μνημόνιο. Κι όμως, είχε το θράσος να εμφανιστεί σε τηλεοπτικό διάγγελμα το απόγευμα της επόμενης μέρας και να ζητήσει από τον ελληνικό λαό να του δώσει δύναμη με το «όχι» στο δημοψήφισμα. Δύναμη για να διαπραγματευθεί τι; Το Μνημόνιο-3! Ο Σόιμπλε και ο Ντεϊσελμπλουμ φρόντισαν να ξεκαθαρίσουν με ωμές δηλώσεις τους, ότι οι όροι που θα περιλαμβάνει το νέο Μνημόνιο θα είναι σκληρότεροι. Και βέβαια, θα περιλαμβάνει και το ΔΝΤ, όπως προβλέπεται από τον Κανονισμό του ΕΣΜ. Έχει κανείς την παραμικρή αμφιβολία γ' αυτό; Το γεγονός ότι ο Τσίπρας αναγκάστηκε λίγες ώρες αργότερα να αποδεχτεί και την τελευταία πρόταση συμφωνίας που έκανε η τρόικα, δείχνει καθαρά τι πρόκειται να γίνει αν ο ελληνικός λαός του δώσει τη λευκή επιταγή που ζητάει.

Ναι στην πρόταση της τρόικας

Η επιστολή με την οποία ο Τσίπρας ζήτησε νέο δάνειο έγινε δεκτή με ικανοποίηση από τους ιμπεριαλιστές, δημόσια όμως έγινε δεκτή με παγερότητα. Οι Αλέξης Τσίπρας επικωνήσε και μας είπε τι ζητάει αλλά όχι τι προτείνει να δώσει», είπε με ύφος εκρωσώπου τον χιλιόχρονου Ράιχο ο Μάρτιν Σουλτς. «Εάν ο Αλέξης Τσίπρας κινήσει σε μια άλλη κατεύθυνση, για παράδειγμα να υποστηρίξει ένα "ναι" στο δημοψήφισμα, θα έχουμε σίγουρα μια τελειώς διαφορετική κατάσταση από την Κυριακή το βράδυ», συμπληρώσε, υπαγορεύοντας στον Τσίπρα τον απόλυτο εξευτελισμό. Τα ίδια είχε δηλώσει το μεσημέρι της ίδιας μέρας, εν αναμονή της επιστολής Τσίπρα, ο εκπαιδευτής της Κομισιόν Μαργαρίτης Σχοινάς: «Ο κ. Τσίπρας θα έπρεπε να στείλει ένα γράμμα στον Γιούνκερ, στον πρόεδρο του Eurogroup Γερούν Ντεϊσελμπλουμ, στη γερμανίδα καγκελάριο Άνγκελα Μέρκελ και στον πρόεδρό της Γαλλίας Φρανσουά Ολάντ, στο οποίο αποδέχεται την πρόταση των τριών θεσμών που δόθηκε στη δημοσίευσή της Κυριακή και δεσμεύεται για μια εκστρατεία υπέρ του ΝΑΙ στο δημοψήφισμα σε αυτή τη βάση!».

Ο Τσίπρας δεν έκανε δήλωση υπέρ του «ναι», έστειλε όμως την επιστολή που του ζήτησαν. **Αποδέχτηκε την τελευταία πρόταση της τρόικας**. Στην επιστολή προς τους Γιούνκερ, Ντράγκι και Λαγκάρντ (με κοινοποίηση στους Ντεϊσελμπλουμ και Ρέγκλινγκ) ο Τσίπρας γράφει: «Αγαπητή διευθυντή, αγαπητό πρόεδρο, σας γράφω για να σας ενημερώσω για τη θέση της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με τη λίστα των Προσπειτούμενων Πράξεων της Συμφωνίας σε Επίπεδο Τεχνικών Κλιμακίων (Staff Level Agreement) όπως δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής την 28η Ιούνη του 2015. Η Ελληνική Δημοκρατία είναι **έτοιμη να αποδεχτεί αυτή τη Συμφωνία σε Επίπεδο Τεχνικών Κλιμακίων** υπό τις ακόλουθες τροποποιήσεις, προσθήκες ή διευκρινίσεις, **ως μέρος μιας παράτασης του λήγοντος προγράμματος του ΕFSF και της νέας Δανειακής Συμφωνίας του ΕΣΜ** για την οποία κατατέθηκε αίτηση σήμερα, Τρίτη 30 Ιούνη του 2015. **Όπως θα παρατηρήσετε, οι τροποποιήσεις μας είναι συγκεκριμένες και σέβονται πλήρως την ευρωστάσια και αξιοπιστία του σχεδιασμού του συνολικού προγράμματος**.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου αποδέχεται (με ελάχιστες τροποποιήσεις) την πρόταση της τρόικας, που την ίδια στιγμή καλεί τον ελληνικό λαό να την καταψηφίσει στο δημοψήφισμα! Την παραδέχεται **ως μέρος** μιας παράτασης του προγράμματος που λήγει (έληξε, λίγες ώρες μετά την επιστολή Τσίπρα) και της νέας δανειακής συμφωνίας. Αρα, δέχεται την τελευταία πρόταση της τρόικας **ως Μνημόνιο**.

Περιτεύει να πούμε ότι οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν πρόκειται να αρκεστούν μόνο σ' αυτό το πακέτο προπαιτούμενων, αλλά θα συνοδέσουν τη νέα δανειακή σύμβαση με ένα νέο Μνημόνιο, που θα περιλαμβάνει **επιθεωρήσεις από την τρόικα** και δρους για την επιβολή νέων μέτρων κάθε φορά που θα υπάρχει απόκλιση από την τρόικα.

Αξίζει, όμως, να δούμε και τις τροποποιήσεις που πρότεινε ο Τσίπρας.

1. Στον ΦΠΑ πρότεινε τη διατήρηση της έκπτωσης του 30% στα νησιά. Τι μένει; Συντελεστής 6% μόνο για φάρμακα, βιβλία, θέατρα, 13% για βασικά τρόφιμα, ενέργεια, ξενοδοχεία και νερό (εκτός από την αποχέτευση) και 23% για όλα τα άλλα (μαζί και την εστίαση). Θα στεναθεί το λαϊκό νοικοκυριό από τα τρόφιμα που θα πάνε στο 23%, προκειμένου να μαζευτεί επιπλέον ΦΠΑ (ο πιο απεχθής έμμεσος φόρος). Βεβαίως, σιγά το πρόβλημα, πόσα μακαρόνια τρώμε πια, όπως είπε και ο Φίλης.

2. Στα δημοσιονομικά διαρθρωτικά μέτρα ο Τσίπρας πρότεινε τη βαθμιαία αύξηση της προκαταβολής του φόρου εισοδήματος των επιχειρήσεων στο 100% και σταδιακή κατάργηση της προνομιακής φορολογικής μεταχείρισης για τους αγρότες (συμπεριλαμβανομένων των επιδοτήσεων για τους φόρους κατανάλωσης στο πετρέλαιο ντίζελ) *έως* το τέλος του 2017. **Ετσι, φτάνει από τη μέση ο έκτακτος φόρος 12% στα κέρδη των επιχειρήσεων** (το καμάρι του ΣΥΡΙΖΑ για τη δήθεν ανακατανομή των βαρών με κοινωνικά κριτήρια), αυξάνεται σε 28% (και όχι 29% που πρότεινε η κυβέρνηση) ο συντελεστής φορολογίας κερδών των εταιριών. Μένει ο ΕΝΦΙΑ 2,65 δισ. ευρώ για το 2015 και το 2016 (ανεξάρτητα από τυχόν μείωση των αντικειμενικών αξιών). Κι ακόμη:

Η έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης γίνεται μόνιμη και ενσωματώνεται στο φόρο εισοδήματος.

«Θα επανεξεταστεί το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας (τα επιδόματα, δηλαδή, που έχουν ήδη ελαχιστοποιηθεί κατά τα μνημονιακά χρόνια), σύμφωνα με τις υποδείξεις της Παγκόσμιας Τράπεζας, με στόχο την εξοικονόμηση 0,5% του ΑΕΠ (γύρω στα 90 εκατ. σε σημερινές τιμές).

Ο διαγωνισμός για τις τηλεοπτικές άδειες, που τελευταία η συγκυβέρνηση τον είχε εξαφανίσει από τις προτάσεις της (παρά τους παλιότερους λεονταρισμούς του Παππά ότι θα συντρίψει τους ολιγάρχες), απλώς θα ανακοινωθεί.

«Μείωση του ανώτατου ορίου δαπανών για στρατιωτικές δαπάνες κατά 200 εκατομμύρια ευρώ το 2016 και 400 εκατομμύρια ευρώ το 2017». Η διαφορά με την τρόικα είναι ότι ο Τσίπρας πρότεινε να μην γίνει μείωση 400 εκατ. και το 2016. Ο Καμμένος τα πήρε στο κρανίο, απείλησε με παραιτήση και το Μαξίμου εξέδωσε ανακοίνωση που έλεγε: «Δεν υπάρχει, ούτε υπήρξε και ούτε θα υπάρξει πρόταση από την ελληνική κυβέρνηση για μείωση των αμυντικών δαπανών!». Τα συμπεράσματα δικά σας.

3. Στο συνταξιοδοτικό σύστημα ο Τσίπρας πρότεινε να εφαρμοστούν πλήρως οι νόμοι Λοβέρδου και Παπακωνσταντίνου του 2010, η δε μεταρρύθμιση του 2012 (ρήτρα μηδενικού ελλείμματος στις επικουρικές και τα εφάπαξ) να αναβληθεί μέχρι να υλοποιηθεί η νέα νομοθετική μεταρρύθμιση τον Οκτώβριο του 2015 (αναβολή τεσσάρων μηνών δηλαδή, για να μην πέσουν όλα μαζί τώρα). Αυτή είναι

η μόνη αλλαγή στην πρώτη παράγραφο της πρότασης της τρόικας. Ακόμη πρότείνει «το ΕΚΑΣ να καταργηθεί σταδιακά μέχρι το τέλος του 2019, αλλά χωρίς οποιαδήποτε άμεση δράση για το 20% των δικαιούχων». Η τρόικα πρότεινε επίσης σταδιακή κατάργηση έως τα τέλη Δεκεμβρίου 2019, αλλά άμεση εφαρμογή της κατάργησης για το ανώτερο 20% των δι-

καιούχων. Αυτή είναι και η μόνη διαφορά κυβέρνησης-τρόικας. Δηλαδή, να μην υπάρξει άμεση κατάργηση του ΕΚΑΣ για το 20% των δικαιούχων.

Τα άμεσα αντισφαλιστικά μέτρα γίνονται ακόμη πιο σκληρά από την πρόταση των 11 σελίδων που υπέβαλε ο Τσίπρας στις 22 Ιούνη. Ετσι προβλέπεται:

- Χτύπημα της πρόωρης συνταξιοδότησης έτσι που σταδιακά να προσαρμοστεί το όριο ηλικίας στα 67 έτη ή 62 με 40 χρόνια ασφάλισης μέχρι το 2022. **με άμεση εφαρμογή**.

- Επιβολή ποινής 10% ανά έτος για κάθε πρόωρα συνταξιοδοτούμενο, επιπλέον του 6% που ήδη ισχύει.

- Πάγωμα των μηνιαίων ορίων εγγυημένων ανταποδοτικών συντάξεων σε ονομαστικούς όρους μέχρι το 2021!

- Σε όσ

Κι ο Λαφαζάνης το βιολί του

Δευτέρα πρωί ο Λαφαζάνης θυμήθηκε να συναντηθεί με τον πρέσβη του Ιράν στην Αθήνα Μπενχάμ Μπεχρούζ για να συζητήσουν «τις τρέχουσες κρίσιμες εξελίξεις στις δύο χώρες». Ο Λαφαζάνης εξέφρασε την υποστήριξή του «στις προσπάθειες για την ταχύτερη δυνατή άρση των κυρώσεων σε βάρος του Ιράν», ενώ ο Μπεχρούζ «εκδήλωσε την αλληλεγγύη του στην Ελλάδα και τον ελληνικό λαό για την αντιμετώπιση των προβλημάτων τους στη δύσκολη παρούσα συγκυρία».

Όπως αναφέρεται στο δελτίο Τύπου, Λαφαζάνης και Μπεχρούζ «τόνισαν την εξαιρετική σημασία της ανάπτυξης των ελληνοϊρανικών σχέσεων, ιδιαίτερα σε μια συγκυρία που οι δύο λαοί δοκιμάζονται, δίδοντας έμφαση στην ανάπτυξη της ενεργειακής συνεργασίας ανάμεσα στις δύο χώρες» και «εξέτασαν συγκεκριμένους τρόπους και μορφές αποτελεσματικής ανάπτυξης των ενεργειακών σχέσεων ανάμεσα στις δύο χώρες, υπό το φως των συμπερασμάτων της πρόσφατης επίσκεψης του Υπουργού Εξωτερικών και του Αναπληρωτή Υπουργού Πετρελαίου του Ιράν στην Αθήνα και των συζητήσεων του τελευταίου με τον Παναγ. Λαφαζάνη».

Κάποιοι αφελείς είναι έτοιμοι να πιστέψουν πως οι κάνουλες του ιρανικού πετρελαίου είναι έτοιμες ν' ανοίξουν και να γεμίσουν τάνκερ με προορισμό την Ελλάδα και σε τιμές... «τρελάθηκε τ' αφεντικό και μοιράζει τζάμπα». Όσοι γνωρίζουν από παιχνίδια προπαγάνδας της αστικής πολιτικής αντιλαμβάνονται ότι ο Λαφαζάνης συνεχίζει το γνωστό παιχνίδι των «εναλλακτικών λύσεων», το οποίο παίζει εδώ και καιρό, με την ανοχή των αστικών ΜΜΕ που τον προσέχουν σαν τα μάτια τους. Μόνο που τούτες τις μέρες αυτή η ανοχή τελείωσε.

Ο Βούδας φώναξε «παρών»

Μάταια ήλπισαν οι δεξιοί βουλευτές που θέλουν να ξεφορτωθούν τον Σαμαρά, ότι ο Βούδας της Ραφήνας θα έμπαινε μπροστά να τραβήξει τον αντι-ΣΥΡΙΖΑ αγώνα. Πήραν θάρρος από τη σκληρή αντι-ΣΥΡΙΖΑ δήλωση που έκανε το πρωί του περασμένου Σαββάτου και έσπευσαν στο γραφείο του στη Βουλή προσπαθώντας να τον πείσουν να μιλήσει στην Ολομέλεια, διότι μόνον αυτός μπορεί να ηγηθεί του «ευρωπαϊκού μετώπου», καθώς ο Σαμαράς θεωρείται πολιτικά αναξιόπιστος. Πλην, όμως, ο Βούδας δεν τους άκουσε και παρέμεινε σιωπηλός, συμπληρώνοντας πεντέμισι χρόνια χωρίς να έχει πάρει ούτε μια φορά το λόγο στη Βουλή (πηγαίνει μόνο όταν πρόκειται να ψηφίσει και κάθεται στα ορεινά, έτοιμος να την κάνει αμέσως, γιατί τον περιμένουν κοψίδια και playstation).

Όμως η δήλωση που έκανε, το κοφτό και σκληρό περιεχόμενό της και ο εθνικός τόνος, που από την αρχή έδωσε, συνιστούν οπωσδήποτε ένα βήμα ενεργοποίησης του Καραμανλή, που εγγράφει υποθήκες για το μέλλον. Δηλώνει πολιτικά ενεργός και έτοιμος να αναλάβει πρωτοβουλίες, όταν αυτός το κρίνει σκόπιμο. Δηλαδή, όταν η πλειοψηφία του πολιτικού συστήματος τον αναζητήσει ως παράκλητο. Αν όμως δεν ξεκαθαρίσει το τοπίο και δε διαμορφωθούν τέτοιες συνθήκες, ο Καραμανλής δεν πρόκειται να εγκαταλείψει τη στάση Βούδα που ακολουθεί.

Ολόκληρη η δήλωση Καραμανλή: «*Τα πιο ζωτικά συμφέροντα του Έθνους επιβάλλουν την παραμονή της χώρας στην καρδιά της Ευρώπης. Οι υπαρκτές ατέλειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν αναιρούν επουδενί την αξία αυτού του στρατηγικού προσανατολισμού. Αφρονες επιλογές που ναρκοθετούν την αρχή αυτή εξωθούν τη χώρα σε περιπέτειες, με απρόβλεπτες και πιθανώς μη αναστρέψιμες συνέπειες*».

Και ο Σημίτης στο παιχνίδι

Ο Σημίτης δεν έχει παραμείνει σιωπηλός από το 2004 που παρέδωσε το δαχτυλίδι στον Γιωργάκη. Αν και εκτός Βουλής από το 2007, παρεμβαίνει συνεχώς με δηλώσεις, άρθρα και συνεντεύξεις. Γι' αυτό και η σκληρή δήλωσή του δεν εξέπληξε κανέναν. Παρενέβη ως «ευρωπαϊστής», ενώνοντας τη φωνή του με εκείνους που μίλησαν από την αρχή για δημοψήφισμα που αφορά την παραμονή στο ευρώ, μολονότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έθεσε τέτοιο ζήτημα: «*Η κυβέρνηση προχώρησε ένα βήμα προς την έξοδο από την Ευρωζώνη και το ευρώ, ένα βήμα προς μία άγνωστη κατεύθυνση, για την οποία ούτε γνώση ούτε προετοιμασία έχει. Το ερώτημα για το οποίο θέλει να διενεργήσει δημοψήφισμα είναι παραπλανητικό*».

Η κατάληξη της δήλωσής του είναι τυπική για έναν ευρώδουλο αστό πολιτικό, που δεν προσπάθησε ποτέ να κρύψει πως γι' αυτόν νόμος είναι ό,τι αποφασίζεται στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια και όχι ό,τι αποφασίζεται μέσα από τους θεσμούς του ελληνικού αστικού κράτους: «*Μαγικές λύσεις όμως δεν υπάρχουν. Λύσεις θα προκύψουν μόνο από συνεννόηση και συνεργασία με τις χώρες που συμμετέχουν στην Ευρωζώνη. Η κυβέρνηση έχει χρέος απέναντι στον ελληνικό λαό, που στην πλειοψηφία του θέλει ως νόμισμα το Ευρώ, να επιδιώξει εδώ και τώρα μια λύση. Διαφορετικά οι θυσίες θα είναι ακόμη μεγαλύτερες από εκείνες που θέλει να αποτρέψει. Μια καταστροφική ύφεση θα είναι αναπόφευκτη, θα διαρκέσει χρόνια και θα έχει τεράστιο κόστος για όλους*».

«**Ό**σοι πολίτες απορρίπτουν την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ΟΧΙ.

Όσοι πολίτες συμφωνούν με την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ΝΑΙ».

Αυτό είναι το περιεχόμενο του δημοψηφίσματος που καλείται σήμερα να εγκρίνει η Βουλή, ώστε να ψηφίσει ο ελληνικός λαός την Κυριακή 5 Ιούλη.

Ποια είναι η πρόταση των «τριών θεσμών», δηλαδή της τρόικας; Κανένας δεν τη γνωρίζει αυτή τη στιγμή. Γνωρίζουμε μόνο ό,τι κυκλοφόρησε από διαρροές και μάλιστα στα αγγλικά. Θα διανεμηθεί, προφανώς, στους βουλευτές, οπότε θα κυκλοφορήσει και θα την πληροφορηθεί και ο ελληνικός λαός.

Υπάρχει άνθρωπος του λαού που θα έλεγε «ναι» σε ένα νέο εφιαλτικό πακέτο αντιλαϊκών μνημονιακών μέτρων, εκτός από εκείνους που θα τρομοκρατηθούν από την προπαγάνδα της «ευρωπαϊκής» αντιπολίτευσης και των καναλιών; Τι νόημα έχει τότε αυτό το δημοψήφισμα, όταν μάλιστα γίνεται πεντέμιση μήνες μετά από εκλογές, τις οποίες κέρδισε ο ΣΥΡΙΖΑ, υποσχόμενος ότι θα καταργήσει τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους; **Δεν ήταν ο ίδιος ο Τσίπρας που διαβεβαίωνε πως δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει δημοψήφισμα, γιατί η κυβέρνηση έχει νωπή και σαφή λαϊκή εντολή;**

Το δημοψήφισμα αυτό γίνεται για να κληθεί η πλειοψηφία του ελληνικού λαού να πει **το αυτονόητο ΟΧΙ στην πρόταση της τρόικας, που θα μετατραπεί σε ΝΑΙ στην πρόταση της κυβέρνησης**.

Γιατί η κυβέρνηση δεν βάζει στο δημοψήφισμα και τη δική της πρόταση; Δεν ζητάμε κάτι τέτοιο (εμείς θεωρούμε ότι αυτού του τύπου τα δημοψηφίσματα δε δίνουν λύσεις), διατυπώνουμε όμως το ερώτημα για να φανεί η υποκρισία και η προστυχιά της. Για να φανεί ότι αυτό το δημοψήφισμα είναι **φάκα για τον ελληνικό λαό**.

Γιατί η κυβέρνηση δεν δημοσιοποίησε ποτέ τις προτάσεις της προς τους ιμπεριαλιστές δανειστές; Μόνο διαρροές υπάρχουν, κειμένων που είναι γραμμένα στα αγγλικά, χωρίς να ξέρουμε τι ισχύει κάθε φορά, τι φεύγει, τι μένει, τι καινούργιο μπαίνει.

Για να μείνουμε μόνο στην τελευταία φάση της διαπραγμάτευσης, η κυβέρνηση ξεκίνησε με ένα κείμενο 47 σελίδων. Σ' αυτό προσέθεσε ακολούθως άλλες 8 σελίδες. Αφού έγιναν μερικοί γύροι παζαρεμάτων με την τρόικα, τα συμπύκνωσε όλα σε ένα κείμενο 11 σελίδων, που προέβλεπε νέα μέτρα ύψους 8 δισ. ευρώ, από τα οποία περίπου τα 5 δισ. ευρώ ήταν ευθέως αντιλαϊκά.

Αυτό το κείμενο κατατέθηκε στην τρόικα το πρωί της Δευτέρας 22 Ιούνη και φέρει την υπογραφή του ίδιου του Τσίπρα. Είναι το κείμενο που χαρακτηρίστηκε την ίδια μέρα από το Eurogroup και από την έκτακτη σύνοδο κορυφής της ΕΕ ως «θετικό βήμα» και κρίστηκε «βάση για τη συνέχιση της διαπραγμάτευσης».

Την Τετάρτη 24 Ιούνη, η τρόικα έκανε

Δημοψήφισμα-παγίδα

Οχι σε όλα τα Μνημόνια, κυβέρνησης και τρόικας

φύλλο και φτερό την πρόταση της κυβέρνησης, σβήνοντας με κόκκινο χρώμα κάποια μέτρα (ιδιαίτερα τα λίγα μέτρα που επιβάρυναν τα κέρδη των καπιταλιστών) και προσθέτοντας άλλα. Η κυβέρνηση μπήκε σε διαπραγμάτευση και «προσαρμοσε» την πρότασή της δύο φορές (μία την Τετάρτη και μία την Πέμπτη) ώστε να πλησιάσει περισσότερο σ' αυτή της τρόικας, όπως είπε ο υπουργός Οικονομικών.

Ποιο είναι το ακριβές περιεχόμενο αυτής της προσαρμογής; Πώς διαμορφώθηκε τελικά η κυβερνητική πρόταση; Δεν το γνωρίζουμε ούτε αυτό. **Δεν γνωρίζουμε ποια ακριβώς είναι η τελική πρόταση της κυβέρνησης**. Γνωρίζουμε μόνο (από διαρροές και όχι από επίσημη πληροφόρηση, την οποία ποτέ η κυβέρνηση δεν έκανε στον ελληνικό λαό), πως **η πρόταση των 11 σελίδων της κυβέρνησης, αν γινόταν δεκτή από την τρόικα, θα εξαπέλυε έναν Αρμαγεδδώνα αντιλαϊκών μνημονιακών μέτρων ενάντια στον ελληνικό λαό** (παρουσίαση των βασικών σημείων της πρότασης της κυβέρνησης δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»).

Ο Τσίπρας ήλπιζε πως την Παρασκευή Μέρκελ και Ολάντ θα του έδιναν μια μικρή βοήθεια. Αυτοί τον κάλεσαν να δεχτεί τη «γενναϊόδωρη προσφορά» της τρόικας, όπως τη χαρακτήρισε η Μέρκελ. Ετσι,

Scripta manent...

Τα κείμενα που δημοσιεύουμε σ' αυτές τις δυο σελίδες έχουν σ' ένα βαθμό χάσει την επικαιρότητά τους, αφού στο μεταξύ έχουν μεσολαβήσει γεγονότα στα οποία δεν αναφέρονται. Εχουν όμως ξεχωριστή σημασία, γι' αυτό και τα αναδημοσιεύουμε. Είναι οι πρώτες τοποθετήσεις της «Κόντρας» για το δημοψήφισμα που αποφάσισε η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων.

Το πρώτο κείμενο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr) το Σάββατο 27 Ιούνη, λίγες ώρες μετά το μεταμεσονύχτιο διάγγελμα με το οποίο ο Τσίπρας ανακοίνωσε το δημοψήφισμα και πριν ακόμη αρχίσει η συνεδρίαση της Βουλής. Ήταν η δική μας καθαρή τοποθέτηση για τον κάλπικο χαρακτήρα του δημοψηφίσματος που καλούσε τον ελληνικό λαό να αποφασίσει μεταξύ Μνημονίου και... Μνημονίου.

Το δεύτερο κείμενο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα μας τη Δευτέρα 29 Ιούνη, στο πλαίσιο όχι μόνο του καθηκοντος για ενημέρωση, που έχουμε, αλλά και της προσπάθειας να συγκροτηθεί ένα αριστερό μέτωπο της ΑΠΟΧΗΣ, δεδομένου ότι δυνάμεις της λεγόμενης ριζοσπαστικής Αριστεράς (αλλά και της αναρχίας) είχαν ήδη μετατραπεί σε αριστερούς μαϊντανούς, σε πρωτομάχους του «ΟΧΙ», σε ουρά στα βρόμικα σχέδια του ΣΥΡΙΖΑ.

Τα γραπτά μένουν κι αυτά τα κείμενα αποτελούν την απόδειξη της δικής μας συνέπειας. Το τονίζουμε, χωρίς ίχνος αυταρέσκειας, γιατί θα γεμίσει πάλι ο τόπος από... «μωράς παρθένους».

φτάσαμε στο τελευταίο διαπραγματευτικό τρικ της «παιδικής χαράς» του Μαξίμου, το συμβουλευτικό δημοψήφισμα με το ψευτοδίλημμα «ΟΧΙ στο Μνημόνιο της τρόικας – ΝΑΙ στο Μνημόνιο της κυβέρνησης».

Οι ιμπεριαλιστές για μια ακόμη φορά δείχνουν το γκανγκστερικό τους χαρακτήρα. Αδίστακτοι, κυνικοί, αλαζόνες, οικοδομούν το νεο-αποικιακό τους σύστημα. Όσο περισσότερες υποχωρήσεις κάνουν οι κυβερνήσεις των εξαρτημένων χωρών, τόσο πιο αδίστακτοι γίνονται οι ιμπεριαλιστές. Αυτό βλέπουμε από τις αρχές Φλεβάρη, όταν άρχισε τις διαπραγματεύσεις η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Η συμφωνία της 20ής Φλεβάρη ήταν η πρώτη αποτύπωση της ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου αποδέχτηκε το σύνολο του χρέους προς τους ιμπεριαλιστές και δεσμεύτηκε για την αποπληρωμή του, αποδέχτηκε την παράταση του δεύτερου Μνημονίου και δεσμεύτηκε για την επιτυχή ολοκλήρωση της τρέχουσας αξιολόγησης από την τρόικα και άνοιξε το δρόμο για ένα νέο δάνειο (που θα συνοδεύεται, φυσικά, από νέο Μνημόνιο).

Οι «ευρωπαϊστές» (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι και σία), μαζί με το σύνολο των αστικών ΜΜΕ, βγήκαν στα κεραμίδια, καταγγέλλοντας τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ότι πάει να βγάλει τη χώρα από το ευρώ. Ζητούν την άμεση υποταγή στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών. Κάνουν κι αυτοί το πολιτικό τους παιχνίδι, για να μην αφήσουν την πολιτική πρωτοβουλία στην κυβέρνηση. Θέτουν τα δικά τους ψευτοδιλήμματα, δίπλα στα ψευτοδιλήμματα της κυβέρνησης.

Τι καλείται ο ελληνικός λαός να ψηφίσει την Κυριακή 5 Ιούλη; Να καταψηφίσει το Μνημόνιο της τρόικας και να υπερψηφίσει (σιωπηλά) το Μνημόνιο της κυβέρνησης, για να το διαπραγματευθεί αυτή στη συνέχεια με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, επικαλούμενη ως διαπραγματευτικό «χαρτί» και την ψήφο του ελληνικού λαού. Ο υπουργός Επικρατείας Α. Φλαμπουράρης (και εμπνευστής του δημοψηφίσματος, όπως φαίνεται), το είπε καθαρά προσερχόμενος στη Βουλή: «*Αν βάλουν τη δική μας πρόταση, ευχαριστούμε πολύ, θα ψηφίσουμε όλοι τη δική μας!*»

Το «ΟΧΙ» σ' αυτό το δημοψήφισμα δε θα είναι μόνο «ΟΧΙ» στο Μνημόνιο της τρόικας. Θα είναι και «ΝΑΙ» στο Μνημόνιο της κυβέρνησης, θα είναι «ΝΑΙ» στον Αρμαγεδδώνα των νέων αντιλαϊκών μέτρων (στην τεράστια ληστεία μέσω ΦΠΑ, στη μονιμοποίηση των κάθε είδους χαρατσιών, στα νέα αντιασφαλιστικά μέτρα και στην προετοιμασία μιας νέας ριζικής αντιασφαλιστικής ανατροπής, η οποία περιγράφεται με σαφήνεια στην πρόταση της κυβέρνησης).

Γι' αυτό και η απάντηση πρέπει να είναι μία:

◆ **Οχι στα ψευτοδιλήμματα – όχι στο δημοψήφισμα-παγίδα.**

◆ **Οχι σε όλα τα Μνημόνια, κυβέρνησης και τρόικας.**

◆ **Αγώνας για τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα.**

Λευκή επιταγή για το δικό της Μνημόνιο ζητά η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου

ΑΠΟΧΗ από το κάλπικο δημοψήφισμα

«Το Δημοψήφισμα προτείνεται από το Υπουργικό Συμβούλιο προκειμένου ο ελληνικός λαός, αφού ενημερωθεί αναλυτικά για την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων που διαρκούν από την 20/02/2015 έως σήμερα εντατικά σε όλα τα θεσμικά επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης, να πάρει θέση για το περιεχόμενο της πρότασης των ως άνω τριών θεσμών και να εξουσιοδοτήσει την Κυβέρνησή του στους περαιτέρω χειρισμούς της κρίσιμης εθνικής υπόθεσης. Κατά συνέπεια, το Δημοψήφισμα εντάσσεται στην διαδικασία της διαπραγμάτευσης για τη σύναψη της συμφωνίας και ο λαός καλείται από την Κυβέρνηση να έχει τον πρώτο λόγο για τη συμφωνία αυτή».

Αυτό αναφέρει η δεύτερη παράγραφος της απόφασης της Βουλής για το δημοψήφισμα της επόμενης Κυριακής, όπως δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ (62Α/28.6.2015), με την υπογραφή της προέδρου της Βουλής.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου δε ζητά απλώς καταψήφισμα του Μνημονίου της τρώικας. **Ζητά λευκή επιταγή για να προωθήσει το δικό της Μνημόνιο.**

Μετά απ' αυτή την αποκάλυψη, οι αφελείς (ή κουτοπόνηροι), που καλούν την εργατική τάξη να ψηφίσει «ΟΧΙ», προσθέτοντας διάφορες αντι-ΕΕ, αντιιμπεριαλιστικές, αντικαπιταλιστικές σάλτσες, λέγοντας πως το «ΟΧΙ» δεν σημαίνει ταυτόχρονα «ΝΑΙ» στο Μνημόνιο της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, έχουν δύο επιλογές:

◆ 'Η να ανασκευάσουν τη θέση τους, καλώντας το λαό να απόσχει απ' αυτό το κάλπικο δημοψήφισμα

◆ 'Η ν' αφήσουν τις σάλτσες και να πουν ανοιχτά ότι καλούν τον ελληνικό λαό να συμπαραταχθεί με τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, εξουσιοδοτώντας την εν λευκώ να ολοκληρώσει τη διαπραγμάτευση με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, βάσει του Μνημονίου που αυτή έχει προτείνει.

Η απόφαση της Βουλής για το δημοψήφισμα, που πάρθηκε με τις ψήφους των δύο κυβερνητικών κομμάτων και της νεοναζιστικής Χρυσής Αυγής, αποτελεί μνημείο υποκρισίας, πολιτικού αμοραλισμού και αυταρχισμού.

Το δημοψήφισμα γίνεται, λένε, για να ενημερωθεί αναλυτικά ο ελληνικός λαός για την εξέλιξη των διαπραγματεύ-

σεων που διαρκούν από τις 20 Φλεβάρη. Για ποια ενημέρωση έχουν το θράσος να μιλούν, όταν η κυβέρνηση δεν έχει δώσει επίσημα στη δημοσιότητα τις δικές της προτάσεις; Μόλις σήμερα είδαμε στην κομματική εφημερίδα του ΣΥΡΙΖΑ να δημοσιεύεται ανεπίσημα η πρόταση που κατέθεσε στην τρώικα η συγκυβέρνηση, με την υπογραφή του Τσίπρα, στις 22 Ιούνη.

Πρόκειται για μια εφιαλτική πρόταση, για ένα μνημόνιο-γέφυρα (μέχρι να υπογραφεί το τρίτο Μνημόνιο), με τα περιβόητα μέτρα των 8 δισ. (αναλυτικά για το περιεχόμενο αυτών των μέτρων γράφουμε στο φύλλο της «Κόντρας» που κυκλοφορεί).

Ομως, αυτή η εφιαλτική μνημονιακή πρόταση της συγκυβέρνησης έχει γίνει εφιαλτικότερη, διότι υπέστη συνεχείς προσαρμογές την Τετάρτη 24 και την Πέμπτη 25 Ιούνη. Αυτό δεν το λέμε εμείς, αλλά δηλώθηκε επίσημα από τον υπουργό Οικονομικών της συγκυβέρνησης, μετά την ολοκλήρωση του Eurogroup της Πέμπτης 25 Ιούνη: «Το Eurogroup είχε δύο κείμενα, των θεσμών και το ελληνικό, το οποίο ήταν προσαρμογή της τελευταίας εκδοχής των θεσμών που πήραμε αργά χθες το βράδυ. Εγινε συζήτηση και για τα δύο κείμενα (...) Οπότε συμφωνήσαμε ότι η συζήτηση θα συνεχιστεί σήμερα και αύριο με στόχο τη σύγκλιση τόσο μεταξύ των κειμένων όσο και γενικότερα στο Eurogroup».

Για ποια ενημέρωση του ελληνικού λαού μιλούν οι πολιτικοί απατεώνες της συγκυβέρνησης, όταν οι ίδιοι τον κρατούν στο σκοτάδι εδώ και τέσσερις μήνες και δεν αποκαλύπτουν ούτε και τώρα το τελικό κείμενο του δικού τους Μνημονίου;

Από που αντλούν το θράσος να λένε ότι ο λαός θα έχει τον πρώτο λόγο, όταν με απίστευτο αυταρχισμό του ζητούν να ψηφίσει «ΟΧΙ», ερμηνεύοντας αυτό το «όχι» ως εξουσιοδότηση στους ίδιους να προωθήσουν το δικό τους Μνημόνιο, το οποίο ο λαός δεν γνωρίζει;

Στο δημοψήφισμα δεν αντιπαρατίθενται το Μνημόνιο με το αντι-Μνημόνιο. Στο δημοψήφισμα ο ελληνικός λαός καλείται είτε να υπερψηφίσει το Μνημόνιο της τρώικας, όπως τον καλούν η ΝΔ, το Ποτάμι, το ΠΑΣΟΚ, η ΔΗΜΑΡ και ο εσμός των ξενόδουλων αστικών ΜΜΕ, είτε να υπερψηφίσει το Μνημόνιο της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, που

επί της ουσίας δε διαφέρει απ' αυτό της τρώικας (ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα).

Αρκεί να αναφέρουμε μια μόνο πτυχή του Μνημονίου της συγκυβέρνησης, που **συμφωνεί απόλυτα** με το Μνημόνιο της τρώικας: το Ασφαλιστικό.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου

◆ Αποδέχεται τους αντιασφαλιστικούς νόμους της περιόδου 2010-2012!

◆ Δεσμεύεται να τους συμπληρώσει, μετατρέποντας το ασφαλιστικό σύστημα σε πλήρως κεφαλαιοποιητικό!

◆ Τα πρώτα μέτρα του Μνημονίου ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα είναι η μείωση συντάξεων (με το κόλπο της αύξησης των εισφορών) και η κατάργηση της πρόωρης.

◆ Αυτά τα αντιασφαλιστικά μέτρα θα είναι χάδι μπροστά σ' αυτά που θα ακολουθήσουν!

Ιδού η απόδειξη, όπως ακριβώς γράφεται στο κείμενο της κυβερνητικής πρότασης:

«Οι συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις του 2010 και του 2012 βελτίωσαν εν μέρει τη σταθερότητα του συνολικού συνταξιοδοτικού συστήματος, το οποίο προηγουμένως ήταν αποσπασματικό και **δαπανηρό** και μετέφερε βάρη αστάθειας στις μελλοντικές γενιές. Ομως παραπέρα, απαιτούνται **πολύ περισσότερα φιλόδοξα και θαρραλέα βήματα** για να συμπληρωθούν αυτές οι μεταρρυθμίσεις και να αντιμετωπιστούν οι στρεβλώσεις του συστήματος, που προκλήθηκαν από μια οικονομική κρίση όπου οι εισφορές μειώθηκαν λόγω της υψηλής ανεργίας, ενώ δημιουργήθηκαν πιέσεις στις δαπάνες καθώς πολλοί πολίτες επέλεξαν να συνταξιοδοτηθούν πρόωρα. Για ν' αντιμετωπίσουν αυτά τα ζητήματα, οι αρχές δεσμεύονται να προωθήσουν μεταρρυθμίσεις σε δυο φάσεις.

»Για να συμπληρωθεί το πακέτο, οι αρχές θα περάσουν στη δεύτερη φάση περαιτέρω νομοθετικές μεταρρυθμίσεις με στόχο **να εγκαθιδρύσουν τον Οκτώβρη του 2015 έναν στενότερο δεσμό μεταξύ των εισφορών και των παροχών** στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης και της ενοποίησης των ξεχωριστών ταμείων. Στο σχεδιασμό αυτών των μεταρρυθμίσεων, η κυβέρνηση θα εξασφαλίσει ότι το βάρος της προσαρμογής θα είναι δίκαιο ώστε να εξασφαλίσει ότι θα προστατευθούν τα πιο ευπαθή νοικοκυριά, ενώ θα αποφευχθούν αδικαιολόγητα βάρη στις μελλοντικές γενιές και ότι

θα υπάρχει ένας καθαρός δεσμός ανάμεσα στις εισφορές και τις παροχές, έτσι που να **ενηθαρρύνεται η δηλωμένη εργασία και μακρύτεροι εργασιακοί βίοι**. Γι' αυτό το σκοπό, οι αρχές σχεδιάζοντας με βάση μια αναλογιστική μελέτη και σε συνεργασία με την Ομάδα Εργασίας Γήρανσης της ΕΕ, θα νομοθετήσουν: (i) ειδικά σχέδια και παραμετρικές βελτιώσεις για να εγκαθιδρύσουν ένα στενό δεσμό ανάμεσα στις εισφορές και τις παροχές, (ii) επέκταση και εκσυγχρονισμό της βάσης εισφορών και παροχών για όλους τους αυτοαπασχολούμενους... (iii) αναθεώρηση και εκλογίκευση όλων των διαφορετικών συστημάτων βασικών, εγγυημένων εισφορών... Αυτά θα γίνουν μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και **με πλήρη συμφωνία των θεσμών**».

Οποιοι πάνε στις κάλπες-παγίδα και ψηφίσουν «ΟΧΙ» να έχουν υπόψη τους ότι **εξουσιοδοτούν τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου να συμφωνήσει με την τρώικα πάνω στο σχέδιο αυτής της αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης**.

Και όχι μόνο. Θα εξουσιοδοτήσουν τη συγκυβέρνηση να τους βάλει το 2015 και το 2016 επιπλέον ΦΠΑ 2,04 δισ. ευρώ. Να μειώσει κατά 1%-2% τις κύριες και κατά 5%-6% τις επικουρικές συντάξεις και να καταργήσει την πρόωρη συνταξιοδότηση. Να τους βάλει (αμετάβλητο) το χαράτσι του ΕΝΦΙΑ το 2015 και το 2016 (και βλέπουμε για τα επόμενα χρόνια). Να μετατρέψει σε μόνιμο χαράτσι την «έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης». Να πετάξει στα σκουπίδια όλα όσα έταζε προεκλογικά.

Οποιος δε θέλει να διαλέξει ανάμεσα στο Μνημόνιο της τρώικας και στο Μνημόνιο της συγκυβέρνησης, που στα βασικά σημεία τους ταυτίζονται, όποιος δε θέλει το επόμενο Μνημόνιο να υπογραφεί και με τη δική του εξουσιοδότηση, δεν έχει άλλη επιλογή εκτός από την ΑΠΟΧΗ από το κάλπικο δημοψήφισμα.

- **Οχι στους εκβιασμούς των ιμπεριαλιστών γκάνγκστερ.**

- **Οχι λευκή επιταγή στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου.**

- **Οχι σε όλα τα Μνημόνια, τρώικας και συγκυβέρνησης.**

- **Αγώνας για τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα.**

- **Αποχή από το κάλπικο δημοψήφισμα.**

Κάνουμε και κάνα διορισμό για να περνάει η ώρα

Όταν άρχισαν οι πρώτες αποκαλύψεις για το ρόλο που παίζει ο σύντροφος της Δούρου στην περιφέρεια Αττικής, η Δούρου ανακοίνωσε ότι είναι συντονιστής της παράταξης. Και ως τέτοιος έπρεπε να έχει γραφείο απέναντι από αυτό της περιφερειάρχη και να ελέγχει τα πάντα! Δηλαδή, ένας εξωθεσμικός παράγοντας έπαιζε θεσμικό ρόλο, λύνοντας και δένοντας στη μεγαλύτερη (και με τεράστιο προϋπολογισμό) Περιφέρεια της χώρας.

Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κυβέρνηση και οι δεξιοί άρχισαν να κυκλοφορούν λίστες με συγγενικά πρόσωπα υπουργών και βουλευτών που διορίζονταν σε διάφορες κρατικές θέσεις, η Δούρου απάντησε με ανάρτηση στο facebook σε όσα την αφορούσαν. Αυτή η ανάρτηση έκλινε με το εξής υστερόγραφο για το σύντροφό της: «Ο Γιάννης Μπενίσης ως ενεργός πολίτης τα τελευταία 40 χρόνια έχει κληθεί πολλές φορές να συμμετέχει από δημόσια θέση και έχει αρνηθεί. Αφού τον θέλουν τόσο πολλοί ίσως πρέπει να το θανασκεφτεί...». Αυτά, στα τέλη του Απριλίου.

Η τελευταία πρόταση δεν γράφτηκε τυχαία. Ήταν η προετοιμασία για τη μεταπήδηση του πριγκιπικού συζύγου σε ένα καλό κρατικό πόστο. Για αρκετό καιρό κυκλοφορούσε η φήμη ότι ο «ενεργός πολίτης» Μπενίσης, που επί 40 χρόνια αρνιόταν τις δημόσιες θέσεις (ποιες του προτάθηκαν, άραγε;) θα τοποθετηθεί επικεφαλής της ΕΥΔΑΠ. Κυκλοφορούσαν φήμες ότι το διορισμό του δεν ήθελαν οι άνθρωποι του Μαξίμου, που θεωρούν τη Δούρου φιλόδοξη και έτοιμη να χτυπήσει πίσωπλάτα τον Τσίπρα μόλις της δοθεί η ευκαιρία. Τελικά, ο διορισμός του Μπενίση ως διευθύνοντος συμβούλου της ΕΥΔΑΠ μαθεύτηκε όχι από κυβερνητική ανακοίνωση, αλλά από σπόντα. Το βράδυ της 26ης Ιούνη αναρτήθηκε στη λεγόμενη «κοινοβουλευτική διαφάνεια» πρόσκληση της προέδρου της Βουλής προς τον Μπενίση να εμφανιστεί την Τρίτη 30 Ιούνη, στις 5 το απόγευμα, στην Επιτροπή ΔΕΚΟ της Βουλής για να περάσει από ακρόαση και στη συνέχεια η Επιτροπή να διατυπώσει γνώμη για το διορισμό του.

Οι ημερομηνίες και της ανακοίνωσης και της ακρόασης δεν είναι τυχαίες. Σε μια στιγμή που η χώρα βρίσκεται σε αναστάτωση, έκριναν ότι ο διορισμός του συντρόφου της Δούρου θα περνούσε στο ντούκου και χωρίς μεγάλη φασαρία.

Δήμαρχος συριζαίος και... μάλαμα

Ο δήμαρχος Αιγάλεω Δ. Μπίμπας, συριζαίος με μακρά θητεία στο κυβερνών κόμμα, φροντίζει να αποδεικνύει έμπρακτα πως η νέα διαχειριστική ομάδα δε διαφέρει επί της ουσίας από τις προηγούμενες. Από τα κατορθώματά του ξεχωρίζουμε το τελευταίο: υπέβαλε έφεση σε δικαστική απόφαση που δικαίωσε εργαζόμενη που απασχολήθηκε στο Δήμο με stage, διατάσσοντας τη μετατροπή της σύμβασής της σε σύμβαση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου.

Η δικαστική απόφαση επιβεβαίωσε (αποσπασματικά, δυστυχώς) κάτι που γνωρίζουν οι πάντες: ότι τα κακόφημα προγράμματα stage, που έκαναν θραύση την περίοδο της διακυβέρνησης Καραμανλή, ουσιαστικά αποτελούσαν εργασιακές σχέσεις κάλυψης πάγιων και διαρκών αναγκών διάφορων φορέων του Δημοσίου, που αντί να τις καλύψουν με μόνιμο προσωπικό, τις κάλυπταν με εργαζόμενους κακοπληρωμένους και ανασφάλιστους.

Αυτά έλεγε τότε και ο ΣΥΡΙΖΑ. Καλούσε κι αυτός τις κυβερνήσεις να σταματήσουν τα κακόφημα stage και να προσλάβουν τους εργαζόμενους κανονικά. Άλλο όμως να είσαι αντιπολίτευση και άλλο να είσαι κυβέρνηση. Ετσι, μόλις πήρε το δήμο Αιγάλεω, ο ΣΥΡΙΖΑ έβγαλε το πραγματικό του πρόσωπο και ο δήμαρχος ασκεί έφεση στη δικαστική απόφαση που δικαίωσε την εργαζόμενη, αδιαφορώντας για τις καταγγελίες του Συλλόγου Εργαζόμενων, που απέσπασε τη στήριξη και της ΠΟΕ ΟΤΑ.

Νομοσχέδιο ιδιωτικοποίησης του Ιππόδromου

Την περασμένη Τρίτη, τη στιγμή που είχε φουντώσει το παζάρι για την επανέναρχη της διαπραγμάτευσης και την υπογραφή συμφωνίας την τελευταία στιγμή, η Νάντια Βαλαβάνη κατέθεσε στη Βουλή το σχέδιο νόμου «Κύρωση της Σύμβασης Παραχώρησης του αποκλειστικού δικαιώματος διοργάνωσης και διεξαγωγής αμοιβαίου στοιχήματος επί ιπποδρομιών στην Ελλάδα για περίοδο είκοσι ετών και άλλες διατάξεις». Είναι μια από τις ιδιωτικοποιήσεις που είχαν συμφωνηθεί μεταξύ κυβέρνησης και τρώικας και αναφερόταν σε όλα τα μνημονιακά σχέδια. Η κατάθεση για κύρωση της σχετικής σύμβασης έγινε προφανώς για συμβολικούς λόγους. Επρεπε η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου να δείξει έμπρακτα την καλή της θέληση, αυτή η ιδιωτικοποίηση ήταν «ώριμη», αυτή κατατέθηκε. Και βέβαια, η κα Βαλαβάνη δεν έχει ενδοιασμούς, γιατί έχει εδώ και καιρό πηδήξει το χαντάκι.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

«Εκείνο για το οποίο η δική μας γενιά θα μετανιώσει μια μέρα πικρά, δεν θα είναι τόσο η σκληρότητα και η αδικία των κακών, όσο η απaráδεκτη σιωπή των καλών» (Martin Luther King).

Στα πολιτικά αλλά και κοσμικά γεγονότα αυτής της εβδομάδας συγκαταλέγονται ασφαλώς και τα γενέθλια του εκλεκτού Προέδρου της Δημοκρατίας του ΣΥΡΙΖΑ Προκόπη Παυλόπουλου, που την προσεχή Παρασκευή κλείνει τα 65 χρόνια του. Και που υπό άλλες συνθήκες θα έπαιρνε σβάρνα τα κανάλια, προσπαθώντας να πείσει για την αναγκαιότητα της Ευρώπης και του «ναι»...

Ηταν 28 Ιουνίου του 1977 όταν η ελληνική βουλή με πρωθυπουργό τον εθνάρχη (ένας ήταν ο εθνάρχης, όπως ένα ήταν και το κόμμα πριν περιπέσει σε κόμμα) επικύρωσε τη συμφωνία ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ (193 ψήφοι υπέρ και απουσία ΠαΣοΚ και ΚΚΕ). Με οράματα για... «χρυσά κουτάλια», διαφημίσεις, καμπάνιες, ταινίες και όλα εκείνα τα αλήστου μνήμης για όσους είχαν την τύχη (τι τύχη κι αυτή!) να τα ζήσουν. Δεκαεννιά χρόνια αργότερα, ο Κορακοχωριανός Κώστας Σημίτης εκστόμιζε μέσα στη βουλή το «ευχαριστούμε τους Αμερικανούς». Από ένα καπρίσιο της μοίρας, έπρεπε να περάσουν άλλα δεκαεννιά χρόνια για να αμφισβητηθεί η τότε ΕΟΚ και να ακουστεί στη βουλή το «δεν θα ρωτήσουμε τον κ. Schauble». Θεατρικά η χώρα στέκει πολύ ψηλά κι ας λένε ό,τι θέλουν οι άμουσες Κασσάνδρες...

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι την ημέρα (5 Ιουλίου) που επέλεξε ο Αλέξης Τσίπρας να κάνει το πρώτο δημοψήφισμα στην Ελλάδα μετά από 41 ολόκληρα χρόνια, το 1797 οι Γάλλοι έκαιγαν στη Ζάκυνθο το περίφημο «Libro d' oro», το μητρώο των ευγενών. Εννιά χρόνια μετά τη γαλλική επανάσταση. Είναι και η ημέρα ανεξαρτησίας της... φίλης Βενεζουέλα (1811)...

Μνημόνιο και με το ναι, μνημόνιο με το όχι!

Φταίει που κάθομαι άπραγος σαν μπιμπελό στην κόχη;

«Ο ολοκληρωτισμός που ακολουθεί τις συστημικές κρίσεις, έρχεται και νικά μόνο ενώ απουσιάζουν τα επαναστατικά κινήματα που θα τον πολεμήσουν. Και τα επαναστατικά κινήματα δεν μπορούμε να περιμένουμε την κοινωνία να τα δημιουργήσει. Αν δεν τα συγκροτήσουν οι επαναστάτες δεν θα το κάνουν κανείς» (Νίκος Μαζιώτης).

Θα λυπήσουμε τους ξιपाσμένους, ξενομανείς, ξενόδουλους και πολλά άλλα «ξε» συναδέλφους των αστικών, πλαστικών, ελαστικών, υπεραστικών και άλλων μέσων εξημέρωσης, αλλά είναι καιρός να πληροφορηθούμε κάτι: αυτά τα τραπεζικά κουτιά που κάνουν οικονομικές συναλλαγές, λέγονται Αυτόματα Ταμειολογιστικές Μηχανές. Συνεπώς τα αρχικά τους είναι «άλφα-ταυ-μι» ή έστω «α-τι-μι» και όχι έι-τι-εμ, όπως τα λένε βαρβαριστί. Το ξαναγράψαμε: Μη νομίζουν οι βι-άι-πι της εξημέρωσης ότι όλοι έχουν το μορφωτικό επίπεδο των εμ-έι-τι...

Ξενόδοϋλε, ξενομανή, Νενέκο ξιπασμένε

τι κι αν αυτά τα αρχικά ταιριάζουν με τα ξένα;

Τι «έι-τι-εμ» μου τσαμπουνάς; Είσαι αμερικανάκι;

Μη γλείφεις απροκάλυπτα εκεί που δήθεν has εις.

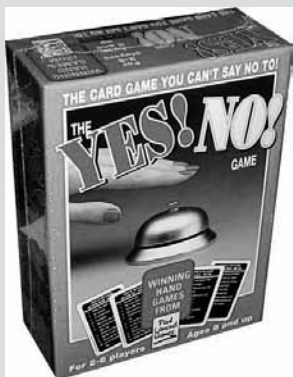
Μπας κι είσαι Νταϊσελμπλουμικός, Σοϊμπλιστής, Ρενίστας;

Μην έγινες Γιουνκεριστής, Λαγκαρντικός; Τι τρέχει;

Το αλιεύσαμε στο διαδίκτυο: Στη σελίδα 13 της επίσημης μετάφρασης του κειμένου πρότασης μνημονίου των «θεσμών» αναφέρεται και το μέτρο «Αύξηση του συντελεστή φορολογίας χωρητικότητας (tonnage tax) και σταδιακή κατάργηση της ειδικής φορολογικής μεταχείρισης για τον κλάδο της ναυτιλίας». Με λίγα λόγια, ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ σκόπευαν να βάλουν χέρι και στο αφορολόγητο των εφοπλιστών, των κύριων χρηματοδοτών της Χρυσής Αυγής. Οπότε γίνεται πλέον κατανοητή και η πολιτική επιλογή των υπηρετών τους να πουν όχι στο μνημόνιο των «θεσμών»...

«Οι ρίζες της βίας και του πολέμου δεν βρίσκονται μόνο σε οικονομικούς λόγους. Βρίσκονται πρώτα απ' όλα σ' ένα σύστημα εκπαίδευσης που διδάσκει τον ανταγωνισμό, που αγνοεί την αγάπη και παράγει τελικά αδύναμα και υπανάπτυκτα άτομα, χωρίς ηθική αντίσταση, έτοιμα για την αγορά του πολέμου ή για οποιαδήποτε άλλη ανταγωνιστική αρένα. Ενάντια σ' αυτή την αναχρονιστική εκπαίδευση πρέπει τώρα να αγωνιστούμε όλοι. Πριν μας σαρώσουν οριστικά η βία και ο πόλεμος» (Maria Montessori).

Κοκκινοσκουφίτσα

Χωρίς εκπαιδευτική άδεια ο Ν. Ρωμανός Εξακολουθεί να κρύβεται ο υπουργός

Καμιά εξέλιξη δεν υπάρχει στο θέμα της εκπαιδευτικής άδειας του Νίκου Ρωμανού, ο οποίος κοντεύει να χάσει (αν δεν την έχει ήδη χάσει) την εξεταστική περίοδο του Ιούνη. Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος, που στις 3 Ιούνη δήλωνε ότι «σε κάθε περίπτωση θα παρακολουθεί την εξέλιξη του όλου θέματος ώστε να προβεί σε οποιοδήποτε θεσμικό βήμα (ακόμα και νομοθετικά) κριθεί απαραίτητο, ώστε να διασφαλίζεται στην εκπαίδευση», δεν επανήλθε στο θέμα. Βλέποντας ότι δεν έχει καμιά ιδιαίτερη

πίεση από οποιαδήποτε κατεύθυνση (ούτε καν από τον αστικό Τύπο, που εξακολουθεί να του κάνει πλάτες), πέταξε το θέμα στο τελευταίο συρτάρι του γραφείου του και περιμένει να φτιάξει το σχέδιο κοινής υπουργικής απόφασης η ομάδα εργασίας που με καθυστέρηση τεσσάρων μηνών δημιούργησε και μετά, σιγά-σιγά και χωρίς καμιά βιάση, ν' αρχίσουν να συλλέγονται οι υπογραφές των υπουργών κάτω από την ΚΥΑ. Στο μεταξύ, θα έχει μπει για τα καλά το καλοκαίρι, η επόμενη εξεταστική περίοδος είναι το Σεπτέμβριο, οπότε δε θα τίθεται εξ αντικειμένου ζήτημα εκπαιδευτικής

άδειας. Ασε που κανένας δεν ξέρει αν θα υπάρχει η σημερινή συγκυβέρνηση και αν ο Παρασκευόπουλος θα είναι υπουργός.

Ακόμη και σ' αυτό το ζήτημα, ο ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε ότι είναι ένα κόμμα της πολιτικής απατεωνιάς, για το οποίο τα πολιτικά δικαιώματα ήταν απλά ένα ωραίο προεκλογικό φρούτο, ικανό να τον κρατάει μέσα στα (έτσι κι αλλιώς μειοψηφικά) κινήματα που δραστηριοποιούνται σ' αυτόν τον τομέα και να του προσφέρει το λούστρο του αριστερού ριζοσπαστικού κόμματος με τη μεγάλη κοινωνική ευαισθησία.

Αξιοκρατική... ευνοιοκρατία

Ηταν γνωστό εδώ και καιρό πως στις 30 Ιούνη θα συνταξιοδούνταν και οι τρεις πρόεδροι των ανώτατων δικαστηρίων (Αρείος Πάγος, Συμβούλιο της Επικρατείας, Ελεγκτικό Συνέδριο). Η κυβέρνηση είχε όλη την άνεση να κάνει τις επιλογές της, χωρίς να περιμένει την τελευταία στιγμή. Αλλά κι αν έφτανε η 30ή Ιούνη χωρίς να έχουν οριστεί αντικαταστάτες, δε θα υπήρχε πρόβλημα, καθώς βάσει του νόμου προεδρεύει ο αρχαιότερος αντιπρόεδρος.

Φαφνικά, όμως, τις πρώτες μεταμεσονύχτιες ώρες της περασμένης Κυριακής, την ώρα που το υπουργικό συμβούλιο συνεδρίαζε για τα κρίσιμα ζητήματα του κλεισίματος των τραπεζών, βρήκε χρόνο να κάνει ομόφωνα δεκτή την εισήγηση του υπουργού Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλου και να διορίσει πρόεδρο του Αρείου Πάγου την αντιπρόεδρο Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, πηδώντας τρεις αρχαιότερους αντιπρόεδρους και σπάζοντας μια παράδοση που είχε δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια, όταν τηρούσαν η επετηρίδα και ως πρόεδρος διοριζόταν ο αρχαιότερος αντιπρόεδρος.

Καταπώς το συνηθίζει, ο εξουσιολάγνος υπουργός Ν. Παρασκευόπουλος εξέδωσε μια ψυχρή ανακοίνωση για ν' απαντήσει στους δεξιούς που έβαλαν τον πρώην υπουργό Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου να βγει στα κάγκελα και να καταγγείλει ότι «προφανώς, η επιστολή της κυρίας Θάνου προς τον κ. Γιούνκερ πριν από μερικούς μήνες αποτέλεσε επαρκές ουσιαστικό προσόν για την επιλογή της στη θέση του προέδρου του ΑΠ. Προσόν ικανό να παρακάμψει στην επετηρίδα τρεις αξίους αρχαιότερους συναδέλφους της, αλλά και επαρκές αφού εδώ και ένα έτος πλήρως ευθυγραμμίστηκε με τις επιλογές της κυβέρνησης» (αλήθεια, είναι ένα έτος στην κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ;).

«Η απόφαση του υπουργι-

κού συμβουλίου για την επιλογή προέδρου του ΑΠ δεν ήταν εσπευσμένη. Ίσα ίσα, έλαβε χώρα λίγο πριν από τη λήξη της θητείας του προηγούμενου προέδρου (30 Ιουνίου)» απάντησε ο Παρασκευόπουλος. Και συμπλήρωσε: «Ως προς τις υπαγορεύσεις της αρχαιότητας των εκλόγιμων δικαστών επισημαίνω ότι αν το Σύνταγμα ήθελε ως κριτήριο την αρχαιότητα δεν θα ανέθετε τη σχετική κρίση στο υπουργικό συμβούλιο. Είναι φανερό η συνταγματική βούληση για συνδυασμό της σωρευμένης δικαστικής με την πολιτική εκτίμηση». Τα τελευταία (δηλαδή η επιλογή με βάση το συνδυασμό δικαστικής και πολιτικής εκτίμησης) δεν ήταν ως τώρα θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Αντίθετα, ο ΣΥΡΙΖΑ ζητούσε συνταγματική αναθεώρηση, ώστε η ηγεσία της αστικής Δικαιοσύνης να μην ορίζεται από την κυβέρνηση. Μέχρι δε να γίνει αυτή η συνταγματική αναθεώρηση, ζητούσε

να τηρείται η επετηρίδα ως στοιχείο αντικειμενικής και μη σκόπιμης (με κομματικά κριτήρια) επιλογής. Τώρα, ο Παρασκευόπουλος επανέρχεται στο δόγμα των προκατόχων του («θα διορίζουμε τους δικούς μας, γιατί το σύνταγμα μας δίνει αυτό το δικαίωμα»), χωρίς να μπαίνει καν στον κόπο να εξηγήσει γιατί ο «συνδυασμός της σωρευμένης δικαστικής με την πολιτική εκτίμηση» βάρυνε στο πρόσωπο της Θάνου-Χριστοφίλου περισσότερο απ' όσο στα πρόσωπα των τριών αρχαιότερων (μάλλον θα ήταν κολλητάρια του Αθανασίου, που έχει επίσης χρηματίσει πρόεδρος της Ενώσης Δικαστών και Εισαγγελέων, όπως η Θάνου-Χριστοφίλου).

Σε ό,τι αφορά τα κριτήρια επιλογής, ο Παρασκευόπουλος μας είπε (με δικηγόριστικές περιφράσεις) ότι επέλεξε έναν άνθρωπο έμπιστο στη σημερινή κυβέρνηση (ίσως και προσωπικά στον ίδιο). Όχι όμως και να μας δουλεύει ότι

η επιλογή έγινε μεταμεσονύχτιες ώρες της Κυριακής προς Δευτέρα επειδή έληγε η θητεία του προηγούμενου προέδρου. Αφού μπήκαν στον κόπο της εκλογής μέσα στα μαύρα μεσάνυχτα, γιατί δεν επέλεγαν τους προέδρους και των άλλων δύο δικαστηρίων, αλλά το άφησαν γι' αργότερα; Να σας πούμε εμείς γιατί. Γιατί ήθελαν να καταστήσουν τη Θάνου-Χριστοφίλου την αρχαιότερη από τους προέδρους των τριών ανώτατων δικαστηρίων, έστω κι αν η αρχαιότητα θα είναι μόνο μερικές μέρες. Τι αβάντες δίνει στην εκλεκτή του ΣΥΡΙΖΑ αυτή η επιλογή; Πρώτο, θα προεδρεύει στο Εκλογοδικείο αν υπάρξουν ενστάσεις για το δημοψήφισμα. Δεύτερο και κυριότερο, θα διοριστεί αυτή πρωθυπουργός μιας υπηρεσιακής κυβέρνησης, αν τα πράγματα έρθουν έτσι. «Εδεσαν το γάϊδαρό τους» απ' αυτή την άποψη, αλλά ας πάψουν να μας κοροϊδεύουν μιλώντας για αξιοκρατία.

Ερώτηση για την παράνομη λήψη DNA

Είκοσι δύο βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ υπέβαλαν ερώτηση προς τον αρμόδιο υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης (Ν. Βούτσης) απ' αφορμή την καταγγελία για παράνομη λήψη DNA από τον κατηγορούμενο Γρ. Τσιρώνη. Τον ρωτούν «σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί για τη διερεύνηση του εν λόγω περιστατικού και την απόδοση ευθυνών στους αυθαιρετήσαντες αστυνομικούς της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών» και «ποια μέτρα έχει λάβει και ποια προτίθεται να λάβει και πότε για την αντιμετώπιση του φαινομένου της αστυνομικής αυθαιρεσίας που φτάνει στην ευθεία παραβίαση διατάξεων του νόμου».

Το θέμα, όπως είναι γνωστό, έφερε πρώτη στη δημοσιότητα η «Κόντρα». Δεν ξέρουμε αν οι ερωτώντες κυβερνητικοί βουλευτές ξεκινούν από πραγματι-

κό ενδιαφέρον για την πάταξη της αστυνομικής αυθαιρεσίας ή απλώς βρήκαν μια ευκαιρία να την πέσουν στον Πανούση (η ερώτηση απευθύνεται στον Βούτση για τυπικούς λόγους - αρμόδιος είναι ο Πανούσης), ο οποίος ακολουθεί μια προκλητική και συχνά προσβλητική στάση απέναντι σε μερίδα του ΣΥΡΙΖΑ και ιδιαίτερα σε εκείνους που στο παρελθόν είχαν ασχοληθεί με ζητήματα πολιτικών δικαιωμάτων, όμως το γεγονός ότι κράτησαν την παρέμβασή τους στο χαμηλότερο κοινοβουλευτικό επίπεδο δείχνει ότι δεν έχουν σκοπό να προκαλέσουν πρόβλημα στην κυβέρνηση τους. Η ερώτηση δεν συζητιέται κατά τη διαδικασία του κοινοβουλευτικού ελέγχου στην Ολομέλεια της Βουλής, αλλά αν ευαρεστηθεί ο υπουργός δίνει μια γραπτή απάντηση και το θέμα λήγει.

Υποψιαζόμαστε ότι η ερώτη-

ση έγινε λόγω Πανούση και μόνο. Το λέμε αυτό γιατί υπάρχει το μέγα θέμα της παραβίασης του δικαιώματος του Ν. Ρωμανού στην εκπαιδευτική άδεια, για την οποία ευθύνεται εξ ολοκλήρου ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος, όμως δεν είδαμε καμιά παρέμβαση από πλευράς βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, μολονότι το πρόβλημα αυτό είναι εκ των πραγμάτων σοβαρότερο. Η παραβίαση των δικαιωμάτων του Γρ. Τσιρώνη δεν πέρασε, καθώς μετά από σχετική παρέμβαση του συνηγόρου του Κ. Παπαδάκη το συμβούλιο πλημμελειοδικών ακύρωσε την παράνομη λήψη DNA και διέταξε την επανάληψη της διαδικασίας με την παρουσία τεχνικού συμβούλου που θα ορίσει ο κατηγορούμενος. Αντίθετα, η παραβίαση του δικαιώματος του Ν. Ρωμανού παραμένει.

ΑΠΘ

Στηρίζει το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο

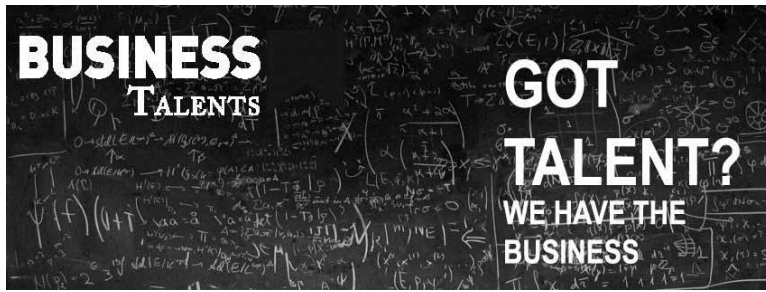
Η Σύγκλητος του ΑΠΘ με ομόφωνη απόφασή της τοποθετήθηκε στα βασικά σημεία του σχεδίου νόμου του υπουργείου Παιδείας «Ρυθμίσεις για την ανώτατη εκπαίδευση, την έρευνα, την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και άλλες διατάξεις» που έχει δοθεί σε δημόσια διαβούλευση.

Με την απόφαση αυτή το υψηλόβαθμο πανεπιστημιακό κατεστημένο επιβεβαιώνει για πολλοστή φορά το ρόλο του ως θεσμού του αστικού συστήματος.

Η Σύγκλητος βγαίνει από τα δεξιά στη συριζαϊκή ηγεσία του υπουργείου Παιδείας. Αντιδρά και απορρίπτει όλες σχεδόν τις αλλαγές, που γίνονται με το νομοσχέδιο στα πανεπιστήμια από τους συριζαίους, με στόχο να αποκατασταθεί λίγο-πολύ το προηγούμενο καθεστώς και να δοθεί μια αίσθηση δημοκρατίας, που στο κάτω-κάτω δεν ανατρέπει βασικές κατευθυντήριες γραμμές του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου, που εγκαθιδρύθηκε σε πλήρη λειτουργία και «με το νόμο» από το έκτρωμα-νόμο πλαίσιο της Άννας Διαμαντοπούλου.

Αφού βρίσκει «θετική» τη συμμετοχή των φοιτητών και των άλλων κατηγοριών εργαζόμενων στα πανεπιστήμια (ΕΕΠ, ΕΔΙΠ, ΕΤΕΠ, διοικητικοί υπάλληλοι) στα συλλογικά όργανα (Σύγκλητος, Γενική Συνέλευση Τμήματος), η Σύγκλητος δεν κρίνει «σκόπιμη» τη συμμετοχή των φοιτητών και των υπαλλήλων στις εκλογές για τα μονοπρόσωπα όργανα (Πρυτάνεις, Κοσμήτορες, Πρόεδροι) «καθώς επηρεάζει την επιλογή του ιεραρχικά προϊσταμένου ενός αυτοδιοικούμενου οργανισμού».

Η άποψη η δική μας είναι ότι η συμμετοχή των φοιτητών σ' αυτές τις εκλογές και στα όργανα διοίκησης είναι έκφραση της λεγόμενης συνδιοίκησης, που λανσαρίστηκε

από το ΠΑΣΟΚ τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης και στόχευε να βάλει «στο βρακί» του συστήματος το διεκδικητικό φοιτητικό κίνημα που ξεπρόβαλε απειλητικό μετά την πτώση της χούντας, με στόχο κάθε φορά να απορροφώνται οι κραδασμοί, οι φοιτητές ή οι εργαζόμενοι να θεωρούνται συνυπεύθυνοι στην άσκηση της πολιτικής, να διαφθείρονται και να ενοχοποιούνται.

Όμως, εδώ δεν πρόκειται περί αυτού. Το πανεπιστημιακό κατεστημένο, σήμερα, με τις πλάτες του συστήματος, που κάνει ευθεία επίθεση σε όλα τα κοινωνικά δικαιώματα και σε όλους τους τομείς -και στην Παιδεία- και με το φοιτητικό κίνημα εν υπνώσει και την εργαζόμενη κοινωνία «στον καναπέ», δεν επιθυμεί να έχει στα πόδια του, στις επιλογές που κάνει για την εφαρμογή του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου το παραμικρό, πιθανό ίσως εμπόδιο.

Τον προσανατολισμό της στη λειτουργία του δημόσιου πανεπιστήμιου ως εταιρίας ΑΕ, η Σύγκλητος του ΑΠΘ τον επιβεβαιώνει με τη θέση της για τη διατήρηση του κακόφημου Συμβουλίου Ιδρύματος.

Ιδού το χαρακτηριστικό απόσπασμα:

«Συμβούλιο Ιδρύματος: Η ύπαρξη ενός οργάνου ανεξάρτητου από την εκτελεστική διοίκηση των ΑΕΙ με βασικές αρμοδιότητες τον έλεγχο των βασικών μεγεθών οικονομικής

διαχείρισης, αλλά και την υποστήριξη πρωτοβουλιών στρατηγικής ανάπτυξης και εξωστρέφειας (σε συνεργασία με τη διοίκηση) είναι ιδιαίτερα χρήσιμη και επιθυμητή. Στα Συμβούλια Ιδρύματος δόθηκαν όμως και άλλες αρμοδιότητες (προεπιλογή υποψηφίων πρυτάνεων/κοσμητόρων) οι οποίες οδήγησαν σε σύγχυση για το ρόλο και τις αρμοδιότητες του οργάνου. Σε κάθε περίπτωση, πρόκειται για εκλεγμένα όργανα διοίκησης για τα οποία είναι προτιμότερη η τροποποίηση των αρμοδιοτήτων τους από την κατάργησή τους».

Ενσταση, δηλαδή, υπάρχει μόνο σχετικά με κάποιες δραστηριότητες που το πανεπιστημιακό κατεστημένο θέλει να κρατήσει για την πάρτη του, ενώ αποδέχεται πλήρως το ρόλο του Συμβουλίου ως διαχειριστή της επιχειρηματικής δράσης των πανεπιστημίων, στο νέο πλαίσιο που ισχύει πλέον διεθνώς σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο για ένα κοινωνικό αγαθό, όπως είναι η πανεπιστημιακή εκπαίδευση και γενικότερα η Παιδεία.

Είναι τόση η πρεμούρα του πανεπιστημιακού κατεστημένου να διατηρήσει το Συμβούλιο Ιδρύματος, που εκφράζει την έντονη διαφωνία του με «την πρόωρη λήξη θητειών των νομίμως εκλεγμένων μονοπρόσωπων οργάνων διοίκησης (Πρυτάνεις, Κοσμήτορες)» (θυμίζουμε ότι εξελέγησαν με προεπιλογή από τα Συμβούλια Ιδρύματος και με ηλεκτρονική ψήφο),

ακόμη και με την κατάργηση ενός αισχρού, αντιδημοκρατικού και εξευτελιστικού μέτρου, που καθιερώθηκε με το νόμο Αρβανιτόπουλου, προκειμένου να διασφαλίσει την εκλογή των πρυτανικών αρχών, μακριά από τα μάτια των φοιτητών και των εργαζομένων, την ηλεκτρονική ψήφο.

Θυμίζουμε, όμως, ότι μετά τα ταρατατζούμ από τους συριζαίους για την κατάργηση των Συμβουλίων Ιδρυμάτων (την εξαγγελία έκανε ο ίδιος ο Τσίπρας στις προγραμματικές δηλώσεις μέσα στη Βουλή) και τη ρύθμιση που υπάρχει στο σχετικό σχέδιο νόμου, ο υπουργός Παιδείας Μπαλτάς σε συνέντευξή του στον «Ελεύθερο Τύπο της Κυριακής» (Κόντρα αρ. φύλ. 827) «ξήλωσε το πουλόβερ», αποκαλύπτοντας τις πραγματικές προθέσεις της συγκυβέρνησης για τη συνέχεια, δηλώνοντας τα εξής: «Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω το εξής: Και εποπτικό ρόλο θέλουμε και συμβούλια που πραγματικά θα συμβουλευθούν. Αυτό που δεν θέλουμε είναι να δημιουργείται σύγχυση αρμοδιοτήτων μεταξύ πρυτανικών αρχών και συμβουλίων. Αναζητούμε τη μορφή ενός οργάνου που θα διαθέτει δύο είδη ομάδων με διακριτές αρμοδιότητες: μία καθαρά συμβουλευτική και μία εποπτική».

Η Σύγκλητος του ΑΠΘ, έχει μικρές διαφοροποιήσεις με το υπουργείο Παιδείας σχετικά με τις πιστωτικές μονάδες στα προγράμματα σπουδών, χωρίς να διαφωνεί στην ουσία. Κοντολογίς, ο στόχος είναι κοινός, η υλοποίηση της κατεύθυνσης της Μπολόνια, που ευτελίζει τις πανεπιστημιακές σπουδές, διασπά την ενότητα των επιστημών και τα ενιαία ανά επιστήμη πτυχία και προσανατολίζει σπουδές-πτυχία αποκλειστικά στις περιστάσεις ανάγκες της αγοράς.

Το κείμενο της απόφασης της Συγκλήτου αναφέρει:

«Θεσμοθέτηση Εκπαιδευτικών Μονάδων: Γίνεται προσπάθεια δημιουργίας ελληνικών μονάδων αντίστοιχων των ECTS, ωστόσο είναι ασαφής ο τρόπος αντιστοίχισης των ΕΜ/ΙΕΜ με τα ECTS. Εκτιμάται ότι η εισαγωγή των νέων μονάδων θα δημιουργήσει γραφειοκρατικά προβλήματα στην έκδοση παραρτήματος διπλώματος, με αποτέλεσμα να ακυρώνονται επίμονες, πολυετείς και δαπανηρές προσπάθειες. Η εξωστρέφεια των Ιδρυμάτων πλήττεται και η χρήση αποκλειστικά ελληνικών ακαδημαϊκών εργαλείων, όπως οι Εκπαιδευτικές Μονάδες και Ισοδύναμες Εκπαιδευτικές Μονάδες, οδηγώντας σε αναντιστοιχία και σύγχυση για τους τίτλους σπουδών των Ελληνικών ΑΕΙ στο εξωτερικό και, εν τέλει, επηρεάζοντας αρνητικά την αμφίδρομη κινητικότητα φοιτητών και τη λειτουργία προγραμμάτων όπως το ERASMUS».

Η Σύγκλητος ανησυχεί και για τον περιορισμό της επιχειρηματικής δράσης των ΑΕΙ και την προσέλκυση φοιτητών-πελατών:

«Μεταπτυχιακά Προγράμματα σε Ξένη Γλώσσα: Η διαφαινόμενη πρόθεση του νόμου να άρει την δυνατότητα των ΑΕΙ να προσφέρουν ΠΜΣ σε ξένη γλώσσα (πχ αγγλικά) κρίνεται απολύτως αρνητική γιατί περιορίζει σημαντικά τις ευκαιρίες των ελληνικών Πανεπιστημίων για διεθνείς συνεργασίες και εξωστρέφεια».

Τέλος, υπογραμμίζουμε το γεγονός ότι η απόφαση της Συγκλήτου του ΑΠΘ αποσιωπά την ουσιαστική κατάργηση του ασύλου, ακόμη και με το σχέδιο νόμου των συριζαίων (έχουμε γράψει ότι η αναφορά στο άσυλο είναι ψευδεπίγραφη, καθώς διατηρείται ακέραιη η ρύθμιση του νόμου Διαμαντοπούλου). Προφανώς συμπλέει απόλυτα με το υπουργείο Παιδείας.

Ευρωδουλεία

Το σχόλιο αποτελεί στην ουσία συνέχεια του άρθρου για την ομόφωνη απόφαση της Συγκλήτου του ΑΠΘ, που υπερασπίζει πλευρές της λειτουργίας του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου.

Πρόκειται για δυο όψεις του ίδιου νομίσματος, για επιβεβαίωση του ρόλου του πανεπιστημιακού κατεστημένου, ως θεσμού του αστικού συστήματος.

Τη στρατηγική επιλογή της ελληνικής αστικής τάξης, του ελληνικού καπιταλισμού, που έχει εκφραστεί με το «ανήκομεν εις την Δύσιν», βγήκε να υπερασπιστεί η συντριπτική πλειοψηφία των πρυτάνεων των ελληνικών πανεπιστημίων.

Χωρίς αιδώ, οι ευρωπαϊόδουλοι, οι ξενόδουλοι υπογράφοντες πρυτάνεις καλούν σε υποταγή στις απροκάλυπτες επιδιώξεις των ιμπεριαλιστών, στο όνομα τάχαμου «πολιτισμικών, κοινωνικών και πολιτικών λόγων» και του γεγονότος ότι «Δεν είναι δυνατό να διανοηθούμε την Ευρώπη και το ευρωπαϊκό νόμισμα, που φέρει ελληνικό όνομα, χωρίς να μετέχει σε αυτό η χώρα μας».

Ουμανιστικές, ηθικές αξίες δεν έχει η Ευρώπη των ιμπεριαλιστών. Μέσα σ' αυτή τη λυκοσυμμαχία, πρόβατα, όπως ο ψωραλέος ελληνικός καπιταλισμός, είναι καταδικασμένα να φαγωθούν.

Το προκλητικό, για τον ελληνικό λαό, κείμενο, ο οποίος έχει υποφέρει τα πάνδεινα εξαιτίας της κινεζοποίησης που του επέβαλαν οι ιμπεριαλιστές,

υπογράφουν οι:

(κατά αλφαβητική σειρά)

Αναγνωστόπουλος Δημοσθένης, Πρύτανης Χαροκοπείου Πανεπιστημίου

Γεωργόπουλος Νίκος, Πρύτανης Πανεπιστημίου Πειραιά

Δημόπουλος Αθανάσιος - Μελέτιος, Πρύτανης Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Διγαλάκης Βασίλειος, Πρύτανης Πολυτεχνείου Κρήτης

Ζαπράνης Αχιλλέας, Πρύτανης Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Κοκκώσης Χαράλαμπος, Πρόεδρος Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου

Κυριαζοπούλου Βενετσάνα, Πρύτανης Πανεπιστημίου Πατρών

Καραμπίνης Αθανάσιος, Πρύτανης Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης

Μασσέλος Κωνσταντίνος, Πρύτανης Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Μήτκας Περικλής, Πρύτανης Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Πετράκος Γιώργος, Πρύτανης Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Στεφάνου Ευριπίδης, Πρύτανης Πανεπιστημίου Κρήτης

Τουρλιδάκης Αντώνιος, Πρύτανης Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας

Πανηγυρίζουν επειδή δε θα μειωθούν οι πολεμικές δαπάνες (ελέω ΝΑΤΟ)!

«Η Ελλάδα διαδραματίζει ένα σημαντικό ρόλο στη νότια Ευρώπη ως κράτος-μέλος του ΝΑΤΟ και γι' αυτό δεν πρέπει να προχωρήσει σε περιστολή των αμυντικών της δαπανών» δήλωσε ο ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ Γενς Στόλτενμπεργκ. Όταν δε ρωτήθηκε από το γερμανικό τηλεοπτικό δίκτυο ZDF αν η Ελλάδα θα παραμείνει μέλος του ΝΑΤΟ σε περίπτωση εξόδου της από την Ευρωζώνη, απάντησε χωρίς δισταγμό: «Η ελληνική κυβέρνηση πάντα επισημαίνει ότι επιθυμεί να παραμείνει ένα αξιόπιστο μέλος του ΝΑΤΟ»!

Ο Καμμένος έστησε τρελό χορό από το twitter: «Παρέμβαση ΝΑΤΟ σε Γερμανία: "Δεν θα περικόψατε τις αμυντικές δαπάνες της Ελλάδας"!». Και μια ώρα μετά: «Μου λένε ότι έγιναν δεκτές οι θέσεις μας για τον προϋπολογισμό της Εθνικής Αμυνας και την διατήρηση του ΦΠΑ στα νησιά. ΜΑΚΑΡΙ ΝΑ ΑΛΗΘΕΥΕΙ!» (για να ψηφίσουμε το νέο Μνημόνιο και με τα δυο χέρια θα ήθελε να συμπληρώσει).

Δε θα καταπαιστούμε με τις αναλύ-

σεις εκείνων που «είδαν» συντονισμένη αμερικανική πίεση πάνω στη Γερμανία, ξεχνώντας τι δήλωναν τις προηγούμενες μέρες ο Ομπάμα και ο Λιου. Θα μείνουμε μόνο στο γεγονός ότι η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου απευθύνθηκε στο ΝΑΤΟ, ζητώντας την παρέμβασή του για να μην περικοπούν 200 εκατ. ευρώ πολεμικών δαπανών (200 πρότεινε η κυβέρνηση - 400 πρότεινε η τρόικα). Την ίδια ώρα που πετσοκόβουν συντάξεις και φορτώνουν χαράτσια στον ελληνικό λαό (αναφερόμαστε στην πρόταση της κυβέρνησης), βάζουν το ΝΑΤΟ προξενιτή για να μην κοπούν οι πολεμικές δαπάνες.

Όπως όλοι γνωρίζουμε πλέον, με δεδομένο ότι το συνολικό ύψος των 8 δισ. νέων μέτρων παραμένει, γι' αυτά τα 200 εκατ. πολεμικών δαπανών θα πρέπει να προταθούν ισοδύναμα μέτρα. Όταν δημοσιευτεί το τελικό νέο Μνημόνιο θα ξέρουμε ποιος κοινωνικός τομέας θα πληρώσει τη μη μείωση των πολεμικών δαπανών. Προς το παρόν, ας κρατήσουμε το τσαλαπάτημα άλλης μιας προεκλογικής υπόσχεσης.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ερυθρόλευκη συμμετοχή, πράσινη αναμονή

ΚΤο είδαμε κι αυτό στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Πανηγυρίζουν για το ίδιο θέμα Ολυμπιακός και Παναθηναϊκός! Αναφερόμαστε στην απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής της ΟΥΕΦΑ για την υπόθεση της συμμετοχής των ελληνικών ομάδων και ιδιαίτερα του Ολυμπιακού στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Ο Τζιάνι Ινφαντίνο, γενικός γραμματέας της ΟΥΕΦΑ, σε δηλώσεις του σχετικά με την εμπλοκή του ερυθρόλευκου προέδρου Βαγγέλη Μαρινάκη στην «εγκληματική οργάνωση» στο ελληνικό ποδόσφαιρο, τόνισε ότι η ΟΥΕΦΑ έχει δεχτεί καταρχήν τη συμμετοχή του Ολυμπιακού στο Champions League. Ο Ινφαντίνο επεσήμανε ότι για να υπάρξει τιμωρία και αποβολή των ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις θα πρέπει να υπάρξουν ξεκάθαρες αποδείξεις εμπλοκής σε στημένους αγώνες, συμπληρώνοντας ότι τα πειθαρχικά όργανα της ΟΥΕΦΑ παρακολουθούν στενά την εξέλιξη της υπόθεσης. Αν προκύψουν νέα στοιχεία από την έρευνα, η κατάσταση μπορεί να αλλάξει όπως και η απόφαση της ΟΥΕΦΑ, αφού ο κανονισμός της Ομοσπονδίας είναι ξεκάθαρος και αποκλείει οποιαδήποτε ομάδα έχει εμπλακεί σε στημένο αγώνα, δόλωσε ο υπαρχηγός του Πλατίνι.

Όπως ήταν φυσικό, οι δηλώσεις Ινφαντίνο έγιναν δεκτές με ικανοποίηση από την ερυθρόλευκη ΠΑΕ και κύκλοι του προέδρου της προσπαθούσαν να πείσουν ότι με αυτή την απόφαση ουσιαστικά απαλλάσσεται ο Μαρινάκης από τις κατηγορίες που του καταλογίζονται. Οι ερυθρόλευκοι ξεπέρασαν τον πρώτο σκόπελο, θα παίξουν κανονικά στους ομίλους και ελπίζουν ότι η καθυστέρηση στη δικαστική εξέλιξη της υπόθεσης θα τους επιτρέψει να ολοκληρώσουν τη συμμετοχή τους και να βάλουν στο ταμείο τους τα φράγκα που τους αναλογούν (τα οποία είναι περισσότερα από 25.000.000 ευρώ).

Στην απέναντι όχθη, οι πράσινοι δήλωσαν ικανοποιημένοι από την απόφαση της ΟΥΕΦΑ, αφού η απόφαση της πειθαρχικής επιτροπής είναι προσωρινή και μπορεί να αλλάξει αν στοιχειοθετηθεί η ανάμιξη του Μαρινάκη στην «εγκληματική οργάνωση». Οι πράσινοι τονίζουν τη φράση «έγινε καταρχήν δεκτή η συμμετοχή του Ολυμπιακού στην διοργάνωση» και επιμένουν ότι, αν η Δικαιοσύνη κάνει καλά τη δουλειά της, πολύ σύντομα είναι πιθανή η αποβολή των ερυθρόλευκων από τη διοργάνωση.

Στο θέμα θα επανέλθουμε όταν θα έχουμε νεότερα στοιχεία, πάντως αν θέλουμε να είμαστε αντικειμενικοί, οι ερυθρόλευκοι είναι αυτοί που δικαιούνται να πανηγυρίζουν, γιατί η ιστορία διδάσκει ότι ουδέν μονιμότερο του προσωρινού.

Ενα φιρφιρίκι την ημέρα, την κρίση κάνει πέρα

Σκληρή η πραγματικότητα γι' αυτούς που λένε ότι το κράτος δε λειτουργεί και η κυβέρνηση είναι αλλού γι' αλλού στο πέρα μέρος του γιαλού. Η πραγματικότητα τους διαψεύδει με πολύ κατηγορηματικό τρόπο. Η αναπληρώτρια υπουργός Οικονομικών Νάντια Βαλαβάνη κατέθεσε στη Βουλή την περασμένη Τρίτη το σχέδιο νόμου για την «Κύρωση της Σύμβασης Παραχώρησης του αποκλειστικού δικαιώματος διοργάνωσης και διεξαγωγής αμοιβαίου στοιχήματος επί ιπποδρομιών στην Ελλάδα για περίοδο είκοσι ετών και άλλες διατάξεις».

Όπως ήταν αναμενόμενο, οι απανταχού φίλιπποι (αυτοί που τους αποκαλούν αλογομούρηδες) αισθάνθηκαν μέγιστη αγκαλιάση και ικανοποίηση, γιατί ανοίγονται νέες προοπτικές για το λαοφιλέστερο θέμα που προσφέρουν οι αναμετρήσεις των δρομώνων ίππων, οι οποίες όχι μόνο θα μπορέσουν να συνεχιστούν απρόσκοπτα αλλά και θα αναβαθμιστούν τα μέγιστα. Αρκεί να διαβάσει κάποιος τις δηλώσεις που έκαναν γνωστοί φίλιπποι, όπως ο Μπάμπης ο Βουκεφάλας, ο Μήτσος ο Μουσουδάς, ο Νίκος ο Πεταλάς, ο Γιώργος ο Στεγέρ, ο Θανάσης ο Γκουρού, ο Νίκος ο Πρόεδρος (η στήλη ζητάει συνώνμη από τους φιλίππους που ξέχασε να αναφέρει), για να καταλάβει την αισιοδοξία που επικρατεί στο χώρο των ελληνικών ιπποδρομιών.

Στο καθαρά οικονομικό μέρος, όπως προβλέπει το υπουργείο Οικονομικών, η αύξηση των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού για τα έτη 2015 και 2016 θα είναι 40.500.000 ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί στο οικονομικό αντάλλαγμα της παραχώρησης, με πρόβλεψη για επιπλέον έσοδα εφόσον ο στοιχηματικός τζίρος των ελληνικών και ξένων ιπποδρομιών ξεπεράσει τα 200.000.000 ευρώ, αλλά και στην περίπτωση που υπάρξουν

πλεονάσματα από το λογαριασμό των επάθλων.

Αναφερθήκαμε στο επικοινωνιακό και στο οικονομικό μέρος του νομοσχεδίου και θα κλείσουμε με το «παρασκηνικό» μέρος. Με την κατάθεση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, που πιθανόν να είναι και το τελευταίο της συγκυβέρνησης, η ΟΠΑΠ ΑΕ θα διαχειρίζεται πλέον τις ελληνικές και ξένες ιπποδρομίες, ενισχύοντας τη θέση της στο χώρο του αθλητικού στοιχήματος. Ο Τσίπρας και η παρέα του έκαναν μια ακόμη κωλοτούμπα σε σχέση με τις προεκλογικές τους υποσχέσεις και ένα πολύ καλό δώρο στον Μελίσσανδη. Ο Γατούλης κατάφερε να αξιοποιήσει τις διασυνδέσεις του με τη συγκυβέρνηση, να εκμεταλλευτεί το γενικότερο πολιτικό κλίμα που ευνοεί τις ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα και να τελειώσει μια υπόθεση που «σέρνεται» αρκετό καιρό και είχε προκαλέσει αντιδράσεις ακόμη και στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Σε αυτό το ρευστό πολιτικό και οικονομικό σκηνικό, η κατάθεση του νομοσχεδίου ενισχύει τη θέση του Μελίσσανδη έναντι των αντιπάλων του και βάζει παρακαταθήκες για το μέλλον. Ακόμα και αν δεν καταφέρει να το ψηφίσει η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, πολύ δύσκολα θα βρεθεί κυβέρνηση που θα το αλλάξει, αφού όπως είναι γνωστό η προηγούμενη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ ήταν ένα βήμα πριν από την κύρωση της σύμβασης παραχώρησης.

Ομόφωνα απέρριψαν την πρόταση χορηγίας της ΟΠΑΠ ΑΕ οι ανιδιοτελείς εργάτες του επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Το ΔΣ της Super League χαρακτήρισε την πρόταση των 16.500.000 ευρώ για τη διαφήμιση της ΟΠΑΠ στις φανέλες και τη χορηγία για το πρωτάθλημα «εξαιρετικά χαμηλή, που δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή» και θα προσπαθήσει

να βρει άλλο χορηγό αν δεν ευοδωθεί η προσπάθεια για αύξηση της προσφοράς.

Προς το παρόν, οι ομάδες εμφανίζονται ενωμένες ως προς την κεντρική διαχείριση και θα συνεχίσουν να ψάχνουν από κοινού για λύση, όμως όσο περνάει ο καιρός και δεν υπάρχει λύση, θα εμφανιστούν διαλυτικά φαινόμενα. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, ορισμένες ΠΑΕ έχουν αρχίσει διereυννητικές επαφές με στελέχη της ΟΠΑΠ ΑΕ, προκειμένου να εξασφαλίσουν διαφήμιση στη φανέλα τους, αφού πολύ δύσκολα θα βρεθεί άλλος χορηγός.

Εκτός όμως από το θέμα του χορηγού του πρωταθλήματος, η γενικότερη οικονομική κατάσταση της χώρας έχει δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στις ομάδες, οι οποίες δεν μπορούν να κάνουν μεταγραφές. Οι πρωτοκλασάτοι ποδοσφαιριστές δε θέλουν να έρθουν στην Ελλάδα, γιατί φοβούνται ότι θα χάσουν τα φράγκα της μεταγραφής, ή ανεβάζουν κατά πολύ τις απαιτήσεις τους, κάνοντας απαγορευτική τη μεταγραφή τους. Προς το παρόν, ο μεγάλος κερδισμένος είναι ο Παναθηναϊκός που κατάφερε να πραγματοποιήσει τρεις καλές μεταγραφές, πριν την εμπλοκή στις «διαπραγματεύσεις» Ελλάδας-δανειστών, σε αντίθεση με Ολυμπιακό, ΠΑΟΚ και ΑΕΚ, που ενώ είχαν έρθει σε καταρχήν συμφωνία με κάποιους παίχτες, δυσκολεύονται να ολοκληρώσουν τις μεταγραφές, γιατί οι μάντζερ των παιχτών προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο για να ξεκαθαρίσει το τοπίο. Ήταν στραβό το κλήμα, που λείει ο λαός, το έφαγε και το δημοψήφισμα...

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ1. «Φιρφιρίκι» είναι ένα από τα αγαπημένα παιχνίδια του ιπποδρομικού στοιχήματος, που αρκετά συχνά δίνει πολύ καλές αποδόσεις και μεγάλο κέρδος στους φιλίππους. Οι λιγότερο μυημένοι στον κόσμο των ιπποδρομιών ή όσοι βρεθούν σε πρακτορείο με ιπποδρομιακό στοιχήμα και θέλουν να δοκιμάσουν την τύχη τους, να ζητήσουν να παίξουν σύνθετο δίδυμο.

ΥΓ2. Από την περασμένη Τετάρτη άρχισε η παράδοση των ονομαστικών μετοχών της Δικέφαλος 1924 Κατασκευαστική ΑΕ προς τους 10.000 οπαδούς της ΑΕΚ που συμμετείχαν στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου. Ο Γατούλης προσπαθεί να κρατήσει ζωντανό το «όραμα» της Αγία-Σοφίας και για το λόγο αυτό μοιράζει ταπεταρίες (συγγνώμη, μετοχές ήθελα να πω).

ΣΙΝΕΜΑ

ΒΙΚΤΩΡ ΛΕΒΙΝ

Σχέση 5 με 7

Οπως ήταν αναμενόμενο, οι πολιτικές εξελίξεις επηρέασαν και τις προβολές των κινηματογραφικών ταινιών, με αποτέλεσμα αυτήν την εβδομάδα να κυκλοφορήσει μόλις μία καινούρια ταινία, ενώ η έξοδος των υπολοίπων αναβλήθηκε. Θα ασχοληθούμε, λοιπόν, με αυτή τη μοναδική ταινία, αν και σε διαφορετικές συνθήκες αυτό θα ήταν μάλλον απίθανο.

«Σχέση 5 με 7» λοιπόν. Ο εικοσάρης επίδοξος συγγραφέας Μπράιαν Μπλουμ θα πετύχει σε μια τυχαία συνάντηση στους δρόμους του Μανχάταν μια εντυπωσιακή Γαλλίδα. Η τυχαία αυτή συνάντηση θα οδηγήσει σε μια «μοιραία, παθιασμένη ερωτική σχέση». Δυστυχώς, η γυναίκα αυτή είναι παντρεμένη και μπορεί να συναντά το νεαρό μόνο 5 με 7 σε διάφορα ξενοδοχεία για ερωτικά ραντεβού.

Ο Βίκτορ Λέβιν (παραγωγός και σεναριογράφος των «Mad men») σκηνοθετεί και υπογράφει το σενάριο στην πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους. Το κεντρικό στοιχείο της ταινίας είναι η γεμάτη κλισέ αναπαραγωγή διάφορων στερεότυπων που αφορούν την ευρωπαϊκή και αμερικανική κουλτούρα και μια εντελώς συντηρητική προσέγγιση του έρωτα ως φαινομένου και ως τρόπου να σχετίζονται οι άνθρωποι. Σε αυτά προσθέστε και ειδυλλιακά πλάνα από τη Νέα Υόρκη και θα έχετε μια πολύ καλή εικόνα περί τίνος πρόκειται. Αλλωστε, τέτοιες γλυκανάλατες και αδιάφορες ταινίες, δυστυχώς, με έναν τρόπο μαγικό (όπως τα τραγούδια του συρμού, που ποτέ δεν ακούς αλλά πάντα ξέρεις μερικά και κάποιους στίχους τους), έχουμε δει όλοι μας...

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΝΤΟΒΖΕΝΚΟ

Γη

Αυτήν την εβδομάδα, στην «Αλκυονίδα» ολοκληρώνεται η προβολή της Τριλογίας του Πολέμου του Αλεξάντρ Ντοβζένκο (έχει προηγηθεί η προβολή των «Ζβενιγκόρα» και «Αρσενάλ-Το οπλοστάσιο») με την πιο διάσημη ίσως ταινία του σοβιετικού σκηνοθέτη, τη «Γη». Ενα λυρικό, αλλά πάνω απ' όλα διαλεκτικό αριστούργημα του σοβιετικού κινηματογράφου, που αφηγείται τη μετάβαση στην κολεκτιβοποίηση σε μια κοινότητα της Ουκρανίας και τη λυσσαλέα αντίδραση των ντόπιων κουλάκων, που δε διστάζουν να φτάνουν ως το φόνο, από οργή και αντίδραση.

Ο σπουδαίος ποιητής της εικόνας Ντοβζένκο απεικονίζει με μεγάλη τρυφερότητα τη φύση, τη γονιμότητα της γης και τη ζωή που αιώνια αναγεννιέται μέσα από το θάνατο. Ο Ντοβζένκο

είχε πει πως δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε το θέμα του κοινού ανθρώπου ως κοινό θέμα. Κι αυτό εφαρμόζει στην ταινία του. Στη «Γη», η πλοκή δεν είναι σίγουρα ένα από τα πρωταρχικά δομικά στοιχεία της ταινίας. Αυτό που μένει στο θεατή είναι ο λυρισμός του συνόλου, βασισμένος στη φιλοσοφική θέση του Ντοβζένκο για τη ζωή και το θάνατο και την απαράμιλλη δεξιότητά του ως κινηματογραφιστή. Πρόκειται για ένα ποίημα με πολιτικές προεκτάσεις, που καταγράφει το πέρασμα από την παλιά τάξη πραγμάτων σε μια νέα, καινούρια και πολύ ελπιδοφόρα.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο Τσάρλι Τσάπλιν είχε δηλώσει ότι η σλάβικη κινηματογραφία έδωσε στον κόσμο έναν μόνο σκηνοθέτη: τον Αλεξάντρ Ντοβζένκο...

Ελένη Π.

Τα άτια καλπάζουν προς τη νίκη. Σε απλά λαϊκά θα λέγαμε μάχη στήθος με στήθος και νίκη με διαφορά ρώγας. Στην ιπποδρομιακή αργκό λέμε μάχη κεφάλι με κεφάλι και νίκη με διαφορά μουσούδας. Ο ΟΔΙΕ ιδιωτικοποιήθηκε, αν δεν το καταλάβατε. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου είναι... συνεπής στις προγραμματικές της εξαγγελίες.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Κενωνία ΑΤΜ

Δημοψήφισμα: μια ντουφεκιά ζαχαρωτή (μ' αγγούρι από μέσα...)

► Τομά Πικετί: «I believe in capitalism» - Lunch with the Financial Times

► Λόγω των κρίσεων η αβεβαιότητα και η αστάθεια είναι μια κατάσταση καθημερινή στην ζωή των εργαζόμενων.

► «...Το εμπόριο διακόπτεται, έχουμε υπερφόρτωση των αγορών, το κυκλοφορούν χρήμα γίνεται άφαντο, οι πιστώσεις εξαφανίζονται, οι φάμπρικες βρίσκονται σε αδράνεια, οι εργαζόμενες μάζες στερούνται των μέσων διατροφής ακριβώς γιατί έχουν παράγει πολλά. Στη διάρκεια της οικονομικής απραξίας οι παραγωγικές δυνάμεις διασκορπίζονται σε μεγάλο βαθμό, έως ότου τα συσσωρευμένα εμπορεύματα, υποτιμημένα άλλα λίγο και άλλα πολύ, βρίσκουν επιτέλους μια διέξοδο έως ότου η παραγωγή και το ελεύθερο εμπόριο αρχίσουν πάλι σιγά σιγά να κινούνται. Η κίνηση στην αρχή είναι μικρή, με τον χρόνο επιταχύνεται, η παραγωγή αρχίζει και καλπάζει στον ξέφρενο αγώνα της βιομηχανίας, του εμπορίου, των πιστώσεων και του σπεκου-

Εθνικό δωσιλογικό μέτωπο με σήμα την... Πατούλαινα. Και μάλιστα... διαταξικό μέτωπο. Δείτε μόνο τη... μαινάδα στη δεξιά πλευρά της φωτογραφίας και θα καταλάβετε πόσο μεγάλη θυσία έκαναν η Πατούλαινα και οι άλλες σικ κυρίες, κατεβαίνοντας σε διαδήλωση με τον όχλο που βρομάει το χνώτο του. Ευτυχώς που υπάρχουν και τα απολυμαντικά. Τα χρησιμοποιούσαν και οι βασιλείς, όταν κατέβαιναν στο λαό «τους» και μοίραζαν χειραψίες. Οι ψήφοι κόποις κτώνται...

λαρίσματος για να ξαναπέσει πάλι στο τέλος σε μια νέα καταστροφική κρίση...».

► Αυτός είναι ο αναπόφευκτος μηχανισμός της κρίσης σε ένα κόσμο που κυβερνιέται με την λογική του κέρδους. Αλλά αυ-

τές οι κρίσεις, παρότι φέρνουν στην επιφάνεια πιο έντονες τις αγιάτρευτες συγκρούσεις και αντιθέσεις του συστήματος, επιταχύνουν το προτσές της αποσύνθεσής του και προετοιμάζουν τον δρόμο για τον μετασχηματισμό της κοινωνί-

ας, το πέρασμα απ' την καπιταλιστική αναρχία στην οργάνωση της παραγωγής με βάση ένα κοινωνικό σχέδιο.

► Στα 200 περίπου χρόνια βιομηχανικής ανάπτυξης ο καπιταλισμός παρήγαγε 20 παγκόσμιες κρίσεις.

► Καμία απ' τις ανόητες επινοήσεις των οικονομολόγων και των κυβερνητικών εκπροσώπων δεν μπορεί να εμποδίσει την κυκλικότητα των οικονομικών κρίσεων, που επαναλαμβάνονται κατά περιοδικά χρονικά διαστήματα. Οι κρίσεις είναι ένα αναπόσπαστο μέρος της καπιταλιστικής κοινωνίας.

► Τους φτωχούς της Ευρώπης που κατά εκατομμύρια πέρασαν τον ωκεανό για να δώσουν μια λύση στο πρόβλημά τους, τελικά τους μετρούσαν με το κιλό (1911-1914).

► Όταν τα νέφη της ατομικής βόμβας στην Χιροσίμα και το Ναγκασάκι διαλύθηκαν, ανάμεσα στα ερείπια βρέθηκαν 45.000.000 άνθρωποι χωρίς εργασία.

Βασίλης

Ξεπέρασαν κάθε όριο οι Λαφαζανικοί

Ο ίδιος ο Π. Λαφαζάνης, υπό το ψευδώνυμο «Αρης Θαλασσινός», που χρησιμοποιεί στο διαδικτυακό όργανο της «Αριστερής Πλατφόρμας» (Iskra.gr), έδωσε το σύνθημα για μια λυσσασμένη καμπάνια υπέρ του δημοψηφίσματος της απάτης, την ίδια η ώρα που ως μέλος του υπουργικού συμβουλίου έδινε την έγκρισή του για το αίτημα για νέο Μνημόνιο και αποδοχή του «Μνημόνιου Γιούνκερ» (όπως την είχε δώσει και για όλα τα προηγούμενα κυβερνητικά σχέδια).

«Το ερώτημα του δημοψηφίσματος είναι αν λέμε ναι ή όχι σε λιτότητα, κοινωνική καταστροφή και υποδούλωση χωρίς τέλος», έγραψε, παίρνοντας μέρος στην εκστρατεία παραπλάνησης του ελληνικού λαού. Γιατί ξέρει πολύ καλά ότι το «Μνημόνιο Γιούνκερ» που αποδέχεται η κυβέρνηση φέρνει μεγαλύτερη λιτότητα, μεγαλύτερα βάσανα στον ελληνικό λαό. Φέρνει και την ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ, που ο ίδιος απέκλειε. Όπως ξέρει πολύ καλά, επίσης, ότι το Μνημόνιο-3 που θα συνοδεύει τη νέα δανειακή σύμβαση θα είναι πιο απεχθές από τα προηγούμενα.

Εχει τέτοιο θράσος που γράφει ξεδιάντροπα πως «και μόνο

το ενδεχόμενο του ΟΧΙ αναγκάζει τον Γιούνκερ να βγαίνει σαν φάντασμα τα χαράματα για να μας προσφέρει "καλύτερη πρόταση", όταν πλέον είναι

γνωστό ότι αυτή την «καλύτερη πρόταση», που ειρωνεύεται ο Λαφαζάνης, την έχει αποδεχτεί η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, και με τη δική του (του

Λαφαζάνη) υπογραφή.

Εκεί, όμως, που ξεπερνά κάθε όριο ο Λαφαζάνης είναι όταν πιάνει στο στόμα του τον Αρη Βελουχιώτη, για να δικαιολογήσει την τακτική της συγκυβέρνησης στην οποία συμμετέχει (!) και για να την πείσει στον Περισσό, κατηγορώντας τον για «ανιστόρητη "ουδετερότητα" σε μια μάχη ζωής ή θανάτου μεταξύ του ελληνικού λαού και του διεθνούς ιμπεριαλισμού!»

Δεν έχουμε καμιά διάθεση να υπερασπιστούμε τον Περισσό, ο οποίος άλλωστε δεν τολμά να ψελλίσει την «τοξική» λέξη «ΑΠΟΧΗ» και με το άκυρο νομιμοποιεί το κάλπικο δημοψήφισμα, αφού προηγουμένως υπονόησε (με την πρόταση που έκανε στη Βουλή) ότι θα μπορούσε το δημοψήφισμα να περιλαμβάνει και τα δικά του ερωτήματα! Όμως το πρόστυχο κρεσέντο του Λαφαζάνη μας αφορά περισσότερο από τον Περισσό, γιατί εμείς δίνουμε τον αγώνα ενάντια σε όλα τα Μνημόνια και αποκαλύπτουμε την καλπία της δημοψηφισματικής κάλπης. Οι «αριστεροπλατφορμικοί» αποδεικνύονται οι χειρότεροι εχθρούς της εργατικής τάξης και του ελληνικού λαού.

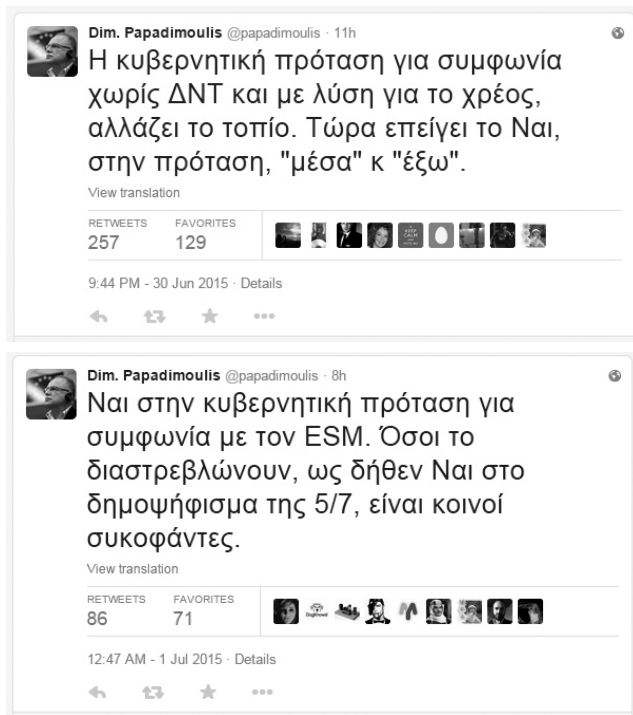
οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ψηφίζουμε ΟΧΙ - στους εκβιασμούς ΕΕ/ΕΚΤ/ΑΝΤ - σε ευρώ/ΕΕ/χρέος - σε νέο μνημόνιο - τέρμα στις διαπραγματεύσεις - ΑΝΤΑΡΣΥΑ (αφίσα)

Σε ποιο δημοψήφισμα, ποιας χώρας θα συμμετάσχει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ; Γιατί στο δημοψήφισμα της Ελλάδας το περιεχόμενο είναι σαφές. Περιγράφεται στην απόφαση του υπουργικού συμβουλίου, η οποία χωρίς καμιά αλλαγή ψηφίστηκε από την πλειοψηφία της Βουλής: «Το Δημοψήφισμα προτείνεται από το Υπουργικό Συμβούλιο προκειμένου ο ελληνικός λαός, αφού ενημερωθεί αναλυτικά για την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων που διαρκούν από την 20/02/2015 έως σήμερα εντατικά σε όλα τα θεσμικά επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης, να πάρει θέση για το περιεχόμενο της πρότασης των ως άνω τριών θεσμών και να εξουσιοδοτήσει την Κυβέρνησή του στους περαιτέρω εκβιασμούς της κρίσιμης εθνικής υπόθεσης. Κατά συνέπεια, το Δημοψήφισμα εντάσσεται στην διαδικασία της διαπραγμάτευσης για τη σύναψη της συμφωνίας και ο λαός καλείται από την Κυβέρνηση να έχει τον πρώτο λόγο για τη συμφωνία αυτή». Το «ΝΑΙ» αποτελεί έγκριση της πρότασης της τρόικας. Το «ΟΧΙ» αποτελεί εν λευκώ εξουσιοδότηση της κυβέρνησης να παλέψει να περάσει το δικό της Μνημόνιο. Όταν η προκήρυξη του δημοψηφίσματος αναφέρει ότι αυτό «εντάσσεται στη διαδικασία της διαπραγμάτευσης», η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ξεπέφτει στο επίπεδο του πολιτικού απατεώνα όταν μας λέει πως δήθεν το «ΟΧΙ» μπορεί να σημάνει «τέρμα στις διαπραγματεύσεις». Θα ήταν πιο έντιμο να κάνουν μια άλλου είδους ανάλυση. Να απευθυνθούν έντιμα στον κόσμο και να του πουν «ψηφίσε ΟΧΙ για να στηρίξεις την κυβέρνηση». Όχι να προσπαθούν να τον εξαπατήσουν πιο αισχρά απ' όσο το κάνει ο Λαφαζάνης.

◆ ΟΧΙ - στους εκβιασμούς της τρόικας, σε κάθε συμφωνία υποταγής, σε παλιά και νέα μνημόνια - Όλοι στους δρόμους - Σύγκρουση με το μαύρο μέτωπο της αστικής τάξης και το κράτος της - Μονομερής διαγραφή χρέους - Εξοδος από την ΕΕ - Συνέλευση αναρχικών-κομμουνιστών για την ταξική αντεπίθεση ενάντια στην ΕΕ, Κόκκινη Γραμμή ομάδα για την αντεργατική αντεπίθεση, Αντιφασιστικό Μέτωπο Καλλιθέας-Μοσχάτου, αναρχική ομάδα Ρουβίκωνα, Αναρχική Συλλογικότητα Ν. Φιλαδέλφειας, κομμουνιστική ομάδα Λαϊκή Αντεπίθεση, κατελημμένο κοινωνικό κέντρο Κ*ΒΟΞ (αφίσα)

Δε θα σχολιάσουμε τη μετατροπή μεταβατικών συνθημάτων σε συνθήματα δράσης, που πέφτουν στο κενό, γιατί δεν υπάρχει το υποκείμενο της δράσης οργανωμένο έτσι που να μπορεί να δράσει (βολονταρισμός λέγεται αυτό). Δε θα θυμίσουμε τη θεωρητική ανάλυση που λέει (επικαλούμενη την πείρα δεκαετιών ταξικής πάλης), ότι τα μεταβατικά συνθήματα, όταν χρησιμοποιούνται σε συνθήκες που δεν υπάρχει επαναστατική κατάσταση, μετατρέπονται στο αντίθετό τους, δηλαδή σε σκέτο ρεφορμισμό. Θα σχολιάσουμε, όμως, την απουσία κάθε αντικυβερνητικής αναφοράς από την αφίσα των συγκεκριμένων ομαδοποιήσεων του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού χώρου. Πράγμα που είχε παρατηρηθεί και κατά τις αντιιμπεριαλιστικές-αντιεργατικές εκδηλώσεις που διοργάνωσαν πριν από λίγο καιρό. Προφανώς, εκβιασμούς ασκεί μόνο η τρόικα, όχι η κυβέρνηση. Μνημόνιο εισηγείται μόνο η τρόικα, όχι η κυβέρνηση. Το κράτος της αστικής τάξης είναι... αυτοδιευθυνόμενο, δεν έχει κυβέρνηση που το διοικεί (ή μήπως έχουμε προσχώρηση στη θεωρία του «βαθέος κράτους», το οποίο δρα ερήμην της κυβέρνησης και ενίοτε εναντίά της;). Θα περιμέναμε όμως, περισσότερο πολιτικό θάρρος. Και όχι πολιτική κουτοπονηριά. Στην αφίσα κυριαρχεί ένα τεράστιο «ΟΧΙ» (με κόκκινο χρώμα σε μαύρο φόντο). Γραμματολογικά, το «ΟΧΙ» παραπέμπει «στους εκβιασμούς της τρόικας, σε κάθε συμφωνία υποταγής, σε παλιά και νέα μνημόνια». Σημειολογικά, όμως, το «ΟΧΙ» παραπέμπει σε αντίστοιχη επιλογή στο κυβερνητικό δημοψήφισμα. Ή μήπως όχι; Ποια είναι, όμως, η θέση των εκδοτών της συγκεκριμένης αφίσας απέναντι στο δημοψήφισμα που προκήρυξε η κυβέρνηση; Καλούν σε αποχή; Καλούν σε άκυρο; Αν ήταν θα το έγραφαν. Με κουτοπονηρικό τρόπο τάσσονται υπέρ του «ΟΧΙ» (υπέρ της κυβερνητικής θέσης δηλαδή), γι' αυτό και από την αφίσα απουσιάζει κάθε αντικυβερνητική αιχμή, ενώ η λέξη «ΟΧΙ» έχει διαχωριστεί από τις άλλες και έχει αποκτήσει την κυρίαρχη θέση στην αφίσα, έτσι που -μέσα στο πολιτικό κλίμα των ημερών- να παραπέμπει εμμέσως πλην σαφώς (για να μην πούμε ευθέως) σε κάλεσμα για συμμετοχή και «ΟΧΙ» στο δημοψήφισμα. Γι' αυτό μιλάμε για απουσία πολιτικού θάρρους και κουτοπονηριά. Με τέτοια εφόδια, όμως, κανείς ποτέ δεν πήγε μακριά. Πλέον ούτε τα αστικά κόμματα δεν πάνε μακριά με την παραπλάνηση.

Σιωπηλός παρέμεινε από την Κυριακή ο Παπαδημούλης, όταν είδε τους πανηγυρισμούς του για τη φήμη ότι ο Τουσκ θα συγκαλέσει έκτακτη σύνοδο κορυφής να πνίγονται από το ξερό «νάιν» της Μέρκελ. Όταν πληροφορήθηκε για τη νέα, διπλή πρόταση του Τσίπρα, ξαναβγήκε στο μείνάνι των «πουλιών» τιτιβίζοντας χαρούμενος υπέρ της νέας μνημονιακής συμφωνίας.

«Για να προστατεύσουμε τις δικές σας συντάξεις δίνουμε τη μάχη τόσους μήνες. Για να προστατεύσουμε το δικαίωμά σας σε μια αξιοπρεπή σύνταξη και όχι σ’ ένα φιλοδώρημα. Γι’ αυτό μας εκδικούνται». Αυτά έλεγε χωρίς ντροπή ο Τσίπρας, απευθυνόμενος στους συνταξιούχους την περασμένη Τετάρτη, κρύβοντάς τους το γεγονός ότι ήδη έχει προσηγοράψει μέτρα νέων περικοπών στις συντάξεις. Η τρόικα επιδιώκει «σταδιακή εξάλειψη του ΕΚΑΣ για όλους τους συνταξιούχους έως τα τέλη Δεκεμβρίου 2019» και «αύξηση των εισφορών υγείας που πληρώνουν οι συνταξιούχοι σε 6% κατά μέσο όρο, και αυτό θα επεκταθεί στις επικουρικές συντάξεις», έγραφε non paper που εξέδωσε το Μαξίμου για να στηρίξει το «ΟΧΙ». Ιδίες ακριβώς είναι και οι προτάσεις της κυβέρνησης, όπως μπορεί κανείς να διαπιστώσει διαβάζοντας την αναλυτική παρουσίαση στις σελίδες 8-9 αυτού του φύλλου.

αισχρά ψέματα στον ελληνικό λαό, για να υφαρπάξουν την ψήφο του στο κάλπικο δημοψήφισμα και να εφαρμόσουν αυτά που τον καλούν δήθεν να καταψηφίσει.

Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά. Πέρα από τα άμεσα αντιασφαλιστικά μέτρα που έχουν συμφωνηθεί με την τρόικα (αναλυτικά τα παρουσιάζουμε στις σελίδες 8-9), υπάρχει η νέα ριζική αντιασφαλιστική ανατροπή, που δεν τοποθετείται σε κάποιο μακρινό μέλλον, αλλά πρέπει να γίνει μέχρι τις 31 Οκτώβρη του 2015 και ν’ αρχίσει να ισχύει από την 1η Γενάρη του 2016, όπως ρητά αναφέρεται στην τελευταία πρόταση της τρόικας, με την οποία έχει ήδη συμφωνήσει η κυβέρνηση.

Ολόκληρη η σχετική κυβερνητική πρόταση, όπως ακριβώς περιλαμβάνεται στην επιστολή Τσίπρα της 22ης Ιούνη, έχει ως εξής:

«Οι συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις του 2010 και του 2012

ντικές γενιές και ότι θα υπάρχει ένας καθαρός δεσμός ανάμεσα στις εισφορές και τις απονομές, έτσι που να ενθαρρύνεται η δηλωμένη εργασία και μακρύτεροι εργασιακοί βίοι. Γι’ αυτό το σκοπό, οι αρχές σχεδιάζοντας με βάση μια αναλογιστική μελέτη και σε συνεργασία με την Ομάδα Εργασίας Γήρανσης της ΕΕ, θα νομοθετήσουν: (i) ειδικά σχέδια και παραμετρικές βελτιώσεις για να εγκαθιδρύνουν ένα στενό δεσμό ανάμεσα στις εισφορές και τις παροχές, (ii) επέκταση και εκσυγχρονισμό της βάσης εισφορών και παροχών για όλους τους αυτοαπασχολούμενους... (iii) αναθεώρηση και εκλογίκευση όλων των διαφορετικών συστημάτων βασικών, εγγυημένων εισφορών... Αυτά θα γίνουν μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους και με πλήρη συμφωνία των θεσμών».

◆ Η κυβέρνηση εκφράζει την πλήρη συμφωνία της με τους αντιασφαλιστικούς νόμους του 2010 και του 2012 και δεσμεύεται ότι η νέα μεταρρύθμιση που θα επιχειρήσει θα

χρι τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε (ο Στρατούλης εξακολουθεί να το κάνει και ως υπουργός και μαζί με τον Σκουρλέτη να λέει ότι θα βρουν τρόπο ν’ αποκαταστήσουν τα αποθεματικά!).

◆ Όταν κυβέρνηση και τρόικα συμφωνούν ότι «πρέπει να εγκαθιδρυθεί ένας καθαρός (ή στενός) δεσμός ανάμεσα στις εισφορές και τις παροχές» εννοούν ότι το μοντέλο του ασφαλιστικού συστήματος θα πρέπει να μετατραπεί σε **καθαρά κεφαλαιοποιητικό**. Αυτό σημαίνει ότι **η Κοινωνική Ασφάλιση θα λειτουργεί όπως η «ασφάλιση» στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες**.

Αυτό θα οδηγήσει σε ακόμη μικρότερη σύνταξη απ’ αυτή που προβλέπουν οι νόμοι Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου. Οχι μόνο στις μεσαίες και ψηλότερες συντάξεις, αλλά **ακόμη και στην κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ**. Είναι γνωστό πως με έναν αυθαίρετο λογιστικό τρόπο χωρίζουν την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ σε

βαθύ κόκκινο

Ο φόβος

«Ο μόνος μας φόβος είναι ο φόβος». Του την έγγραφαν οι λογογράφοι του και έγινε η αγαπημένη ατάκα του Α. Τσίπρα τις τελευταίες μέρες. Ο ατρόμητος πρωθυπουργός τραβάει μπροστά και ως σύγχρονος Κολοκοτρώνης φωνάζει στους συμπατριώτες του: «μην κιοτεύετε, ωρέ»!

Πρόκειται για μια ακόμη εκδήλωση πολιτικής αλητείας. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ και προσωπικά ο Τσίπρας όχι μόνο έπαιξαν με το φόβο, αλλά τον χρησιμοποίησαν για να αναρριχηθούν στην εξουσία.

Το 2012 διαπίστωσαν ότι ο φόβος της πλειοψηφίας των ψηφοφόρων για έξοδο από το ευρώ στέρησε τη νίκη από τον ΣΥΡΙΖΑ και την έδωσε στον Σαμαρά και δευτερευόντως στους Βενιζέλο και Κουβέλη. Τότε αποφάσισαν να παίξουν πολιτικά μ’ αυτό το φόβο. Οχι να πουν στον ελληνικό λαό την αλήθεια για το ευρώ, την Ευρωζώνη, την ΕΕ, αλλά να τον διαβεβαιώσουν ότι αυτοί θα καταφέρουν να έχουν και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο.

Ολόκληρη η προεκλογική τακτική του ΣΥΡΙΖΑ μετά το 2012 και ιδιαίτερα μετά τις ευρωεκλογές του 2014, όταν πήρε για πρώτη φορά «κεφάλι», στηρίχτηκε στον κατευνασμό του φόβου: εμείς θα καταργήσουμε τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους και ταυτόχρονα θα εξασφαλίσουμε την παραμονή στο ευρώ. Δεν καταπολέμησαν το φόβο, αλλά τον ενίσχυσαν διά του κατευνασμού του.

Και τι δεν είπαν εκείνη την περίοδο. Οτι θα ημερέψουν τη γερμανική αρκούδα και θα τη βάλουν να χορεύει στο χαβά που θα της παίζει με το ζουρνά ο Τσίπρας. Οτι θα διαμορφώσουν ένα μεγάλο μέτωπο του Νότου που θα χτυπήσει το μερκελισμό. Οτι ο Ντράγκι είναι ο μεγαλύτερος αντίπαλος της Μέρκελ, καθώς είναι οπαδός της ανάπτυξης και όχι της λιτότητας. Τα θυμόμαστε όλοι, δε χρειάζεται να τα επαναλάβουμε στο μικρό χώρο της στήλης.

Ξέρουμε, επίσης, πολύ καλά πού κατέληξαν όλ’ αυτά. Σε μια πρόταση-μνημόνιο εκ μέρους της κυβέρνησης, με την υπογραφή του Τσίπρα φαρδιά-πλατιά κάτω από το «Kind Regards». Μετά ήρθε ξαφνικά η απόφαση για δημοψήφισμα, σε συνθήκες που το φούντωμα του φόβου ήταν εξασφαλισμένο. Και μόλις ο φόβος άρχισε να φουντώνει (αρκούσε η απόφαση για μια βδομάδα κλειστές τράπεζες), η κυβέρνηση έκανε μια κίνηση που τον φούντωσε ακόμη πιο πολύ: ο Τσίπρας υπέβαλε αίτημα για νέο δάνειο περίπου 30 δισ. ευρώ από τον ESM (θα συνοδεύεται από νέο Μνημόνιο, όπως προβλέπεται). Δηλαδή, κατέστησε τους ιμπεριαλιστές δανειστές, που με τόση σκαιότητα αντιμετώπισαν και τον ίδιο, απόλυτους ρυθμιστές της κατάστασης. Ή γίνεται δεκτό το νέο δάνειο - νέο μνημόνιο ή επέρχεται η καταστροφή. Αυτό είναι το μήνυμα που με τις ενέργειές του εξέπεμψε ο... νέος Κολοκοτρώνης. Την ίδια ώρα που καλούσε το λαό να καταπολεμήσει το φόβο, αυτός τον καλλιεργούσε με τις ενέργειές του ως πρωθυπουργός.

Οι αστικές κυβερνήσεις δεν μπορούν να καταπολεμήσουν το φόβο. Δε θέλουν κίολας, γιατί ο φόβος αποτελεί όπλο της αστικής εξουσίας. Όταν καλούν το λαό να πάψει να φοβάται, εκείνο που επιδιώκουν είναι να του φορτώσουν στο τέλος το συμβιβασμό και την υποταγή («δεν τραβάει ο κόσμος» είναι το σλόγκαν σ’ αυτές τις περιπτώσεις).

Από την άλλη, ο φόβος δε σπάει με συνθήματα και εκκλήσεις, όσο ειλικρινείς κι αν είναι αυτές. Χρειάζεται δουλειά, πολλή δουλειά, ζύμωση, αποκαλύψεις, δέσιμό τους με την πείρα των εργαζόμενων μαζών. Οι οπαδοί του «ναι» αποθεώνουν το φόβο και τον μετατρέπουν σε στοιχείο του ραγιαδισμού. Οι οπαδοί του «όχι» κάνουν το ίδιο από την ανάποδη. Κερδοσκοπούν με το φόβο, ζητώντας εξουσιοδότηση να χειριστούν αυτοί τα πράγματα και πουλώντας ελπίδες που για μια φορά ακόμη θα τις προδώσουν.

Εμείς σπάμε το φόβο απέχοντας από το κάλπικο δημοψήφισμά τους και αντιμετωπίζοντας θαρραλέα τα ψευτοδιλήμματα με τα οποία θέλουν να μας φοβίσουν.

Π.Γ.

Ετσι προέγραψε την Κοινωνική Ασφάλιση ο ΣΥΡΙΖΑ

«Οι θεσμοί ζητούν να καταργηθούν όλες οι εισφορές υπέρ τρίτων που χρηματοδοτούν τα ασφαλιστικά ταμεία, που συνεπάγεται μείωση των εσόδων των ταμείων πάνω από 700 εκ. ευρώ ετησίως» γράφει το ίδιο non paper. Μ’ αυτό το μέτρο, όμως, έχει ήδη συμφωνήσει η κυβέρνηση. Στην επιστολή Τσίπρα προς τους Γιούνκερ-Ντράγκι-Λαγκάρντ με ημερομηνία 30 Ιούνη δεν υπάρχει καμιά διαφωνία ή πρόταση για αλλαγή αυτού του σημείου. Υπάρχει πλήρης αποδοχή.

Τέλος, στο non paper των γκεμπελίσκων του Μαξίμου διαβάζουμε: «Ακόμα, η πρόταση των θεσμών προβλέπει “να υπάρξει ένας πιο στενός σύνδεσμος ανάμεσα στις εισφορές και τις παροχές”, δηλαδή **και άλλες μειώσεις συντάξεων**».

Μόνο που πριν το γράψει η τρόικα σε δικό της κείμενο, αυτό το είχε προτείνει η συγκύβερνηση. Στο κείμενο των 11 σελίδων, που με υπογραφή του ίδιου του Τσίπρα κατατέθηκε στην τρόικα στις 22 Ιούνη διαβάζουμε: «Για να συμπληρωθεί το πακέτο, οι αρχές θα περάσουν στη δεύτερη φάση περαιτέρω νομοθετικές μεταρρυθμίσεις με στόχο να εγκαθιδρύνουν τον Οκτώβρη του 2015 έναν στενότερο δεσμό μεταξύ των εισφορών και των παροχών». Δηλαδή, λένε

βελτίωσαν εν μέρει τη σταθερότητα του συνολικού συνταξιοδοτικού συστήματος, το οποίο προηγουμένως ήταν αποσπασματικό και δαπανηρό και μετέφερε βάρη ασάθειας στις μελλοντικές γενιές. Όμως παραπέρα, **απαιτούνται πολύ περισσότερα φιλόδοξα και θαρραλέα βήματα για να συμπληρωθούν αυτές οι μεταρρυθμίσεις** και να αντιμετωπιστούν οι στρεβλώσεις του συστήματος, που προκλήθηκαν από μια οικονομική κρίση όπου οι εισφορές μειώθηκαν λόγω της υψηλής ανεργίας, ενώ δημιουργήθηκαν πιέσεις στις δαπάνες καθώς πολλοί πολίτες επέλεξαν να συνταξιοδοτηθούν πρόωρα. Για ν’ αντιμετωπίσουν αυτά τα ζητήματα, οι αρχές δεσμεύονται να προωθήσουν μεταρρυθμίσεις σε δυο φάσεις (...)

Για να συμπληρωθεί το πακέτο, οι αρχές θα περάσουν στη δεύτερη φάση περαιτέρω νομοθετικές μεταρρυθμίσεις **με στόχο να εγκαθιδρύνουν τον Οκτώβρη του 2015 έναν στενότερο δεσμό μεταξύ των εισφορών και των παροχών** στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης και της ενοποίησης των ξεχωριστών ταμείων. Στο σχεδιασμό αυτών των μεταρρυθμίσεων, η κυβέρνηση θα εξασφαλίσει ότι το βάρος της προσαρμογής θα είναι δίκαιο ώστε να εξασφαλίσει ότι θα προστατευθούν τα πιο ευπαθή νοικοκυριά, ενώ **θα αποφευχθούν αδικαιολόγητα βάρη στις μελλο-**

βελτιώνει αυτούς τους νόμους! Δηλαδή, θα συνεχίσει το έργο των Λοβέρδου, Παπακωνσταντίνου, Κουτρουμάνη, Βρούση. Στην τελευταία επιστολή που έστειλε ο Τσίπρας στις 30 Ιούνη στους Γιούνκερ-Ντράγκι-Λαγκάρντ δεσμεύεται να αρχίσει αμέσως την εφαρμογή των νόμων του 2010 (νέος τρόπος υπολογισμού των συντάξεων, που οδηγεί στη μείωσή τους) και ζητά αναβολή μέχρι τον Οκτώβρη της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος. Αμφιβάλλει κανείς για το τι θα γίνει τον Οκτώβρη;

◆ Η κυβέρνηση μιλά σωστά για τα προβλήματα που δημιούργησε η κρίση στο ασφαλιστικό σύστημα, πονηρά όμως αναγορεύει σε πρόβλημα την άσκηση του δικαιώματος στην πρόωρη σύνταξη από αρκετούς ασφαλισμένους. Το κάνει αυτό για να δημιουργήσει ένα ψευτοεπιχείρημα για την πλήρη κατάργηση της πρόωρης, όπως έχει ήδη συμφωνήσει με την τρόικα. **Το πιο προκλητικό, όμως, είναι ότι στα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος δεν περιλαμβάνει την εξαφάνιση των αποθεματικών των Ταμείων με το PSI. Ερχεται, δηλαδή, να νομιμοποιήσει πλήρως αυτή τη νέα ληστεία των αποθεματικών της Ασφάλισης**, την οποία μέ-

«ανταποδοτικό» και «προνοιακό» μέρος. Με τον «καθαρό δεσμό μεταξύ εισφορών και παροχών» το «προνοιακό» τμήμα της κατώτατης σύνταξης θα καταργηθεί και η συντριπτική πλειοψηφία των εργατών θα περιορίζεται σ’ ένα αισχρό φιλανθρωπικό βοήθημα (στα 360 ευρώ ορίζεται σήμερα, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα γίνει πολύ μικρότερο).

Είναι φανερό ότι πάμε σε μια νέα αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση, η οποία θα γίνει με την ίδια φιλοσοφία των μεταρρυθμίσεων του 2010 και του 2012. Επειδή τα Ταμεία είναι κυριολεκτικά άδεια, επειδή ιδιαίτερα το ΙΚΑ δεν έχει έσοδα και δεν έχει αποθεματικά (η χαριστική βολή δόθηκε με το PSI, αφού είχε προηγηθεί ληστεία δεκαετιών) και επειδή πρόσθετοι πόροι δεν μπορούν να βρεθούν από το κράτος, σκοπεύουν να χτυπήσουν άμεσα τις συντάξεις, αλλάζοντας προς το χειρότερο τον τρόπο υπολογισμό των νόμων Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου.

◆ Τέλος, η κυβέρνηση δε διστάζει να διακηρύξει ότι στόχος της είναι οι «μακρύτεροι εργασιακοί βίοι». Δηλαδή, **να πάει το όριο ηλικίας πάνω και από τα 67** (αφού πρώτα εξαφανίσουν κάθε υπόλειμμα πρόωρης).

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638